

สำนักอุดมศึกษาวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ทดลองชุด ๑ เมื่อวันที่ ๒๐๔๙/๐๕/๒๐๑๓

การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
ที่พักรแรมแบบโขนสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

กัญญา ศรีสมพร

- ๖ อ.ก. ๒๕๕๒

256805

Thesis
ติ�บัณฑิต
บูรพา

๑๗๐๘๒๕๕๒

งานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤษภาคม ๒๕๕๒

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์ของ กัญญา ศรีสมพร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจนาคและขนาดย่อม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

.....กัญญา ศรีสมพร..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ศรีสมพร)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....กัญญา ศรีสมพร..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ศรีสมพร)

.....สมบัติ ธรรมสินถาวร..... กรรมการ
(ดร.สมบัติ ธรรมสินถาวร)

.....วรรษ尼 เดียวอิศรศ..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรษ尼 เดียวอิศรศ)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจนาคกลางและ
ขนาดย่อม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....กัญญา ศรีสมพร..... คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นันทศักดิ์)
วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคัญปีการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาและช่วยเหลือจากหลายท่าน ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วุฒิชาติ สุนทรสมัย ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ดร. สมบัติ ธรรมสินดาward และรองศาสตราจารย์ ดร. วรรณี เดียวอิศเรศ กรรมการที่ปรึกษา ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัวอันเป็นที่รัก คุณสรณพงษ์ บัวโรย หยก เบา และ เพื่อน ที่ให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้เข้มแข็งในการศึกษาตลอดมา ขอขอบคุณ สำหรับมิตรภาพที่ยิ่งใหญ่และเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโท SMEs รุ่น ๕ ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดี ตลอดมา รวมทั้งท่านอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่นาม ที่ให้ความอนุเคราะห์และมีส่วนช่วยเหลือทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

กัญญาพร ครีสนาพร

50927994: สาขาวิชา: การจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม; กج.ม. (การจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

คำสำคัญ: โปรแกรมการท่องเที่ยว/การท่องเที่ยวเชิงเกษตร/นักท่องเที่ยว/โอมสเต็ย/อัมพวา/สมุทรสงคราม

กัญญา ศรีสมพร: การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครที่พักราคาแบบโอมสเต็ยในอำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (AN AGRICULTURAL TOURISM DEVELOPMENT FOR HOME STAY'S BANGKOKIAN TOURISTS IN AMPHAWA, SAMUT SONGKRAM) อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย: วุฒิชาติ สุนกรณ์สมมช., DBA. 86 หน้า ปี พ.ศ. 2552.

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่พักราคาแบบโอมสเต็ยในอำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ความสามารถในการรองรับการให้บริการของที่พักโอมสเต็ยในเขตอำเภอัมพวา แหล่งท่องเที่ยว และการคุณภาพในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น กลุ่มผู้ประกอบการที่พักโอมสเต็ยในอำเภอัมพวา จำนวน 5 แห่ง ผู้ประกอบการในการให้บริการด้านคุณภาพ จำนวน 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเกษตร จำนวน 18 แห่ง และนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่มาพักแบบโอมสเต็ยที่อำเภอัมพวาโดยส่วนตัวอย่างประชากรจำนวน 250 คน ผลการวิจัยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุในช่วงอายุ 25-34 ปี ระดับปริญญาตรี อัชีพ พนักงานบริษัท สถานภาพโสด รายได้ 10,001 – 20,000 บาท ระยะเวลาที่พัก 3 วัน ที่พักแบบบูริมแม่น้ำ อาหารทะเล ใช้รุกส่วนตัว แหล่งท่องเที่ยว ตลาดน้ำ สวนผลไม้ วัด กิจกรรมการเยี่ยมชมกลุ่มอาชีพ การทำน้ำตาลมะพร้าว การทำสาสมุนไพร/น้ำสมุนไพร การทำสาค谦จากเปลือกไม้ กิจกรรมชุมชนวิถีชีวิตชาวสวนและชาวประมง การทำไร่นาสวนผสม การถือกระดานเล่น การทำสวนลินี่ กิจกรรมเพื่อนรัก กิจกรรมปีนเขา ล่อง การให้อาหารลิงแสม การอนุรักษ์พันธุ์นุ่นมะพร้าว และกิจกรรมการล่องเรือชมหิ้งห้อย การทำน้ำยูนิไห้วัพระแล่นเรือนเล่น ค่าบริการ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย 1,700 บาท

ผู้ประกอบการที่พักโอมสเต็ยในอำเภอัมพวาจำนวน 5 แห่ง คือ บ้านสวนนานาพันธุ์ บ้านสวน อัมพวา บ้านคากาลา บ้านกุ้งแม่น้ำ และกลุ่มโอมสเต็ยตลาดน้ำท่าศาลา ผู้ประกอบการด้านคุณภาพ 5 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือคุณย่า ท่าเรือปีนเจ็ด เรือหิ้งห้อย และเรือสุขประเสริฐ ท่ารถโรงเรียนพวา แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้ง 18 แห่ง

จากการวิจัยทั้ง 2 ส่วน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาประกอบการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้เหมาะสมตรงความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาจากกรุงเทพมหานคร และเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่ต้องการความหลากหลาย

50927994: MAJOR: SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES MANAGEMENT; M.M.
(SME MANAGEMANT)

KEYWORDS : TRAVEL PROGRAM/AGRICULTURAL TRAVELING/TOURIST/
HOME STAY/AMPHAWA/ SAMUT SOURGKHRAM
KANYAPORN SRISOMPORN: AN AGRICULTURAL TOURISM
DEVELOPMENT FOR HOME STAY'S BANGKOKIAN TOURISTS IN AMPHAWA,
SAMUT SOURGKHRAM. ADVISOR: VUITICHA SOONTHONSMAI, DBA. 86 P, 2009.

The study of An Agricultural Traveling development from home stay in Amphawa Samut Soungkhram for Bangkok. The purpose of this study is to realized and study about the demand of An Agricultural traveling Bangkok tourist. Ability of service of home stay in Amphawa, include traveling area transport communication in Samut Songkhram province. In order to develop An Agricultural traveling for tourist in Bangkok. Population sample for this study is separated as a tourist who decide to study at home stay in Amphawa about 5 places. The second is the group of entrepreneur who serve transport communication for tourist about 5 places, An Agricultural traveling area about 18 places and representative sample Bangkok tourist about 250 persons.

According to the result is the most of tourist are single female aged between 25-34 years old and most of tourists have their Bachelor's degree, income per month about 10,000-20,000 baht. Occupation are company officer. The summarize of An Agricultural Traveling's demand is the tourist spend their freetime to take a rest 3 days, by located around a river, sea food with private vechicle. The most traveling area was choosed are Floating Market Fruit Farm Temple. Activity for labour or worker Coconut sugar Herbal Tea Thai fabric bark. For this lifestyle 's fisherman How to grow the rice bi mix-method Skating on a board lichi. Activity for conserver Afforest mangrove Forrest Crab-eating monkey(macaque) Coconut seeds conservation. For another activity traveling along a river. Sight-seeing with firefly make a merit sail on lane. Rate of service on average about 1,700 baht.

5 places of home stay entrepreneur in Amphawa, in suanluang district are Nanapun, Amphawa, Dala. All of this district join as home stay net work for help each other. Ban kung mea num.. Moreover Taka Floating Market, 5 places Transport Communication od Entrepreneur such as 4 cruiser traveling of entrepreneur for instance, Khun Yha Port.Pha Jad Port, Hing Hoy Boat and Sukprasert Boat. Amphawa bus station. Almost 18 places

The result of 2 part research. Researcher apply the information for develop An Agricultural traveling to suitable with the demand of Bangkok Tourist is researcher give more information detail of an agricultural traveling Clearly rate of service for attractive make realization for tourists. Further more, to have more choice for tourist. Expecially Bangkok tourist who desire the variety.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	๑
วัตถุประสงค์.....	๓
ขอบเขตของการศึกษา.....	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๔
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	๕
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖
แนวคิดทางค้านการท่องเที่ยว.....	๖
แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	๘
การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี.....	๑๒
แนวความคิดเกี่ยวกับที่พักแรมแบบโถนสเตย์.....	๑๖
แบบการดำเนินชีวิตของชาวกรุงเทพมหานคร.....	๒๐
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๓
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	๒๕
รูปแบบงานวิจัย.....	๒๕
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๕
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๖
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๒๖
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๒๗

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษาวิจัย.....	28
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	28
ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มตัวอย่าง.....	30
ข้อมูลความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว.....	35
การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่พักโภณสแตย์ในอำเภออัมพวา ผู้ประกอบการการค้าขาย และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	41
ผลการวิเคราะห์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	49
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	59
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก.....	68
ภาคผนวก ข.....	75
ประวัติย่อผู้เขียน.....	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	29
4-2 ข้อมูลการเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร	30
4-3 สถานภาพการเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	31
4-4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในแต่ภาค.....	31
4-5 ระยะเวลาการเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	32
4-6 ลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจ.....	32
4-7 วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	33
4-8 ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวในครั้งนี้.....	33
4-9 อัตราค่าบริการที่พัก.....	33
4-10 อัตราการให้บริการรถรับจ้างหรือรถให้เช่าและเรือน้ำที่ยว.....	34
4-11 ค่าอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้จ่าย.....	34
4-12 ค่าของฝากของที่ระลึกที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้จ่าย.....	35
4-13 อัตราค่าบริการ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	35
4-14 ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องการมาพัก.....	35
4-15 ลักษณะที่พักของนักท่องเที่ยว.....	36
4-16 อาหารที่นักท่องเที่ยวต้องการ.....	36
4-17 การเดินทางในแหล่งท่องเที่ยว.....	37
4-18 แหล่งท่องเที่ยว.....	37
4-19 กิจกรรมเข้าเยี่ยมชมกลุ่มอาชีวศึกษาทุกชน.....	38
4-20 กิจกรรมการชมวิถีชีวิตริมแม่น้ำและชาวประมง.....	39
4-21 กิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์.....	40
4-22 กิจกรรมท่องเที่ยวอื่น ๆ.....	40
4-23 อัตราค่าบริการ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวินดีจ่าย.....	41
4-24 ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องการมาพักนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	49
4-25 ลักษณะที่พักของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	50
4-26 อาหารที่นักท่องเที่ยวต้องการนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-27 การเดินทางในแหล่งท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	50
4-28 แหล่งท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	51
4-29 กิจกรรมเยี่ยมชมกุ่มวิสาหกิจชุมชนนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	52
4-30 วิถีชีวิตริมหาสวนและชาวประมงนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	52
4-31 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	53
4-32 กิจกรรมอื่น ๆ นักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอายุ 25-34 ปี.....	54

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2-1 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	10
2-2 เครือข่ายการท่องเที่ยวระดับตำบล/ชุมชน.....	14
2-3 เครือข่ายการท่องเที่ยวระดับอำเภอ.....	15
2-4 เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัด.....	16

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

เนื่องมาจากสถานะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถานะเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง กรณีการปิดถนนบินนานาชาติ ตั้งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในส่วนของการท่องเที่ยว มีแนวโน้มในช่วงปี 2552 จะมีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเท่ากับหรือใกล้เคียงกับปี 2551 คือประมาณ 14 ล้านคน สำหรับนโยบายการพัฒนาภูมภาคให้รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้กำหนดไว้ในนโยบายร่างค่านะบบฯ ปี 2551 โดยดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ และภายใต้นโยบายร่างค่านของรัฐบาลที่ได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2551 – 2552 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จึงกำหนดจัดโครงการ Invitation to Visit Amazing Thailand 2009 ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อเป็นการอัพเดตสินค้าและบริการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพของประเทศไทย การส่งเสริมการตลาดของนักท่องเที่ยวในประเทศนั้นจะใช้การรณรงค์ “ไทยเที่ยวไทย” ภายใต้แคมเปญ “เที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทย คึกคัก” เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวในประเทศเดินทางท่องเที่ยว และดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การสนับสนุนให้มีการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาของหน่วยงานต่าง ๆ ให้กระจายทั่วประเทศ รวมทั้งลดหย่อนค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อตั้งคุณให้มีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากโครงการต่างๆ ที่กำหนดขึ้นมาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมของประเทศไทยนั้น จังหวัดสมุทรสงครามนั้นถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่กลยุทธ์ที่สำคัญจังหวัดหนึ่ง เนื่องมาจากความเหมาะสมของพื้นที่รวมทั้งทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างครบองค์ประกอบ

จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดเด็ก ๆ ตั้งอยู่บริเวณภาคอ่าวไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 65 กิโลเมตร การเดินทางใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง กายในจังหวัด มีแม่น้ำแม่กลองไหลผ่าน เป็นแม่น้ำสายหลัก มีคลองเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วถึงกันทำให้สามารถใช้เส้นทางคมนาคมทางน้ำติดต่อถึงกันได้ทั่วทั้งจังหวัด ลักษณะภูมิประเทศในจังหวัดส่วนใหญ่เป็นสวน มีธรรมชาติสวยงามรื่น สวายงาน และเนื่องจากเป็นจังหวัดที่แม่น้ำแม่กลองไหลลงสู่ทะเลในอ่าวไทย เมื่อน้ำทะเล

ทบูนทำให้น้ำคืนก็จะไหลผ่านเขื่นไปทางตอนบน และไหลปนกับน้ำจีดจากแม่น้ำแม่กลอง ทำให้เกิดระบบนิเวศสามน้ำ คือมีทั้งน้ำจีด น้ำกร่อย น้ำคืน อยู่ในจังหวัดเดียวกันอย่างสมดุลจึงทำให้จังหวัดสมุทรสงครามมีทรัพยากรทางด้านการเกษตรและประมงอย่างอุดมสมบูรณ์ จากสภาพภูมิประเทศคล่องล้ำ ชาวจังหวัดสมุทรสงครามส่วนใหญ่ จึงมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ผูกพันกับสายน้ำ และยังคงใช้ชีวิตตามกลิ่นอยู่กับธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเสน่ห์ที่แตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ ในละแวกใกล้เคียงกับกรุงเทพฯ ทำให้มีผู้ให้ความสนใจเข้ามาท่องเที่ยว เพื่อศึกษาวัฒนธรรมวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยที่ชาวบ้านซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้าของสวนจัดบ้านพักของตนให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาพักในลักษณะ โรมสเตย์ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่แตกต่างไปจากการท่องเที่ยวในจังหวัดอื่น ๆ และเริ่มนี้ขึ้นเรื่อยมากขึ้น ชาวจังหวัดสมุทรสงครามส่วนหนึ่งจึงได้เปลี่ยนวิถีชีวิตจากการเป็นเกษตรกรอย่างเดียว มาเป็นผู้ประกอบการด้านที่พักแบบโรมสเตย์ ไปด้วย โดยใช้ทรัพยากรเรือกสวนที่ดินที่ตนมีอยู่และธรรมชาติแบบสวนที่บริสุทธิ์มาเป็นจุดขายในการจัดการท่องเที่ยว และนอกจากนี้ ได้มีการรวมตัวในเชิงกิจกรรมที่ต่อเนื่องกันในพื้นที่เพื่อปรับปรุงน้ำท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวก และเป็นการท่องเที่ยวแบบครบวงจร เช่น การเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางน้ำ ของที่ระลึก และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการรวมตัว ทำให้การเดินทางของนักท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม มีแนวโน้มการเจริญเติบโตสูงมาก

ด้วยความพร้อมที่มีทางด้านภูมิประเทศของจังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีแม่น้ำ ลำคลอง ไหลผ่านเชื่อมโยงต่อเนื่องทั่วทั้งจังหวัด ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ในจังหวัดสมุทรสงครามเป็นพื้นที่ทางการเกษตรตั้งแต่ดีดานถึงปัจจุบันจนได้ชื่อว่า “บางช้างสวนนอกบ้างอกสวนใน” คือ บางช้าง หรืออัมพวา เป็นชุมชนชาวสวนขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่รู้จักมาแต่โบราณควบคู่กับสวนของบางกอก หรือย่านฝั่งธนฯ ที่มีขนาดใหญ่ใกล้เคียงกัน โดยมักจะเรียกว่าสวนสองแห่งนี้อย่างคล้องจองกันว่า “บางช้างสวนนอก บางกอกสวนใน” หรือ “สวนในบางกอก สวนนอกบางช้าง” และผลผลิตทางการเกษตรที่ออกจำหน่ายมีคุณภาพที่ดี จึงทำให้เกิดแนวคิดในด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อที่นักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวสถานที่ทางด้านน้ำ ที่จะเข้ามาสัมผัสถึงวิถีชีวิตท้องถิ่นของคนสมุทรสงครามมากขึ้น จึงเริ่มนีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจ ที่จะเข้ามาท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาจากกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวเหล่านี้ต้องการแสวงหาสถานที่สำหรับพักผ่อน หลักหนึ่งชุมชนเมืองที่วุ่นวาย ต้องการสัมผัสถึงวิถีชีวิต และอาชีวกรรมที่มีชีวิตชีวา ที่น้ำที่น้ำตก แม่น้ำ ลำคลอง ที่มีความสวยงาม น้ำตกท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาพักผ่อนโดยใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพเพียงหนึ่งชั่วโมง

กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาราฐีกรุงเทพมหานครมีความต้องการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งในบางครั้งโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นิยมอยู่ในปัจจุบันอาจไม่เหมาะสม หรือตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาราฐีกรุงเทพมหานคร ดังนั้น จึงควรพิจารณาการศึกษาและจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาราฐีกรุงเทพมหานคร เพื่อสามารถเป็นความรู้ในการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการในการกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบนสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาความต้องการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
- เพื่อศึกษาความสามารถในการรองรับการให้บริการของที่พักโภมสเตย์ในอำเภอขันพ雅 แหล่งท่องเที่ยว และการคุณภาพในจังหวัดสมุทรสงคราม
- เพื่อพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตในการศึกษา

เพื่อพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มาราฐีกรุงเทพมหานคร จึงควรพิจารณาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กิจกรรมการให้บริการของที่พักโภมสเตย์ การคุณภาพและแหล่งท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น จะแบ่งเป็น 2 ส่วน

1. ส่วนของนักท่องเที่ยว

ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- รายได้
- อาชีพ
- สถานภาพ

และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว

2. ส่วนของผู้ประกอบที่พัฒนาแบบโอมสเตอร์ การคมนาคม และแหล่งท่องเที่ยว ตัวอย่าง คือ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบบพัฒนาที่โอมสเตอร์ ด้านที่พัฒนาแบบโอมสเตอร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

2. ผู้ประกอบการ ได้จัดเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยกรุ่งเทพมหานคร ที่มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจหรือต้องการข้อมูลนำไปใช้ในธุรกิจท่องเที่ยว ในลักษณะการจัด โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

โปรแกรมการท่องเที่ยว หมายถึง รายละเอียดการท่องเที่ยวทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตร สวนสมุนไพร พาร์มปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยงแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์นำ้ต่างๆ สถานที่ราชการ คลอดจน สถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตร ที่ทันสมัยฯ เพื่อชื่นชมความสวยงามความสำเร็จและเพลิดเพลินในกิจกรรม ทางการเกษตรในลักษณะต่างๆ ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกรักต่อการรักษา สภาพแวดล้อมของสถานที่นั้น (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2545)

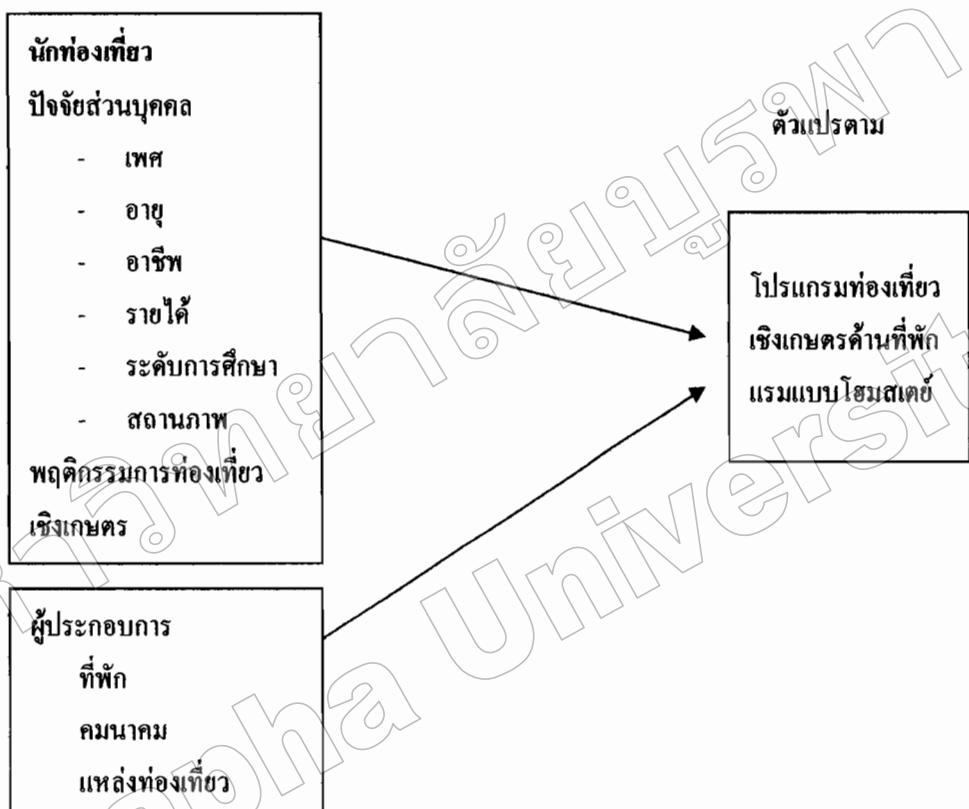
นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พำนักถาวรสั่น ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่มิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ (สถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547)

โอมสเตอร์ หมายถึง สถานที่พัฒนาที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้าน เป็นการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมกิจกรรมประจำวันกับเจ้าของบ้าน

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยมีกรอบแนวความคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามดังนี้

ตัวแปรต้น

ภาพประกอบที่ 1-1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวความคิดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครที่พัฒนาแบบโรมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งได้ประเมินผล แนวคิด ความสัมพันธ์ ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

แนวคิดทางด้านการท่องเที่ยว

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม

แนวคิดเกี่ยวกับที่พัฒนาแบบโรมสเตย์

แบบการดำเนินชีวิตของชาวกรุงเทพมหานคร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทางด้านการท่องเที่ยว

ความหมายของนักท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวแห่งโลก (World Tourism Organization: WTO) ได้ประกาศใช้คำนิยาม เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เมื่อปี ค.ศ. 1968 ภายหลังการประชุม เรื่องการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Travel and Tourism) ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี โดยได้เสนอแนะให้ประเทศ สมาชิกใช้คำนิยามที่หมายถึงนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้ (ลดลงศรี พิมลสมพงษ์, 2542)

นักเดินทาง (Travelers) หมายถึง ผู้เดินทาง นักท่องเที่ยว ซึ่งรวมทั้งผู้ที่สามารถเดินทาง ข้ามกีบเป็นข้อมูลสถิติได้ เช่น นักท่องเที่ยว (Tourists) และเก็บรวบรวมเป็นสถิติไม่ได้ เช่น ผู้อพยพ (Immigrants) ผู้ร่อน (Normads) ผู้โดยสารที่เดินทางผ่าน (Transit Passengers) ผู้ทำงานตามชายแดน (Border) ผู้ปฏิบัติราชการที่ได้รับมอบหมายในประเทศนั้นๆ (Diplomats Representatives of Consulates Members of Armed Force) และผู้ลี้ภัย (Refugees)

ผู้มาเยือน (Visitor) หมายถึงผู้มาเยือน นักท่องเที่ยวโดยแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน (Tourists) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ค้างคืนเดินทางมาเยือน และพักอยู่ในประเทศตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป โดยใช้บริการสถานที่พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ (Local Accommodation) โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยวดังนี้

1.1 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) หมายถึง
นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและพำนักอยู่ครั้งหนึ่งไม่น้อยกว่า
24 ชั่วโมง (1 คืน) และไม่นานกว่า 60 วัน

1.2 นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน
อาจเป็นคนไทย หรือคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางมาจากการจังหวัดที่อยู่อาศัยปกติของตนไป
จังหวัดอื่น ระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน

2. นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Day Visitor) เดินทางมาเยือนชั่วคราว และอยู่ในประเทศไทยน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และไม่ได้ใช้บริการสถานที่พักแรม ณ.

แหล่งท่องเที่ยว เช่น ผู้ที่เดินทางมากับเรือสำราญ (Cruise) โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยวได้ในทำนองเดียวกันคือ

2.1 นักท่องนาจระหว่างประเทศ (International Excursionist)

2.2 นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Excursionist)

ประเภทของการท่องเที่ยว

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้ให้ความเห็นไว้ว่า “ประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ขนาดธรรมเนียมประเทศนิวัฒนธรรม การจัดการท่องเที่ยวของประเทศไทยในปัจจุบันจึงแบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนาน ความชื่นชมในแหล่งธรรมชาติเป็นหลักจัดเป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติ (Natural Tourism)

2. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นเสนอถ่ายทอดวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่ต่างๆ ที่มีนิยมสร้างขึ้นและเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม เป็นการท่องเที่ยวในเชิงให้ความรู้ และความภาคภูมิใจจัดเป็นท่องเที่ยววัฒนธรรม (Cultural Tourism)

3. การท่องเที่ยวที่สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจในการพักผ่อนสนุกสนาน รื่นเริงบันเทิง ในที่มุ่งเน้นการได้รับบริการที่เหมาะสม จัดเป็นการท่องเที่ยวแบบบันเทิง และการกีฬา (Sport and Entertainment Tourism)

4. การเดินท่องวัฒนธรรมเพื่อการประชุมสัมมนา การคิดต่อทางธุรกิจ ซึ่งอาจมีหรือไม่มีการศึกษาดูงานและการทัศนศึกษาร่วมอยู่ด้วยกัน ถูกจัดให้เป็นนักท่องเที่ยวประเภทหนึ่งเรียกว่า การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (Business and Convention Tourism)

การท่องเที่ยวทั้ง 4 ประเภท อาจแบ่งระดับกิจกรรมของการท่องเที่ยวได้ 4 รูปแบบ ที่ต้องการจัดการแตกต่างกัน คือ

1. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์รักษาทรัพยากรให้คงไว้นานที่สุด ครอบคลุม ทรัพยากรทุกประเภท เช่น ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม รวมทั้งวิถีชีวิตของมนุษย์ การท่องเที่ยวเหล่านี้จัดเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Conservations Tourism)

2. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการศึกษาในแหล่งธรรมชาติเพื่อการรักษาและนิเวศ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นมากเป็นพิเศษ ทั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งหรือบางส่วนของการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่ให้ความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ของพื้นที่นั้น ๆ จัดเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism)

3. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนันทนาการ การพักผ่อนหย่อนใจ การติดต่อทางธุรกิจ การทัศนศึกษา การประชุมสัมมนา ที่ให้ความสำคัญในการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นหลัก เป็นการท่องเที่ยวนันทนาการ ประชุมและสัมมนา (Recreation and Convention Tourism)

4. การท่องเที่ยวที่ขัดต่อศีลธรรม จริยธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งยังมีขอบเขตอยู่ในทุกส่วนหรือมีการพัฒนาอย่างถูกกฎหมายในพื้นที่ เช่น การท่องเที่ยวทางเพศ (Sex tour) คาสิโน (Casino) และเกมส์ที่พากเพียบประเภทเป็นการท่องเที่ยวที่ขัดต่อศีลธรรม (Immorality Tourism)

จากการศึกษาเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวนั้น นอกจากจะจัดแบ่งตามสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวแล้ว ยังมีการจัดแบ่งตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการท่องเที่ยว และแบ่งตามระดับกิจกรรมของการท่องเที่ยวได้อีก

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

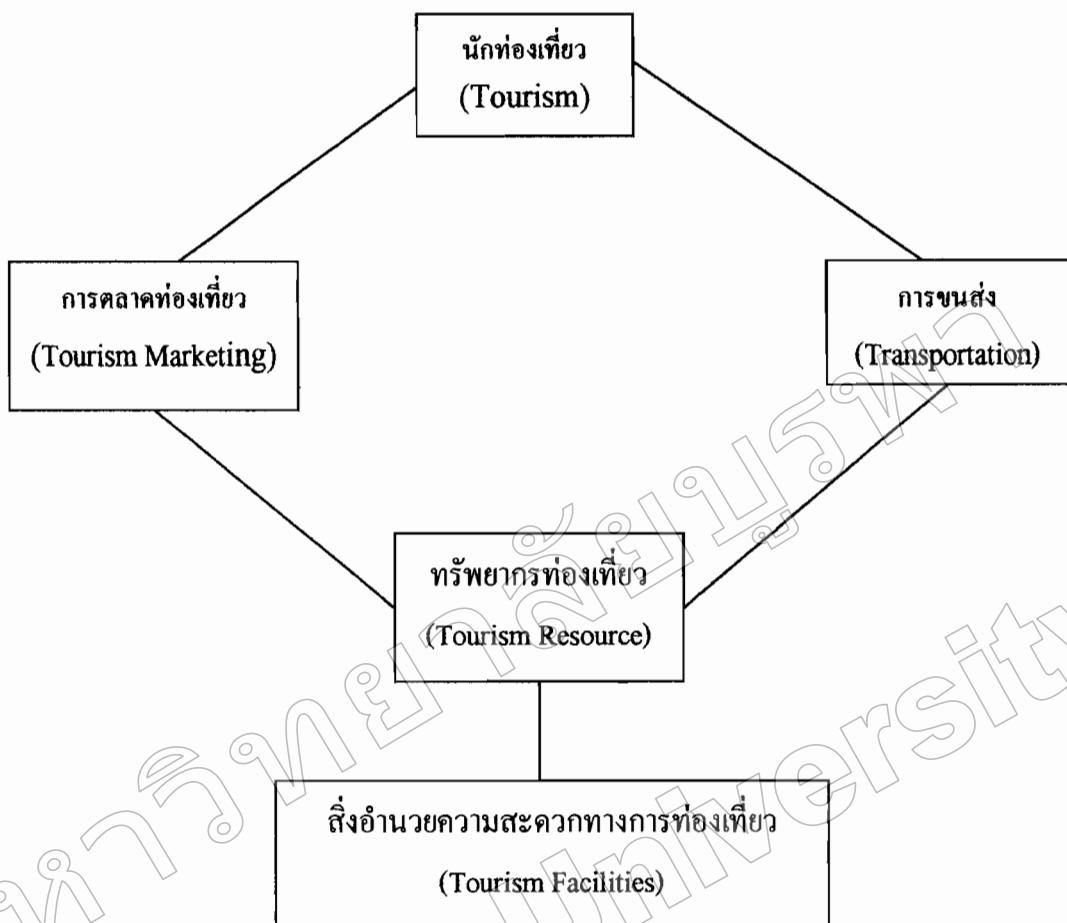
ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร (2545) ได้ให้คำจำกัดความคิดว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) คือการเดินทางเที่ยวไปยังพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตรกรรม สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ เสียงสัตว์และแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ สถานที่ราชการ ตลอดจน สถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตรที่ทันสมัยเพื่อรักษา ความสวยงามความสำเร็จและเพลิดเพลินในกิจกรรม ทางการเกษตรในลักษณะต่าง ๆ ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษา สภาพแวดล้อม ของสถานที่นั้น

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542 อ้างถึงใน กมลพิพย์ ชูประทีป, 2548) กล่าวถึง องค์ประกอบของการท่องเที่ยวว่าเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มี องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ทรัพยากรท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการท่องเที่ยว (Tourism Service) และตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market or Tourist) แต่ละองค์ประกอบนี้ องค์ประกอบย่อยๆที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน เช่น สภาพภูมิประเทศและระบบคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจและการลงทุน สังคม วัฒนธรรม องค์กรและกฎหมาย เป็นต้น ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างใน องค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น

กรมส่งเสริมการเกษตร (2545 อ้างถึงใน กมลพิพย์ ชูประทีป, 2548) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะประกอบด้วย 5 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันว่าจะ คือ ทรัพยากรเหล่านั้นท่องเที่ยว บริการท่องเที่ยว และตลาดการท่องเที่ยว การขนส่ง (Transportation) และถึงอันวายความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Tourism Facilities) ดังภาพประกอบที่ 2-1

ภาพประกอบที่ 2-1 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

นักท่องเที่ยว นับว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวย่อมเกิดไม่ได้ สำหรับนักท่องเที่ยวของ “การท่องเที่ยวเกษตร” น่าจะหมายถึง บุคคลที่ต้องการมาเที่ยวธรรมชาติและแหล่งเกษตรต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความรู้ ทำความเพลิดเพลิน ชม ชิม ซื้อผลผลิต และผลิตภัณฑ์ที่ปรุงปีทางการเกษตร

การตลาดท่องเที่ยว

การที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวนั้นการตลาดท่องเที่ยวเป็นตัวชักนำให้เข้ามาท่องเที่ยว การตลาดท่องเที่ยว หมายถึง การที่ทำให้นักท่องเที่ยกลุ่มนี้มาหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของคุณ แล้วใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว โดยการตลาดท่องเที่ยวอาจทำได้ 2 วิธี

1. การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยว

2. การ โฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การสื่อสารข้อมูลไปยัง นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์จดหมาย นิตยสาร เป็นต้น เพื่อกระตุ้น ให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ดังนั้นการที่จะ ให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรนั้น ผู้จัดการท่องเที่ยว เกษตรจำเป็นต้องมีการให้บริการข้อมูลข่าวสารรายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรหรือแหล่ง ท่องเที่ยวเกษตร โดยการ โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อชนิดต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การขนส่ง

การบริการขนส่ง และนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว การขนส่งแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ การขนส่งทางรถยนต์ การขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางเรือ และการขนส่งทาง เครื่องบิน

ทรัพยากรท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ทรัพยากรท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง สิ่งที่คงคุณค่า สนิ hilaria ของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวในที่นั้นๆ

ทรัพยากรท่องเที่ยวเกษตร หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีกระบวนการผลิตทางเกษตร วิถี ชีวิตร่วมเป็นอยู่ทางการเกษตรที่สามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวให้ไปเยือนหรือไปเที่ยวชน ชั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แหล่งท่องเที่ยวเกษตรประเภทชุมชนหรือหมู่บ้านท่องเที่ยวเกษตร เป็นการดำเนินการ ร่วมกันของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรในหมู่บ้าน ซึ่งมีลักษณะเด่นที่เป็นการเฉพาะเจาะจง และมี กิจกรรมอื่นๆ ที่น่าสนใจประกอบในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว

2. แหล่งท่องเที่ยวเกษตรเฉพาะรายบุคคลหรือรายกิจกรรม เป็นจุดท่องเที่ยวที่เป็นสวน หรือไร่ของเกษตรรายได้รายหนึ่ง ส่วนใหญ่เป็นสวนเกษตรที่มีความก้าวหน้าในการปลูกพืช เช่น สวน całego สาย สวนผัก เป็นต้น มีการผลิตและปรับปรุงผลิตทางการเกษตร หรือสินค้า หัตถกรรมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรฯ สำหรับนักท่องเที่ยว

3. แหล่งท่องเที่ยวเกษตรประเภทเทศบาลหรือปราสาทการณ์ เป็นลักษณะของแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีการจัดงานเทศบาล หรืองานมหกรรมทางด้านการเกษตรที่น่าสนใจ เช่นงานทูเรียน งานวันระกำหวาน เป็นต้น หรือปราสาทการณ์ทางการเกษตรที่น่าสนใจ เช่น ทุ่งทานตะวัน ทุ่งดอก กระเจียว ซึ่งเป็นรูปแบบหรือลักษณะของการจัดกิจกรรม และทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

สิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปที่ต้องการให้เข้ามายังบ้าน

สิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปที่ต้องการให้เข้ามายังบ้าน หมายถึง ทุกอย่างที่รองรับในการเดินทาง ท่องเที่ยวเพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวกสบายและปลอดภัยซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปที่ต้องการให้เข้ามายังบ้านทั่วไป แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

1. สิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปโดยตรง เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางมาของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ได้แก่ การให้บริการท่องเที่ยวที่เป็นการให้ความสะดวกของนักท่องเที่ยว 5 ประการ

1. การบริการขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว
2. การบริการที่พักแรม
3. การบริการอาหารและบันเทิง
4. การบริการนำเที่ยวหรือการนำชุมชน
5. การบริการจ้างนาทีของที่ระลึก

2. สิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปโดยอ้อม เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปที่มีอยู่แล้ว แม้ว่าจะไม่มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น

2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปที่ต้องการให้เข้ามายังบ้าน ไฟฟ้า น้ำประปา การคมนาคม การสาธารณสุข เป็นต้น

2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปที่ต้องการให้เข้ามายังบ้าน ความปลอดภัย เช่น การจีปลั๊น ชิงทรัพย์ โครงการรวมถึงความปลอดภัยจากการบริการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั่วถิ่นไทย เที่ยวได้ทุกฤดูกาล

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรมส่งเสริมการเกษตร ได้มีการจัดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้นในปี 2547 เพื่อสัมผัสระบบการผลิตลำดับใน 21 เส้นทางทั่วประเทศ เพลิดเพลินกับทัศนียภาพ รู้รอบภูมิปัญญา สนุกสนานกับกิจกรรมหลากหลาย อิ่มเอมกับผลผลิตใหม่ อุดหนุน พลิตภัณฑ์จากท้องถิ่นไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2547 อ้างถึงใน กมลพิพย์ ชูประทีป, 2548)

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม (คุณสารณพงษ์ บัวโรย นักวิชาการส่งเสริม การเกษตร ระดับชำนาญการ ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม)

วิถีชีวิตของคนสมุทรสงคราม หรือ “เมืองแม่กลอง” เป็นวิถีชีวิตของเมืองแห่งสายน้ำที่มีความผูกพันมาตั้งแต่สมัยอดีต อาชีพหลักของคนสมุทรสงครามส่วนใหญ่จึงเป็นอาชีพการทำ

การเกษตร ซึ่งจะต้องใช้น้ำในการทำการเกษตรเป็นประจำ และใช้แม่น้ำ ลำคลอง ลำปะ โถงเป็นเส้นทางในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรมาตั้งแต่สมัยอดีต นอกจากนี้จังหวัดสมุทรสงครามยังเป็นเมืองที่มีสิ่งหัศจรรย์ของธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำเสนอให้อภิภั�อย่างให้นักท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจเข้ามายั่มชม

มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม

เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้มีมาตรฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ เกิดความพึงพอใจ และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว คณะกรรมการฯ ได้กำหนดมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้ดังนี้

1. ต้องมีกิจกรรมด้านการเกษตรเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 กิจกรรม
2. ต้องมีคณะกรรมการของคุณยศต้อนรับนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย
 - 2.1 ฝ่ายต้อนรับ
 - 2.2 ฝ่ายสาธิตกิจกรรมเกษตร
 - 2.3 ฝ่ายขายสินค้าเกษตร
 - 2.4 ฝ่ายการเงินและบัญชี
 - 2.5 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม
 - 2.6 ฝ่ายผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยว
3. ต้องมีบริการแหล่งท่องเที่ยว
 - 3.1 อุปกรณ์การท่องเที่ยว เช่น เรือ ชูชีพ
 - 3.2 ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
 - 3.3 สิ่งอำนวยความสะดวก ห้องน้ำ ที่จอดรถ ที่นั่งพัก เป็นต้น
 - 3.4 ป้ายบอกทาง กติกาการชมแหล่งท่องเที่ยว
 - 3.5 การจัดการสิ่งแวดล้อม ถังเก็บขยะ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อยของแหล่งท่องเที่ยว
4. ต้องมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
 - 4.1 แผ่นปลิว แผ่นพับ แหล่งท่องเที่ยว
 - 4.2 มีเบอร์โทรศัพท์ติดต่อหรือเว็บไซต์
 - 4.3 ชื่อแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน รู้จักง่าย จดจำได้ง่าย
 - 4.4 การประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ
 - 4.5 ข้อมูลแผนที่แหล่งท่องเที่ยว

4.6 โปรแกรมการท่องเที่ยวของชุมชน

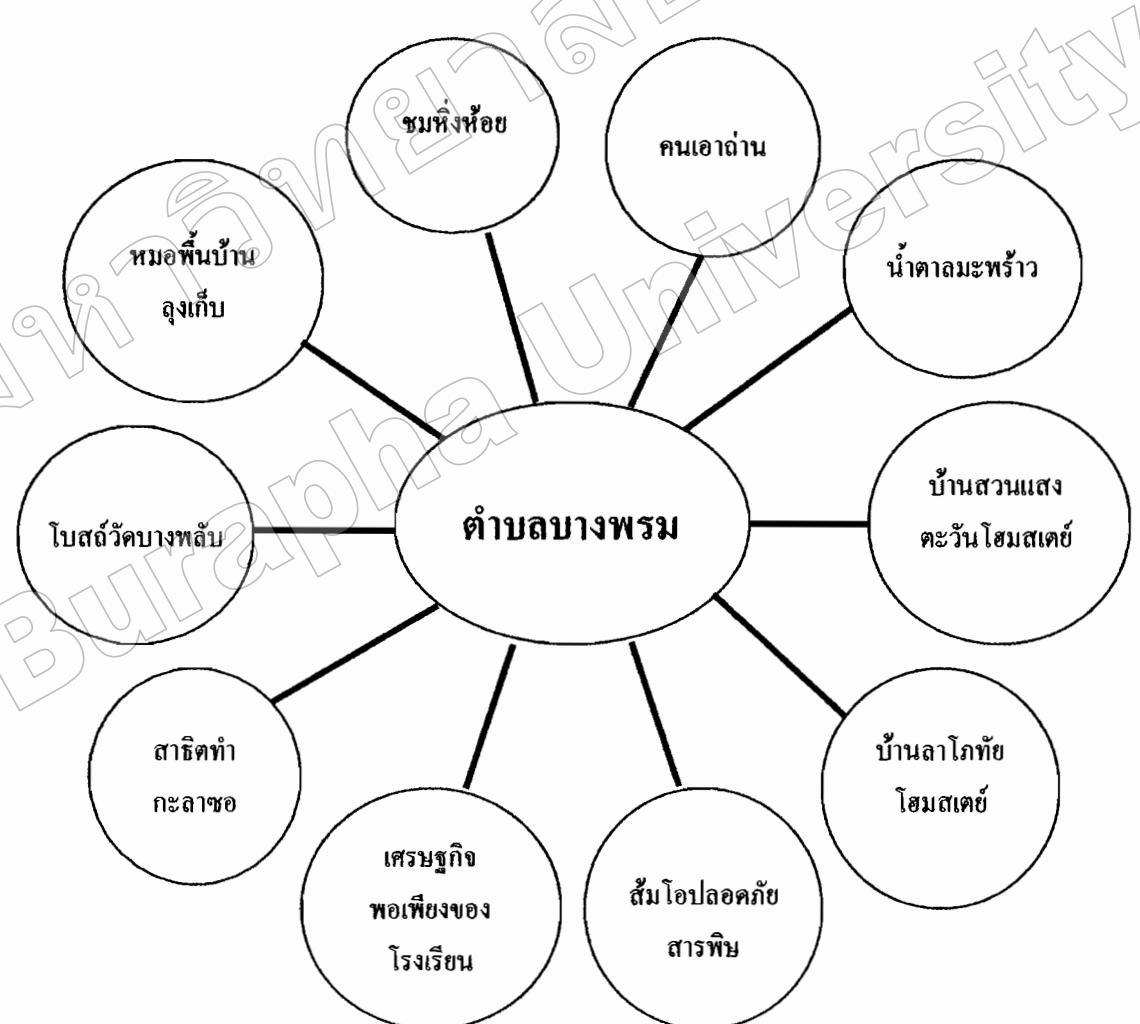
5. ต้องมีการจัดทำข้อมูลและประเมินผลของแหล่งท่องเที่ยว

5.1 สมุดเยี่ยม

5.2 แบบแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

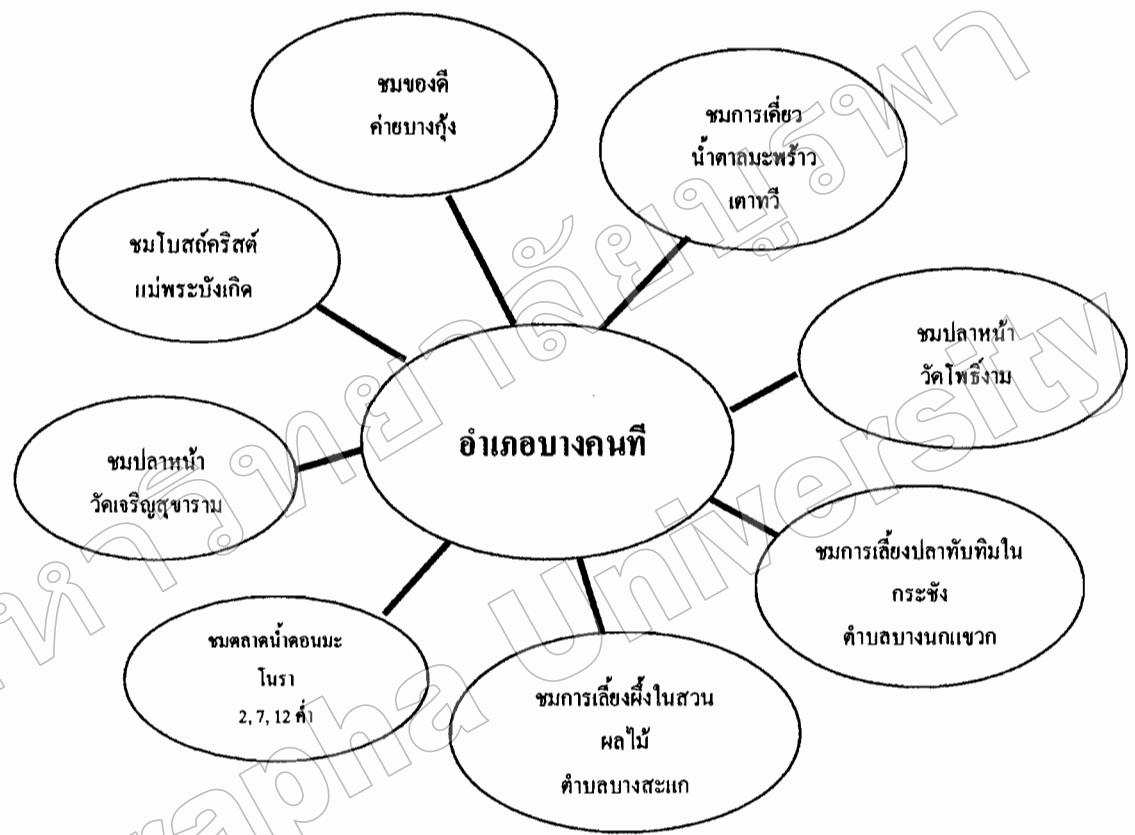
นอกจากนี้ยังมีการจัดการเชื่อมร้อยเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับต่าง ๆ ในจังหวัดสุนทรสัมภรณ์ ดังนี้

เครือข่ายการท่องเที่ยวระดับตำบล/ชุมชน เป็นการเชื่อมโยงเครือข่าย กิจกรรม และวิถีชีวิตในชุมชน โดยใช้เส้นทางจักรยาน ทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วิถีชีวิต ได้อย่างไม่น่าเบื่อหน่าย เป็นการสร้างรายได้แก่ชุมชน ดังภาพประกอบที่ 2-2

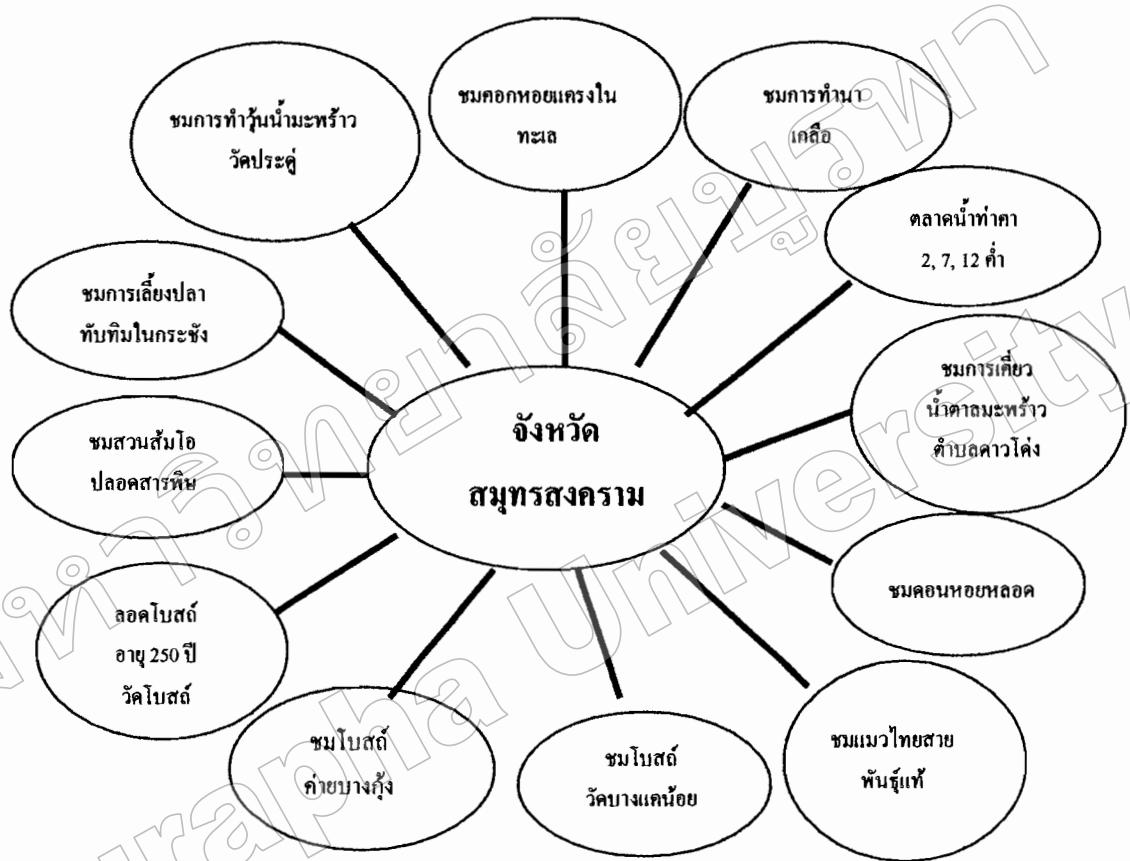
ภาพประกอบที่ 2-2 เครือข่ายการท่องเที่ยวระดับตำบล/ชุมชน

เครือข่ายการท่องเที่ยวระดับอ่ำเภอ เป็นการเรื่อง โยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวในระดับ อ่ำเภอของอำเภอบางคนที ตามวิถีชีวิต การกระจายรายได้ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ดังภาพประกอบที่ 2-3

ภาพประกอบที่ 2-3 เครือข่ายการท่องเที่ยวระดับอ่ำเภอ

เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัด เป็นเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดที่เชื่อมโยงกลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตรจากอำเภอต่างๆ สร้างความสัมพันธ์กระจายรายได้ สู่สายใยเพื่อนพานเที่ยว ดังภาพประกอบที่ 2-4

ภาพประกอบที่ 2-4 เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัด

แนวความคิดเกี่ยวกับที่พักแรมแบบโอมสเตย์

โอมสเตย์เริ่มปรากฏครั้งแรกในทวีปยุโรปเมื่อ 50 ปีมาแล้ว ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สงบลงไม่นานที่ผู้คนเริ่มแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวและที่พักที่ห่างไกลชุมชนเมือง และห่างไกลจากกรุงร้อยความก่อคัณของสงครามไปสู่พื้นที่ชนบทเต็มไปด้วยความสงบร่มรื่นและธรรมชาติที่สวยงาม ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นช่วงแห่งการพื้นฟู โดยความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงพื้นฟูนี้ได้ก่อให้เกิดที่พักแรมแบบใหม่ ๆ ได้แก่ ที่นอนและอาหารเช้า (Bed & Breakfast) บ้านพักในฟาร์ม (Farmhouse) เกสท์เฮาส์ (Guesthouse) และ โอมสเตย์ (Home Stay) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันแต่เรียกชื่อ

ต่างกันไปตามพื้นที่ ประเทศไทยและวัฒนธรรมที่แตกต่างไป โดยที่พักแรมทั้งหมดนี้ดำเนินการภายใต้แนวคิดเดียวกันคือ ถือว่าผู้ที่มาพักเป็นแขกของบ้านนี้ใช่เป็นเพียงนักท่องเที่ยว (Be a guest, not just a tourist) และภายใต้การพัฒนาแบบการท่องเที่ยวชนบท (ชูวิทย์ ศิริเวชกุล, 2544 อ้างถึงใน วุฒิชาติ สุนทรสมัย, 2550, หน้า 21)

ประเทศไทยมีมาตรฐานศาสตร์การสนับสนุนการท่องเที่ยวในเชิงรุก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขยายตลาดการท่องเที่ยวพักแรมแบบโรมสเตย์อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 ภายหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจระหว่าง พ.ศ. 2542-2544 ซึ่งมีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นแนวทางหลักที่กำหนดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของแต่ละภูมิภาคให้เด่นชัด ทั้งอาชีวแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม ขนาดธรรมเนียมประเพณี ของแต่ละท้องถิ่นมาเป็นจุดขายของการท่องเที่ยวที่พักแรมแบบโรมสเตย์

การดำเนินการ ตลอดจนการส่งเสริมการท่องเที่ยวพักแรมแบบโรมสเตย์ ต่อมาขอกบเชค วงจำกัดภายในพื้นที่ และภูมิภาคที่มีจุดเด่นทางการท่องเที่ยว จนกระทั่งสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ประกาศใช้กรอบด้านนี้ชี้ วัสดุคงภาพมาตรฐานที่พัก เมื่อเดือนคุณาคม พ.ศ. 2546 เพื่อให้ที่พักแรมแบบโรมสเตย์มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็นด้านต่อไปนี้

1. ด้านที่พัก

- 1.1 โครงสร้างบ้านพักมีความนั่งคงแข็งแรง
- 1.2 บ้านพักที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างส่องเข้าถึง ไม่มีกลิ่นอับ และมี หลังคาที่สามารถกันน้ำฝนได้
- 1.3 มีที่นอนที่สบายตามสภาพพื้นที่ และเครื่องนอนที่สะอาด
- 1.4 มีห้องอาบน้ำและส้วมที่สะอาด
- 1.5 มีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอนและอุปกรณ์สำหรับการนอนทุกครั้งเมื่อนักท่องเที่ยวเข้า มาก่อนแล้วออกจากที่พัก
- 1.6 มีการกำจัดแมลงที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่เสมอ โดยอาศัยวิธีแห่งภูมิปัญญา ชาวบ้าน

1.7 มีการคุ้มครองภายนอกบ้านให้สวยงาม

2. ด้านอาหารและโภชนาการ

- 2.1 มีอาหารปรุงอย่างดี
- 2.2 ภาชนะที่ใช้สะอาดและปลอดภัย
- 2.3 ครัวที่ใช้ในการปรุงอาหารอยู่ในสภาพที่สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น

2.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในครัว世家 acidic ถูกสุขลักษณะ

2.5 มีน้ำดื่มและน้ำใช้ที่สะอาด ปลอดภัย

2.6 มีร้านอาหารที่ปลอดภัย สะอาด ถูกสุขอนามัยในชุมชน

3. ด้านความปลอดภัย

3.1 มีการจัดเรียงคูณและความปลอดภัยโดยคนในชุมชน

3.2 มีเครื่องมือ และวิธีการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ เมื่อเกิดเหตุร้ายหรือ

กรณีนักท่องเที่ยวเจ็บป่วย

3.3 มีการเตรียมความพร้อม เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเมื่อต้น

3.4 มีการเตือนนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเก็บรักษาทรัพย์สินและเตรียมความพร้อม
เกี่ยวกับยาภัยโรคในกรณีที่นักท่องเที่ยวมีโรคประจำตัว

3.5 มีการคูณและซ่อนแซมล็อกต่างๆ ในที่พักหรือห้องพักและบริเวณรอบๆ
ห้องพักเพื่อความปลอดภัยอยู่เสมอ

4. ด้านการจัดการ

4.1 มีการรวมรวมกลุ่มของชาวบ้านจัดการในรูปแบบของชุมชนหรือสหกรณ์

4.2 มีคณะกรรมการบริหารโครงการ

4.3 มีการกำหนดข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อมิให้เกิดปัญหาที่ขัดต่อศีลธรรม
วัฒนธรรม จริตประเพณี และความเชื่อของชุมชน

4.4 มีระบบการจองห้องพักล่วงหน้า และลงทะเบียนเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับ
นักท่องเที่ยว

4.5 มีรายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมและบริการ แจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบขั้นตอน

4.6 มีข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างละเอียดให้นักท่องเที่ยวได้เลือก

4.7 ชุมชนไม่หวังจะสร้างรายได้จากโอมสเตียดอย่างเดียว และต้องไม่มีผลกระทบต่อ
อาชีพดั้งเดิมของชุมชน

4.8 มีผู้นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ที่เป็นคนท้องถิ่น และมีความพร้อมในการสื่อสารกับ
นักท่องเที่ยวได้

5. ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว

5.1 มีกิจกรรมท่องเที่ยว เช่น เดินป่า ขี่ม้า ปืนเข้า จักรยาน เป็นต้น ซึ่งเกี่ยวนেื่องกับ
การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในชุมชน

5.2 มีกิจกรรมฝึกหัดศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น ทอผ้า จักสถาน เป็นต้น

5.3 มีกิจกรรมต้อนรับตามประเพณีของท้องถิ่น เช่น นายศรีสุริวัณ

5.4 มีกิจกรรมบันเทิง เช่น คนตระ การเต้นรำ การแสดงพื้นบ้าน

5.5 มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น เดินชมสวนผลไม้แทนการใช้รถยกต้นขับชมสวน

5.6 มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างนักท่องเที่ยว กับเจ้าของบ้าน เพื่อกิจกรรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของชุมชน และเล่าขานตำนานหรือประวัติศาสตร์

6. ค้านสภาพแวดล้อม

6.1 มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภท เช่น
แหล่งท่องเที่ยวเกย์ตระ โบราณสถาน โบราณคดี เป็นต้น

6.2 มีการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคที่ดีและยังคงอยู่เสมอ

6.3 พื้นที่หลักในชุมชนยังคงสภาพเดิมของชุมชน และยังรักษาภูมิธรรม ประเพณี

ធនការណ៍

7. ค้านมูลค่าเพิ่ม

7.1 มีร้านขายของที่ระลึกในชุมชน

7.2 มีผลิตภัณฑ์โดยชาวบ้านและใช้วัตถุดินในท้องถิ่นที่ผลิต

7.3 มีโอกาสได้เผยแพร่วัฒนธรรมประจำท้องถิ่นของชุมชน

7.4 มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ในชุมชนในด้านการให้บริการที่ประทับใจ

8. ค้านการส่งเสริมการตลาด

8.1 มีคู่มือหรือเอกสารเผยแพร่การท่องเที่ยวเป็นของตนเอง และเป็นข้อมูลจริง มีรายละเอียดต่างๆครบถ้วน เช่น รายการกิจกรรม แหล่งท่องเที่ยว แผนที่เดินทาง เป็นต้น

8.2 มีการเผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์

8.3 มีรายชื่อยูนิคูมีการท่องเที่ยวโรมสแต็ปของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
นอกจากนี้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์การคัดเลือกผลิตภัณฑ์เป็น 1 ใน 8
คณะกรรมการส่วนกลางที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการคัดเลือกผลิตภัณฑ์หนึ่งคำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
แห่งชาติ ซึ่งได้มีมติกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการคัดเลือกผลิตภัณฑ์หนึ่งคำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสินค้า และกลุ่มศิลปวัฒนธรรม สถานที่ และบริการ ได้มีมติเห็นชอบเมื่อ
วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2544 คือ

1. กลุ่มสินค้า ประกอบด้วย

1.1 สินค้าที่เป็นอาหาร ได้แก่

1.1.1 ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร หมายถึง ผลผลิตทางการเกษตรที่นำมาบริโภคโดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป

1.1.2 ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป หมายถึง สินค้าที่แปรรูปจากผลผลิตทางการเกษตรที่ใช้ในการบริโภค

1.2 สินค้าที่ไม่ใช้อาหาร หมายถึง ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม หรืออุตสาหกรรม ในครัวเรือน รวมทั้งการแปรรูปอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการบริโภค

2. กลุ่มศิลปวัฒนธรรม สถานที่และบริการ ประกอบด้วย

2.1 ศิลปวัฒนธรรม หมายถึง รายการที่ใช้กูนิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม ชนบทชนเนยนประเพณี การละเล่นพื้นบ้าน และงานเทศกาล

2.2 สถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ สภาพแวดล้อม โบราณสถาน

2.3 บริการ หมายถึง บริการที่เป็นกูนิปัญญาท่องถิ่นที่ให้แก่ผู้รับบริการ ซึ่งก่อให้เกิด พลตามความต้องการของผู้ใช้บริการ จึงเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวพักแรมแบบโอมสแต็มสามารถจัดอยู่ ในกลุ่มผลิตภัณฑ์หนึ่งคือสถานที่ท่องเที่ยวพักแรมแบบโอมสแต็มสามารถ สถานที่และบริการโดย มีศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ วิถีและการดำเนินชีวิตประจำวันของชาวประมงเกาะช้าง มีสถานที่ ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ตลอดจนมีบริการที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมกูนิปัญญา ท่องถิ่น

แบบการดำเนินชีวิตของชาวกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันทั้งในต่างประเทศ และในเมืองไทยมีการทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ของผู้บริโภคมาขึ้น เพื่อเป็นการทำความเข้าใจพฤติกรรมของลูกค้าจากลักษณะ ทางวิชาการได้ การศึกษา แบบการดำเนินชีวิตของชาวกรุงเทพมหานคร (ประยูร บุญประเสริฐ และ คณะ, 2542)

แบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันโดยสารที่อนออกมานใน 3 บุน คือ กิจกรรม (Activity) ความสนใจ (Interest) และความคิดเห็น (Opinion)

ด้านกิจกรรม คนที่อยู่ในวัยเดียวกัน การศึกษาระดับเดียวกัน อยู่ในระดับชั้นทางสังคม เดียวกันอาจมีกิจกรรมของชีวิตแตกต่างกัน ได้หลายแบบ บางคนชอบไปเที่ยวสัมมาร์คกับเพื่อน ๆ หลังเลิกงาน บางคนรักสุขภาพออกกำลังกาย บางคนรักครอบครัวเลิกงานกลับไปทานข้าวบ้านหรือ พากครอบครัวไปทานข้าว พาไปเที่ยวนอกบ้าน

ในด้านความสนใจ สังเกตได้จากนิตยสารที่เขาเลือกอ่าน ที่แตกต่างกันของผู้บริโภค หรือ คุ้ตัวอย่างจากรายการ芬พันธ์แท้ จะเห็นว่ามีกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึก ซึ่งอยู่ไม่น้อยที่เดียว

ส่วนด้านความคิดเห็น หรือทัศนคติที่มีต่อเรื่องไดเร็งหนึ่งก็เป็นสิ่งที่สะท้อนแบบการดำเนินชีวิตของคนกลุ่มต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นต่อพระราชกรณีย์ ความคิดเห็นต่อการเรียกร้องสิทธิสตรี ทัศนคติต่อโฆษณา เหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือก ซื้อและใช้สินค้า

ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยข้างต้น หล่อหลอมให้คนมีวิถีการใช้ชีวิตที่ต่างกัน แยกกลุ่มคนกรุงเทพฯ ตามไลฟ์สไตล์ ไว้ได้ 8 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มหาเช้ากินค่ำ คนกลุ่มนี้ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ พงวิทยุ ต่ำกว่า คนกรุงเทพฯ แต่กลับใช้เวลาในการฟังเพลงลูกทุ่งสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ไม่ชอบท่องเที่ยวทั่วไปและต่างประเทศหรือการใช้บริการห้องสحرรพสินค้า ชูเปอร์มาร์เก็ต ด้านความสนิใจและความคิดเห็นกลุ่มนี้ค่อนข้างมีค่านิยมในการใช้ชีวิตแบบอยู่ไปวันๆ ไม่รู้สึกว่าชีวิตในวันพรุ่งนี้จะดีขึ้น น่าดื่นเด้นขึ้น ไม่ค่อยชอบลองสินค้ายี่ห้อใหม่ ๆ ชอบทำอะไรตามกระแสเดิน

2. กลุ่มหนุ่มสาวนักบุญ กุโกรุ คนกลุ่มนี้เป็นนักศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยของอายุอยู่ที่ 22.5 ปี ด้านกิจกรรม คนกลุ่มนี้ชอบทำกิจกรรมนอกบ้าน ไปงานเลี้ยงสังสรรค์มากกว่าอยู่บ้าน ชอบดูโทรทัศน์ เคเบิลทีวี พงวิทยุคนกลุ่มนี้นิยมกิจกรรมที่สร้างความบันเทิง สนุกสนานและเพิ่มความคึกคักให้ชีวิต ด้านความสนิใจและความคิดเห็น กลุ่มนี้มีความกระตือรือร้นที่เหลี่ยวนะใหม่ย่อง ตื่นเต้น ชอบชีวิตที่คล่องแคล่ว เร้าใจ ไม่ยึดติดกับค่านิยมเก่า ๆ ค่อนข้างมองโลกในแง่ดี แต่ยังไม่ค่อยมั่นใจในตัวเองมากนัก

3. กลุ่มชาชารี กลุ่มนี้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานกลุ่มชาชารีดูโทรทัศน์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แต่ อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ยกเว้นนิตยสารเกี่ยวกับรถยนต์และกีฬาคนกลุ่มนี้คล้ายกับกลุ่ม หาเช้ากินค่ำ ตรงที่ เป็นแฟเนลล์เพลงไทยลูกทุ่ง โดยใช้เวลาฟังเพลงลูกทุ่งตามสถานีวิทยุสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาก นอกจากนี้ คนกลุ่มนี้ยังใช้เวลาในการวิ่งออกกำลังกาย ด้านความสนิใจและความคิดเห็น คนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับครอบครัวและความมั่นคงทางการเงินมาก มีความสุขกับการอยู่บ้านมากกว่าออกไปปั้งสรรค์

4. กลุ่มนักอนุรักษ์ กลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท พนักงานขาย ข้าราชการและพ่อแม่ รวมทั้งอาชีพเฉพาะ(เช่น คูร์เซิล์ นักวิชาการ หมอ พยาบาล เป็นต้น) และนักศึกษา คนกลุ่มนี้สนใจ คือ ฟังเพลงลูกทุ่ง ชมรายการทอล์ค โชว์ อ่านหนังสือพิมพ์ไทย หนังสือพิมพ์ธุรกิจและนิตยสาร นี้ ชอบใช้เวลาว่างในกิจกรรมดูแลสุขภาพที่ไม่ต้องใช้เงินมากนัก เช่น วิ่งออกกำลังกาย แต่จะไม่ค่อยเด่นกอล์ฟหรือเป็นสมาชิกศูนย์สุขภาพ (Health Club) ที่ต้องเสียค่าสมัครสมาชิกและกลุ่มนี้นิยมเข้าไปปั้งของในชูเปอร์มาร์เก็ต ขณะที่การเข้าห้องสحرรพสินค้า รวมทั้งการท่องเที่ยวทั่วไปและต่างประเทศก็น้อย คนกลุ่มนี้ไม่ค่อยชอบความเสี่ยง ไม่ค่อยชอบการลงทุนซื้อหุ้น ค่อนข้างให้

ความสำคัญกับการแต่งกายและประเมินคนอื่นจากการแต่งตัว กลุ่มนี้ชอบชีวิตที่เรียบง่าย ไม่โลดโผน ไม่ชอบชีวิตที่ตื้นตันเร้าใจ ไม่สนใจสถานะทางสังคมมากนัก

5. กลุ่มทั่ว ๆ ไป คนกลุ่มนี้ใช้เวลาอยู่ท่าศน์เพียงสัปดาห์ละ 21.54 ชั่วโมง ไม่ค่อยชอบพิงเพลงลูกทุ่ง แต่ชอบพิงเพลงไทยساກล ใช้เวลาในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายน้อย แต่ชอบออกไปรับประทานอาหารนอกบ้าน กลุ่มนี้มีความต้องการที่เยี่ยวทั้งในและต่างประเทศสูงกว่า กลุ่มอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด ด้านความสนใจและความคิดเห็น คนกลุ่มนี้มีค่านิยมในการใช้ชีวิตโดยยึดทางสายกลาง ไม่ชอบความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางการเงิน ไม่ชอบเสี่ยง ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง ค่อนข้างมองโลกในแง่ดี ไม่จุกจิกกับชีวิตเป็นกุญแจที่ไม่ค่อยซื่อชอบสิ่งค้าในประเทศ

6. กลุ่มตรงไปตรงมา กลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด คนกลุ่มนี้ใช้เวลาในการอยู่ท่าศน์สูงถึง 31.49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ไม่ค่อยชอบออกไปทานอาหารนอกบ้านหรือออกกำลังกายในที่สาธารณะ ด้านสถานที่ขับจักรยานนิยมซื้อของในห้างสรรพสินค้า ด้านความสนใจและความคิดเห็น ลักษณะเด่นของคนกลุ่มนี้ คือ คิดว่าตัวเองเป็นคนของโลกยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เชื่อมั่นในตัวเอง ไม่เคร่งครัดในประเพณีหรือธรรมเนียม ไม่ค่อยสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อม กลุ่มนี้ไม่ค่อยเชื่อเรื่องการประเมินคนจากการแต่งตัว ค่อนข้างเป็นนักใช้มากกว่านักเก็บเวลาซื้อสินค้าจะกล้าบอกความต้องการหรือมาตรฐานที่ตนกำหนดไว้ ยอมจ่ายสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพ และกล้าที่จะพูดหรือต่อสู้เพื่อสิทธิของตนหากคุณภาพของสินค้าหรือบริการไม่เป็นไปตามที่ตนคิดไว้

7. กลุ่มหนุ่มสาวไทยเกék กลุ่มนี้ชื่มເນັດທີ່ຈະບົນຮັບສ້ອງພາຍອັກຄຸນ ເຊັ່ນ ຮາຍກາວິທີຢູ່ຫັນສື່ພິມພົນ ນິຕິຍາສາຕ່າງປະເທດກຸ່ມນີ້ນີ້ມອດໄກໄປທານອາຫານອົກບ້ານ ຂອບອກກຳລັງກາຍທີ່ໃນສູນຢູ່ສູນກາພ (Health Club) ແລະ ສ່ວນສາທາລະນະ ທ່ອງທີ່ເຍັວທັນໃນແຕ່ງປະເທດນາກ ກຸ່ມນີ້ມີທັນຄົວກ່າວກຳວ່າກ່າວຮັບສົນເກີນໄວ້ ແລະ ຄົວກ່າວທີ່ຈະພູດຫຼືຕ່ອັງເຖິງຂອງຕົນການກົມພາພອງສົນຄ້າຫຼືບໍ່ອີງການ ໄປເປັນໄປຕາມທີ່ຕົນຄົດໄວ້

8. กลุ่มนักลงทุนผู้มีประสบการณ์ อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 39.5 ปี การศึกษาดี เกือบครึ่งจบการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ชอบพิงเพลงฝรั่ง ไม่ค่อยพิงเพลงไทยساກลและลูกทุ่งมาก คนกลุ่มนี้ชอบการอ่านทั้งหนังสือพิมพ์และนิตยสาร กิจกรรมเด่นของคนกลุ่มนี้ คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการลงทุน ด้านความสนใจและความคิดเห็น คนกลุ่มนี้อาจเป็นพระผ่านโลกมากจึงไม่ค่อยรู้สึกว่า

จะดื่นมาพบวันใหม่ที่สดใสและดีกว่า แต่ก็ไม่คุ้นกับชีวิต ยังคงใช้ชีวิตที่คล่องแคล่ว เร้าใจ หาความดื่นเด้นให้ชีวิตบ้าง กลุ่มนี้ชอบเข้าสังคม ให้ความสำคัญกับการแต่งตัว กล้าทัดลองสินค้า ใหม่ ๆ

งานวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภคไทยโดยพิจารณาจากหลักทางจิตวิทยาและพฤติกรรม แบบงานวิจัย ไลฟ์สไตล์ ของคนกรุงเทพมหานคร เป็นงานที่น่าสนใจ หากมีการศึกษาต่อเนื่อง โดยอาศัยงานชิ้นนี้และอีกหลาย ๆ ชิ้นที่มีผู้ศึกษาไว้เป็นฐาน เราจะได้รูปแบบวิถีชีวิตของคนกรุงเทพฯ และคนไทยกลุ่มต่าง ๆ ที่น่าสนใจและนำไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธงชัย อินทรพันธุ์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการหนี้บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านทรงไทย ศึกษาเฉพาะ ตำบลปลวกโยงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการศึกษาพบว่า การจัดการท่องเที่ยวฐานแบบนี้เพิ่งเริ่มมีได้ไม่นานนัก ควรดึงให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือ ประธานงานกับหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น โดยเฉพาะ อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงาน ด้วยตัวเอง ซึ่งมีนโยบายในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางด้านนี้อยู่แล้ว ต่ำนทางด้านผู้ที่ใช้บริการให้ การยอมรับหรือผลตอบสนองตอบในทางที่ดี และมีข้อเสนอแนะ ให้มีการปรับปรุงหรือเพิ่มเติม รายการท่องเที่ยวให้มากขึ้นเพื่อความสมบูรณ์แบบมากขึ้น

อรุณ เสนะวงศ์ (2549, บทคัดย่อ) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของคนใน กรุงเทพมหานครที่มีต่อการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและ พฤติกรรมของคนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ ในรูปแบบของ โอมสเตด์ ลักษณะของ โอมสเตด์ ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม การตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ และความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ ในประเทศไทย โดยศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลการแจกแบบสอบถาม ให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 330 คน การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ใช้การประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการประมวล แบบสอบถาม รวมกับการคำนวณทางสถิติ หาค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 26-35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และรู้จักการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ได้ดีที่สุดจากสื่อ โทรทัศน์ โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ต่อกันต่อครั้ง คือ ระหว่าง 500-999 บาท

จากการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกเดินทางการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ พบร่วมปัจจัยด้านชื่อเสียงของโอมสเตย์ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปให้ความสำคัญด้านชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มอายุอื่น

ปัจจัยด้านที่พักและความปลอดภัย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงให้ความสำคัญมากกว่าเพศชาย เช่นเดียวกันกับปัจจัยด้านการคุณภาพ

สำหรับปัจจัยที่เป็นสิ่งที่คาดหวังในการท่องเที่ยวแบบโอมสเตย์ ด้านที่พักและการบริการพบว่า ในเรื่องความสะอาด สภาพแวดล้อมที่ดี การต้อนรับที่เต็มใจจากเจ้าของบ้าน กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก สำหรับเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น บริการอินเทอร์เน็ต เครื่องทำน้ำอุ่น แอร์コンดิชั่น กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับน้อย ด้านความปลอดภัย กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก

กรณฑ์พิพิธ ชูประทีป (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเยีย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเยีย จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง อายุตั้งแต่ 21 ปี ซึ่งนักท่องเที่ยวเพศหญิง มักจะไม่ชอบการเดินทางแบบสมบุกสมบัน มักจะดำเนินถึงคุณภาพที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เอามาใช้ ควรจะมีการเพิ่มการบริการในด้านเกี่ยวกับสุขภาพหรือความสวยงาม เพื่อสร้างสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว

สมศักดิ์ สามัคคีธรรม และคณะ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการ โอมสเตย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการศึกษาพบว่า ชาวบ้านคนที่จัดการโอมสเตย์ในลักษณะประยุกต์นำรูปแบบบริการใหม่ๆ ทำให้สอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาท้องถิ่น อย่างไรก็ตามชาวบ้านคนที่ยังคงจัดการ โอมสเตย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กล่าวคือ มีขนาดพื้นที่ประมาณ มีเหตุมีผล และการสร้างภูมิคุ้มกัน สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต

นิตย์ สัมมาพันธ์ และเอนอร ณรงค์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ณ จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาต่างๆ ก็มีขึ้นจากขาดการบริหารจัดการ และภาวะผู้นำที่เหมาะสม เนื่องจากระบบบริหารมีลักษณะแยกส่วน ดังนั้น แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการจึงควรเป็นเชิงบูรณาการ ผู้นำและทีมงานในระดับปฏิบัติการควรเป็นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนออกจากนี้ ควรเร่งสร้างความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้แก่ ประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ข้าราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้าใจโดยคู่ควร ตลอดจนนักท่องเที่ยวจะต้องได้รับการประชาสัมพันธ์และคำแนะนำผ่านการสื่อสารระดับชาติและระดับท้องถิ่นอย่างมีสัมฤทธิผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครที่พักรา闪แบบโถมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเข้าไป สัมภาษณ์ในส่วนของผู้ประกอบการและเชิงปริมาณ (Qualitative Analysis) เป็นแบบสอบถามใน ส่วนของนักท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาถึงตัวแปรและทางเดี๋ยวก ในการจัดโปรแกรม การท่องเที่ยว

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น กลุ่มผู้ประกอบการที่พักโถมสเตย์ในอำเภอ อัมพวา จำนวน 5 แห่ง ผู้ประกอบการในการให้บริการด้านคุณภาพ จำนวน 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยว เกษตร จำนวน 18 แห่ง และนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่มาพักรา闪แบบโถมสเตย์ที่อำเภออัมพวา โดยสุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 250 คน เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่เข้ามาพัก รา闪แบบโถมสเตย์ที่อำเภออัมพ瓦มีจำนวนที่ไม่แน่นอน ในช่วงเวลาที่เก็บคือ ปลายเดือนมีนาคม 2552 – กกลางเดือนเมษายน 2552

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ

1. แหล่งปฐมภูมิ (Primary Source) ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อศึกษารายละเอียดของผู้ประสบการที่พักเรนแบบโอมสเตด์ในอำเภออัมพวา ผู้ประกอบการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเกษตร ในจังหวัดสมุทรสงคราม ตามกลุ่มเป้าหมาย

ประเด็นคำถาม

- ประวัติของผู้ประกอบการที่พักเรนแบบโอมสเตด์ ผู้ประกอบการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเกษตร

- ความสามารถในการรองรับรักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักเรนแบบโอมสเตด์ การให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเกษตร

- อัตราการให้บริการ

- กิจกรรมที่มีการให้บริการ หรือกิจกรรมการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว และในการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อได้ข้อมูลในลักษณะความคิดเห็นมาเป็นข้อมูลเสริมในงานวิจัย ผู้วิจัยแบ่งข้อมูลในการทำแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน

ส่วน 1 ข้อมูลทั่วไปเบื้องต้นเป็นส่วนย่อย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพ

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ส่วน 2 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

ส่วน 3 ข้อเสนอแนะ

2. แหล่งทุติยภูมิ (Secondary Source) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต เอกสาร แผนพัฒนา บทความ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยเข้าไปสัมภาษณ์ข้อมูลของผู้ประกอบการที่พักแบบโอมสเตด์ในอำเภออัมพวา ผู้ประกอบการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเกษตร ตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่พักเรนที่โอมสเตด์ โดยการทิ้งแบบสอบถามไว้ให้กับโอมสเตด์และเจ้าหน้าที่ผู้เก็บแบบสอบถามตามพื้นที่ในการวิจัย

3. เมื่อได้ข้อมูลผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาลงรหัสเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่พักรอบโน้มสเตย์ในอำเภออัมพวา ผู้ประกอบการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเกย์ตระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนที่ถึงวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด การเตรียมข้อมูลก่อนการประมวลผล ควรตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับก่อน จะมีการลงรหัส (Coding) ตามคู่มือลงรหัสที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว จากนั้นจึงนำไปบันทึกลงจากแม่เหล็ก (Diskette) แล้วใช้โปรแกรม SPSS for Window เพื่อประมวลผลต่อไป ภายหลังจากการลงรหัสข้อมูลตามคู่มือลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ความถี่ จำนวนและร้อยละ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ วิเคราะห์โดยใช้ ความถี่ จำนวนและร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกย์ตระของนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิเคราะห์โดยใช้ ความถี่ จำนวนและร้อยละ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่พักรอบโน้มสเตย์ในอำเภออัมพวา ผู้ประกอบการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเกย์ตระ

ตอนที่ 4 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในส่วนของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและผู้ประกอบการที่พักรอบโน้มสเตย์ในอำเภออัมพวา ผู้ประกอบการการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเกย์ตระ เพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกย์ตระหารับนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครที่พักรอบโน้มสเตย์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่พักรา闪แบบโอนสเตย์ในเขตอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน และผู้ประกอบการให้บริการที่พักโอนสเตย์ในอำเภออัมพวา จำนวน 5 แห่ง ผู้ประกอบการทางด้านคุณภาพ จำนวน 5 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 18 แห่ง โดยผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง จำนวน 146 คน เป็นเพศชายจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 และ 41.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี จำนวน 84 คน และ ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 15-24 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 และ 24.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

ในส่วนระดับการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมาได้แก่ สำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 17.6 สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาหรือ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 16.8 สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 8.0 และไม่ประสงค์จะบอกระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.2 ตามลำดับ

ในส่วนของอาชีพการทำงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทำงานทำอาชีพ พนักงานบริษัทมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาได้แก่ นักศึกษา และข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 18.4 และ 14.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามลำดับ โดยรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมา รายได้อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.2 สมรสแล้วคิดเป็นร้อยละ 38.8 และเป็นม่ายหรือหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4-1)

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	104	41.6
ชาย	146	58.4
อายุ		
15-24 ปี	62	24.8
25-34 ปี	84	33.6
35-44 ปี	42	16.8
45-54 ปี	32	12.8
55 ปีขึ้นไป	27	10.8
ไม่ระบุ	3	1.2
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาหรือปวช.	42	16.8
อนุปริญญาหรือปวส.	20	8.0
ปริญญาตรี	126	50.4
สูงกว่าปริญญาตรี	44	17.6
ไม่ระบุ	18	7.2
อาชีพ		
ข้าราชการ/วัสดุสานัก	36	14.4
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	32	12.8
พนักงานบริษัท	94	37.6
แม่บ้าน	16	6.4
นักศึกษา	46	18.4
อื่นๆ	26	10.4
รายได้		
น้อยกว่า 5,000	47	18.8
5,001-10,000	55	22.0
10,001-20,000	78	31.2
20,001-30,000	36	14.4
มากกว่า 30,000	34	13.6

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปคุณตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	138	55.2
สมรส	97	38.8
มีภัย/ห้าร้าง	15	6
รวม	250	100

ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบร่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 103 คนคิดเป็นร้อยละ 41.2 เคยท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพียง 1-2 ครั้ง จำนวน 89 คนคิดเป็นร้อยละ 35.6 และเคยท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 (ตารางที่ 4-2)

ตารางที่ 4-2 ข้อมูลการเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ความถี่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	103	41.2
1-2 ครั้ง	89	35.6
มากกว่า 3 ครั้ง	58	23.2
รวม	250	100

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้เดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากที่สุดกับคะแนนศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมา กับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24 และมากับเพื่อนฝูง คิดเป็นร้อยละ 13.6 ส่วนที่ไม่ตอบเนื่องมาจากการไม่เคยมาท่องเที่ยวเชิงเกษตรและไม่แน่ใจว่ามาท่องเที่ยวเกษตรกับใคร คิดเป็นร้อยละ 37.6 (ตารางที่ 4-3)

ตารางที่ 4-3 สถานภาพการเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร

สถานภาพการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
คณะศึกษาดูงาน	62	24.8
ครอบครัว	60	24.0
เพื่อนฝูง	34	13.6
ไม่ระบุ	94	37.6
รวม	250	100

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร่วมกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้เดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรนิยมเดินทางมาทางภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.6 ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 8.4 ภาคเหนือคิดเป็นร้อยละ 4.8 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 4 และภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 1.2 ส่วนที่ไม่ตอบเนื่องจากไม่เคยมาท่องเที่ยวหรือไม่แน่ใจว่าได้เคยไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ไหน คิดเป็นร้อยละ 54 (ตารางที่ 4-4)

ตารางที่ 4-4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในแต่ภาค

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	12	4.8
ภาคใต้	3	1.2
ภาคตะวันออก	21	8.4
ภาคกลาง	69	27.6
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10	4.0
ไม่ระบุ	135	54.0
รวม	250	100

พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร่วมกับผู้เดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรส่วนใหญ่ใช้เวลาท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมา 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 14 วันคิดเป็นร้อยละ 10 และมากกว่า 3 วันคิดเป็นร้อยละ 5.2 ส่วนที่ไม่ตอบคิดเป็นร้อยละ 38.4 (ตารางที่ 4-5)

ตารางที่ 4-5 ระยะเวลาการเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1วัน	25	10.0
2วัน	81	32.4
3วัน	35	14.0
มากกว่า 3 วัน	13	5.2
ไม่ระบุ	96	38.4
รวม	250	100

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใหม่ความสนใจ การเที่ยวสวนป่าสวนผลไม้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.8 ถัดลงเรื่องความแม่น้ำลำคลองคิดเป็นร้อยละ 16.4 และการชนเรือกสวนไวน์ ทะเลและชายฝั่ง คิดเป็นร้อยละ 14.4 ส่วนที่ไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 17.6 (ตารางที่ 4-6)

ตารางที่ 4-6 ลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจ

ลักษณะแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	จำนวน	ร้อยละ
สวนป่าและสวนผลไม้	92	36.8
เรือกสวนไวน์	36	14.4
แม่น้ำลำคลอง	41	16.4
ทะเลและชายฝั่ง	36	14.4
อื่นๆ	1	0.4
ไม่ระบุ	44	17.6
รวม	250	100

จุดประสงค์ที่เดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร ส่วนใหญ่ พบว่า เดินทางไปศึกษา กิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์และศึกษาวิถีชีวิต คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา ศึกษาภลุ่มอาชีพเกษตร คิดเป็นร้อยละ 32 การศึกษาวิถีชีวิตรากฐานประมงคิดเป็นร้อยละ 22 และ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 6 ของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ (ตารางที่ 4-7)

ตารางที่ 4-7 วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาลุ่มอาชีพเกษตร	80	32
ศึกษาจิกรรมเพื่อการอนุรักษ์	93	37.2
ศึกษาวิถีวิถีชาวสวน	93	37.2
ศึกษาวิถีวิถีชาวประมง	55	22
อื่นๆ	15	6

ระยะเวลาการท่องเที่ยวในครั้งนี้ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร้อยละ 49.2 ใช้ระยะเวลา 2 วัน 1 คืน เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาได้แก่ 3 วัน 2 คืนและมากกว่า 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 18 และ 5.6 ตามลำดับ ในบางส่วนที่ไม่ตอบคิดเป็นร้อยละ 27.2 (ตารางที่ 4-8)

ตารางที่ 4-8 ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวในครั้งนี้

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
2 วัน 1 คืน	123	49.2
3 วัน 2 คืน	45	18.0
มากกว่า 3 วัน	14	5.6
ไม่ระบุ	68	27.2
รวม	250	100

อัตราค่าบริการที่พักที่ผู้ตอบแบบสอบถามถ่านจ่าย มีอัตราค่าการให้บริการที่พักที่แตกต่างกัน ซึ่งอัตราค่าบริการน้อยที่สุดในการให้บริการคือ 250 บาท สูงที่สุดในการให้บริการคือ 6,000 บาท ค่า X ในการให้บริการ คือ 1,500 บาท และค่าส่วนเรียบบนมาตรฐานในการให้บริการที่พักคือ 1,089 บาท ของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามถ่านทั้งหมด (ตารางที่ 4-9)

ตารางที่ 4-9 อัตราค่าบริการที่พัก

การบริการ	minimum	maximum	X	Std
อัตราค่าบริการที่พัก	250	6,000	1,500	1,089

อัตราค่าบริการรับจ้างหรือรถให้เช่าที่ผู้ตอบแบบสอบถามจ่าย พนว่า อัตราค่าบริการรับจ้างหรือรถให้เช่าน้อยที่สุดคือ 50 บาท อัตราค่าบริการรับจ้างหรือรถให้เช่าสูงที่สุดในการให้บริการ คือ 5,500 บาท ค่า X ในการให้บริการ คือ 500 บาท ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการให้บริการรถรับจ้างหรือรถให้เช่า คือ 1,585 บาท และค่าตราช่าบริการเรือน้ำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามจ่าย พนว่า อัตราการให้บริการเรือน้ำเที่ยวน้อยที่สุด คือ 50 บาท อัตราการให้บริการเรือน้ำเที่ยวมากที่สุด คือ 5,000 บาท ค่า X ในการให้บริการเรือน้ำเที่ยว คือ 300 บาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการให้บริการเรือน้ำเที่ยว คือ 680 บาท ของนักท่องเที่ยวผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ตารางที่ 4-10)

ตารางที่ 4-10 อัตราการให้บริการรับจ้างหรือรถให้เช่าและเรือน้ำเที่ยว

การบริการ	minimum	maximum	X	Std
อัตราค่าบริการรับจ้างหรือรถให้เช่า	50	5,500	500	1,585
อัตราค่าบริการเรือน้ำเที่ยว	50	5,000	300	680

ค่าอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้จ่าย น้อยที่สุดคือ 100 บาท อัตราค่าอาหารที่ได้ใช้จ่ายมากที่สุดคือ 5,000 บาท ค่า X คือ 1,000 บาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 963 บาท ของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ตารางที่ 4-11)

ตารางที่ 4-11 ค่าอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย	minimum	maximum	X	Std
ค่าอาหาร	100	5,000	1,000	963

ค่าใช้จ่ายที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการซื้อของฝากของที่ระลึก น้อยที่สุดคือ 39 บาท มากที่สุดคือ 5,000 บาท ค่า X คือ 700 บาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 977 บาท ของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ตารางที่ 4-12)

ตารางที่ 4-12 ค่าของฝากรองที่ระลีกที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย	minimum	maximum	X	Std
ค่าของฝากรองที่ระลีก	39	5,000	700	977

อัตราการให้บริการโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้ พบว่า อัตราการให้บริการ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่น้อยที่สุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้จ่ายคือ 50 บาท อัตราการให้บริการ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มากที่สุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใช้จ่ายคือ 6,600 บาท ค่า X คือ 1,500 บาท และค่าเฉลี่ยแบบมาตรฐานคือ 1,455 บาท ของ นักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ตารางที่ 4-13)

ตารางที่ 4-13 อัตราค่าบริการ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การบริการ	minimum	maximum	X	Std
ค่าบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	50	6,600	1,500	1,455

ข้อมูลความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว

จากการพิจารณาข้อมูลความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวสูงที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ถ้ามีเวลาว่างต้องการใช้เวลาว่างมาพักมากกว่า 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาได้แก่ 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 32 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 27.2 และ 1 วัน คิด เป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับซึ่งจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวถ้ามีเวลาว่างนินมที่จะมาพักให้ได้นานที่สุด เท่าที่จะทำได้ (ตารางที่ 4-14)

ตารางที่ 4-14 ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องการมาพัก

ระยะเวลาที่ต้องการมาพัก	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	13	5.2
2 วัน	68	27.2
3 วัน	80	32.0
มากกว่า 3 วัน	89	35.6
รวม	250	100

โดยนักท่องเที่ยวผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบร่วมกับความต้องการที่พักที่เป็นแบบบ้านส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมาได้แก่ แบบริมแม่น้ำ คิดเป็นร้อยละ 31.6 แบบริมคลอง คิดเป็นร้อยละ 20.4 แบบเกะ teng ในทะเลคิดเป็นร้อยละ 11.2 แบบในตัวเมืองคิดเป็นร้อยละ 2.8 และแบบอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามลำดับ(ตารางที่ 4-15)

ตารางที่ 4-15 ลักษณะที่พักของนักท่องเที่ยว

ลักษณะที่พักที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
บ้านส่วน	84	33.6
ริมคลอง	51	20.4
ริมแม่น้ำ	79	31.6
กะ teng ในทะเล	28	11.2
ในตัวเมือง	7	2.8
อื่นๆ	1	0.4
รวม	250	100

จากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวยังผู้ที่ทำแบบสอบถาม พบร่วมกับนักท่องเที่ยวผู้ที่แบบสอบถามส่วนใหญ่จะเลือกที่อาหารที่เป็นอาหารทะเลถึงร้อยละ 48.8 อาหารพื้นบ้านร้อยละ 31.6 และอาหารเพื่อสุขภาพร้อยละ 19.6 ของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามลำดับ (ตารางที่ 4-16)

ตารางที่ 4-16 อาหารที่นักท่องเที่ยวต้องการ

อาหาร	จำนวน	ร้อยละ
อาหารทะเล	122	48.8
อาหารพื้นบ้าน	79	31.6
อาหารเพื่อสุขภาพ	49	19.6
รวม	250	100

การเดินทางในแหล่งท่องเที่ยว พบร้า นักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการที่จะใช้รถส่วนตัวถึงร้อยละ 30.4 รองลงมาได้แก่ การปั่นจักรยานคิดเป็นร้อยละ 18.4 รถศูนย์คิดเป็นร้อยละ 17.6 เรือหางยาวคิดเป็นร้อยละ 13.2 รถบัสคิดเป็นร้อยละ 8.8 เรือพายคิดเป็นร้อยละ 7.6 และ เรือแท็คซี่ 4.0 ของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ (ตารางที่ 4-17)

ตารางที่ 4-17 การเดินทางในแหล่งท่องเที่ยว

พาหนะ	จำนวน	ร้อยละ
จักรยาน	46	18.4
รถบัส	22	8.8
รถสี่ล้อ	44	17.6
รถส่วนตัว	76	30.4
เรือหางยาว	33	13.2
เรือแท็คซี่	10	4.0
เรือพาย	19	7.6
รวม	250	100

แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการ ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเลือกมากที่สุด คือ ตลาดน้ำ คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาได้แก่ สวนผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 50 และ วัด คิดเป็นร้อยละ 45.2 อุทยานร.2 คิดเป็นร้อยละ 43.2 ตอนหอยหลอด คิดเป็นร้อยละ 32 พิพิธภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 17.6 ฟาร์มลียงหอย คิดเป็นร้อยละ 14.4 และบ้านแมวไทย คิดเป็นร้อยละ 14 ของนักท่องเที่ยวที่ทำแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ (ตารางที่ 4-18)

ตารางที่ 4-18 แหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
วัด	113	45.2
อุทยานร.2	108	43.2
สวนผลไม้	125	50
บ้านแมวไทย	35	14
ตลาดน้ำ	172	68.8
พิพิธภัณฑ์	44	17.6

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

แหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ตอนหอยหลอด	80	32
ฟาร์มเลี้ยงหอย	36	14.4

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เข้าเยี่ยมชมกลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชนที่นักท่องเที่ยวต้องการและได้เลือกมากที่สุด คือ การทำน้ำค่าลงมะพร้าว คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาได้แก่ การทำชาสมุนไพร/น้ำสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 30 การทำผ้ามัดซ้อมจากเปลือกไม้ คิดเป็นร้อยละ 28.8 การทำขนมไทย คิดเป็นร้อยละ 27.6 การทำน้ำว่านหางจระเข้ คิดเป็นร้อยละ 23.6 การทำแป้งเกลือจีด คิดเป็นร้อยละ 23.6 การทำน้ำพริก คิดเป็นร้อยละ 20 การทำกะปิเคย์ตาคำ คิดเป็นร้อยละ 18.4 การทำแซมพูสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 15.6 การทำวุนน้ำมะพร้าว คิดเป็นร้อยละ 15.6 การทำผลไม้แห้ง อื่น คิดเป็นร้อยละ 14.4 การทำปลาหมกแಡคเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 14 การทำกล้วยทอดเนย คิดเป็นร้อยละ 7.2 และการแปรรูปปลาทับทิม คิดเป็นร้อยละ 6 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามความคิดเห็น (ตารางที่ 4-19)

ตารางที่ 4-19 กิจกรรมเข้าเยี่ยมชมกลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชน

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การทำน้ำค่าลงมะพร้าว	100	40
การทำน้ำว่านหางจระเข้	59	23.6
การทำชาสมุนไพร/น้ำสมุนไพร	75	30
การทำแป้งเกลือจีด	59	23.6
การทำน้ำพริก	50	20
การทำผ้ามัดซ้อมจากเปลือกไม้บ้ำชาเย็น	72	28.8
การทำปลาหมกแಡคเดี่ยว	35	14
การทำวุนน้ำมะพร้าว	39	15.6
การทำแซมพูสมุนไพร	39	15.6
การทำผลไม้กับชาติ	36	14.4
การทำกะปิเคย์ตาคำ	46	18.4
การทำขนมไทย	69	27.6

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การประดับป้ายหันทิม	15	15.6

กิจกรรมการชุมวิชีวิตชาวสวนและชาวประมงที่นักท่องเที่ยวต้องการและได้เลือกมากที่สุด คือ การทำไร่นาสวนผสม ถึงร้อยละ 39.2 รองลงมาได้แก่ การถีบกระดานเล่น ร้อยละ 36.4 การทำสวนลินี่ ร้อยละ 34.8 วิถีชีวิตคนริมน้ำ ร้อยละ 29.2 การปลูกพืชสมุนไพร ร้อยละ 21.2 การทำนาส้มควันไม้ ร้อยละ 19.6 การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ ร้อยละ 17.2 ชมการทำไฟฟาง (ดักปลา) ร้อยละ 15.6 การเพาะถั่วงอก ร้อยละ 15.2 การเลี้ยงปลาหันทิม ร้อยละ 12.8 การเลี้ยงหอยแครง ร้อยละ 11.6 การเผาถ่านไม้ไก่งาน ร้อยละ 11.2 การทำปุ๋ยน้ำจากเศษอาหาร ร้อยละ 10.4 และการทำส้มโอปลดสารพิษ ร้อยละ 10.4 ของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถาม ตามลำดับ (ตารางที่ 4-20)

ตารางที่ 4-20 กิจกรรมการชุมวิชีวิตชาวสวนและชาวประมง

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การทำไร่นาสวนผสม	98	39.2
การทำสวนลินี่	87	34.8
การทำถีบกระดานเล่น	91	36.4
การปลูกพืชสมุนไพร	54	21.6
การทำถ่านไม้ไก่งาน	28	11.2
การทำนาส้มควันไม้	49	19.6
การทำปุ๋ยน้ำจากเศษอาหาร	26	10.4
การทำส้มโอปลดสารพิษ	26	10.4
การเลี้ยงหอยแครง	29	11.6
ชมการทำไฟฟาง(ดักปลา)	39	15.6
วิถีชีวิตคนริมน้ำ	73	29.2
การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ	43	17.2
การเพาะถั่วงอก	38	15.2
การเลี้ยงปลาหันทิม	32	12.8

กิจกรรมเพื่อนุรักษ์ที่นักท่องเที่ยวต้องการและได้เลือกมากที่สุด คือ การปลูกป่าชายเลน ถึงร้อยละ 84 รองลงมาได้แก่ การให้อาหารลิงแสม ร้อยละ 59.2 การอนุรักษ์พันธุ์มะพร้าว ร้อยละ 50 และ ชมไก่ชนและไก่สายพันธุ์ดั้งเดิม ร้อยละ 30.4 ของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามตามลำดับ。(ตารางที่ 4-21)

ตารางที่ 4-21 กิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การปลูกป่าชายเลน	210	84
การอนุรักษ์พันธุ์มะพร้าว	126	50
การให้อาหารลิงแสม	143	59.2
ชมไก่ชนและไก่สายพันธุ์ดั้งเดิม	76	30.4

กิจกรรมท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่นักท่องเที่ยวต้องการและเลือกมากที่สุด คือ การล่องเรือชมหิ้งห้อย ร้อยละ 78.4 รองลงมาได้แก่ การทำนุญไห้วัพระ ร้อยละ 75.6 แล่นเรือบนเล่น ร้อยละ 55.2 และชม เรือใบราม/พิพิธภัณฑ์ ร้อยละ 44.4 ของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ (ตารางที่ 4-22)

ตารางที่ 4-22 กิจกรรมท่องเที่ยวอื่น ๆ

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ทำนุญไห้วัพระ	189	75.6
แล่นเรือบนเล่น	138	55.6
ล่องเรือชมหิ้งห้อย	196	78.4
ชมเรือใบรามและพิพิธภัณฑ์	111	44.4

จากการเดือกดูท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจัดเป็น โปรแกรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเชิงเกษตรยินดีซ่าย ของนักท่องเที่ยวแต่ละท่านมีความแตกต่างกัน โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวสนใจซ่ายที่มีอัตราค่าน้ำอยู่ที่สุด 300 บาท โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวสนใจซ่ายที่มีอัตราค่ามากที่สุด 20,000 บาท ค่า X

คือ 1,700 บาท ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน คือ 2,309 บาท ของนักท่องเที่ยวผู้ต้องแบ่งส่วนถูกหักห้ามคด
(ตารางที่ 4-23)

ตารางที่ 4-23 อัตราค่าบริการ ໄໂຣແກນການທອງເຖິງທີ່ນັກທອງເຖິງຍິນດີຈ່າຍ

การบริการ	minimum	maximum	X	Std
ค่าบริการໄໂຣແກນການທອງເຖິງເຫົ່າງເຈັງເກຍຕຣ	300	20,000	1,700	2,309

การສັນກາຍຜູ້ປະກອບທີ່ພັກໂຄນສເຕຍໃນຈຳເກອອັນພວາ ຜູ້ປະກອບກາຮາຄມນາຄມ ແລະ ແພລ່າງທອງເຖິງເຫົ່າງເຈັງເກຍຕຣໃນຈັງຫວັດສຸມທຽສຄຣາມ

ຜູ້ປະກອບກາຮາທີ່ພັກໂຄນສເຕຍໃນຈຳເກອອັນພວາ

ຈາກຮັບສັນກາຍຜູ້ປະກອບກາຮາທີ່ພັກໂຄນສເຕຍໃນຈຳເກອອັນພວາ 5 ແທ່ງ

ບ້ານສຸວນນານາພັນຊື້ ຄູນສຸກຸນີ້ ກລື່ນອໍາໄພ ອາຍຸ 60 ປີ ປະກອບກິຈການບ້ານພັກມາປະມາລັບ 1 ປີກວ່າໃຫ້ບໍລິຫານພັກຈຳນວນ 5 ອ້ອງຮັບນັກທອງເຖິງໄດ້ທັງໝາດ 20 ທ່ານ ອັດຕາການໃຫ້ບໍລິຫານທີ່ພັກ 350-500 ນາທີຕ່ອງທ່ານພັກມາປະມາລັບ 5 ປີ ພະນັກງານພັກມາປະມາລັບ 50 ນາທີການເດີນທາງນາພັກເໜາະສໍາຫັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ຮັດສ່ວນຕົວແລະຮັດຕູ້ ຂ່ອງທາງການສື່ອສາງໃໝ່ເປັນ ແຜ່ນພັບ ນາມບັດ ແລະ ປາກຕ່ອປາກ (ສຸກຸນີ້ ກລື່ນອໍາໄພ, ສັນກາຍຜູ້, 30 ມິນາຄມ 2552)

ບ້ານສຸວນອັນພວາ ຄູນບຽບຮາຮາ ຊຽບຮັນໄປໂຣຈົນ ອາຍຸ 30 ປີ ປະກອບກິຈການບ້ານພັກມາປະມາລັບ 3 ປີກວ່າ ໃຫ້ບໍລິຫານທີ່ພັກຈຳນວນ 7 ອ້ອງ ຮັບນັກທອງເຖິງໄດ້ທັງໝາດ 20 ທ່ານ ອັດຕາການໃຫ້ບໍລິຫານທີ່ພັກ 350 ນາທີຕ່ອງທ່ານ ພັກມາປະມາລັບ 7 ປີ ພະນັກງານພັກມາປະມາລັບ 20% ໃນວັນຊົມຄາ ການເດີນທາງນາພັກເໜາະສໍາຫັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ຮັດສ່ວນຕົວ ຮັດຕູ້ (ບຽບຮາຮາ ຊຽບຮັນໄປໂຣຈົນ, ສັນກາຍຜູ້, 30 ມິນາຄມ 2552)

ບ້ານຄາຫລາ ຄູນກິຕົມາ ລະລົ້ວ ອາຍຸ 32 ປີ ປະກອບກິຈການບ້ານພັກມາປະມາລັບ 5 ປີ ໃຫ້ບໍລິຫານທີ່ພັກຈຳນວນ 11 ອ້ອງ ຮັບນັກທອງເຖິງໄດ້ທັງໝາດໄມ່ເກີນ 50 ທ່ານ ອັດຕາການໃຫ້ບໍລິຫານທີ່ພັກ 350-400 ນາທີຕ່ອງທ່ານ ພັກມາປະມາລັບ 5 ປີ ພະນັກງານພັກມາປະມາລັບ 20% ຢັງການເດີນທາງນາພັກຕ່ອປາກ ນີ້ທີ່ຈົດສໍາຫັບຮັດຍັດຕູ້ສ່ວນຕົວ ຮັດຕູ້ ແລະຮັດບັສ (ກິຕົມາ ລະລົ້ວ, ສັນກາຍຜູ້, 6 ເມນາຍນ 2552)

ທີ່ 3 ບ້ານ ສັນກາຍຜູ້ບ້ານສຸວນນານາພັນຊື້ ບ້ານສຸວນອັນພວາ ບ້ານຄາຫລາ ເປັນກຸ່ມເຄືອຂ່າຍໄອນສເຕຍນີ້ການສັງຄົມຕ່າງໆ ສາມາດຮັບນັກທອງເຖິງໄດ້ 100 ຄນ

บ้านกุ้งแม่น้ำ คุณนันทพร กลิ่นมาลี ประกอบกิจการที่พัฒนาประมาณ 3 ปี ให้บริการที่พักจำนวน 13 ห้อง รับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 50 ท่าน อัตราการให้บริการที่พัก 400 บาทต่อท่าน พร้อมอาหารเช้า ซึ่งการสื่อสารมี ทางเว็บไซต์ นามบัตร ปากต่อปาก การเดินทางมาพักเนาะ สำหรับผู้ที่ใช้รถส่วนตัว รถตู้ (นันทพร กลิ่นมาลี, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2552)

กลุ่มโอมสเตย์ตลาดน้ำท่าศาลา คุณจรณุ เจือไทย ประกอบกิจการที่พัฒนาประมาณ 3 ปี ให้บริการที่พักทั้งหมด 13 หลัง รับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 50-80 ท่าน โดยมีการส่งต่อลูกค้ากัน อัตราค่าบริการ 200-600 บาทต่อท่านพร้อมอาหารเช้า เป็นการรวมกลุ่มนักพักโอมสเตย์ภายใน ชุมชน แต่ละบ้านมีการประชาสัมพันธ์ ผ่านเว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ และปากต่อปาก มีที่จอดรถ สำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ และรถวีล (จรณุ เจือไทย, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

ผู้ประกอบการด้านการคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการคุณภาพ 5 แห่ง ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ ให้บริการด้านเรือน้ำที่ยว 4 แห่ง และห้องโถงเรือน้ำที่ยว 1 แห่ง

ผู้ประกอบการที่ให้บริการเรือน้ำที่ยว

ทำเรือคุณย่า ทำเรือในคลองอัมพวา ให้บริการเรือน้ำที่ยวและเรือชมทั่วหอย โดย คุณวิจัย พน บางช้าง เป็นเจ้าของทำเรือคุณย่า ทำธุรกิจให้บริการเรือน้ำตั้งแต่ปี 2548 เริ่มจาก การให้บริการเรือน้ำที่ยวหอยในช่วงเวลาเย็นถึงค่ำ ปัจจุบันมีการให้บริการเรือน้ำที่ยวในช่วง กลางวันคือ พาเที่ยวชมวัด อัตราค่าบริการ ช่วงกลางวัน 50 บาทต่อคน และอัตราค่าบริการการ ล่องเรือชมทั่วหอย 60 บาทต่อคน เน้นด้านความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ โดยรับนักท่องเที่ยวไม่ เกินจำนวนที่จดทะเบียนของอนุญาต ไว้ซึ่งสามารถกลุ่มเรือของทำเรือคุณย่า มีเรือให้บริการทั้งหมด 14 ลำ มีการประชาสัมพันธ์โดยการให้บริการที่คืนมาตรฐาน เพื่อให้เกิดการบอกต่อของลูกค้า มี ทำเลที่ตั้งที่ดี สามารถเข้าถึงได้ง่าย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่า ชาวต่างชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมากในช่วงวันเสาร์ และอาทิตย์ (วิจัย พน บางช้าง, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2552)

ทำเรือป้าแจ๊ด (ข้าวแกงหม้อดิน) โดยคุณนิภา จากรัพด เป็นเจ้าของทำเรือ ทำธุรกิจ ให้บริการเรือน้ำตั้งแต่ปี 2547 เรือที่ให้บริการเป็นเรืออีปีน และเรือหางยาว โปรแกรมการ ท่องเที่ยวในช่วงเริ่มแรกเป็นการให้บริการชมทั่วหอยเท่านั้น ต่อมาได้มีการจัดทำโปรแกรม ท่องเที่ยวทางเรือในช่วงกลางวันด้วย อัตราการให้บริการชมทั่วหอย ท่านละ 60 บาท หากเที่ยวชม วัดในช่วงกลางวัน อัตราบริการท่านละ 50 บาท ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อทีวี วิทยุ สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ และการบอกต่อของลูกค้า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมากกว่า

ชาวต่างชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมากในช่วงวันเสาร์ และอาทิตย์ (นิภา จากรัพค์, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2552)

เรือห้องหอย โดยคุณราตรี ลักษ yapr ทำธุรกิจให้บริการเรือน้ำตั้งแต่ปี 2547 โดยเรือที่ให้บริการเป็นเรือคอกขนาด 4x14 เมตร สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ จำนวน 30 คน ค่าตัวค่าให้บริการชั่วโมงแรก 1,500 บาท ชั่วโมงต่อมา 1,000 บาท หากมีการเช่าเรือเป็นเวลา ครึ่งวัน ราคา 3,500-5,000 บาท นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ จะเน้นการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า โอมสเตย์ ร้านอาหาร และท่าเรือที่รัชก (ชาตรี ลักษ yapr, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2552)

เรือสุขประเสริฐ โดยคุณชินดิษฐ์ สุขประเสริฐ เป็นเจ้าของเรือ มีประสบการณ์ในการขับเรือมากกว่า 31 ปี มีเรือให้บริการทั้งหมด 4 ลำ เผื่องเป็นเรือยนต์ 1 ลำ และเรือหางยาว 3 ลำ ให้บริการโดยเน้นความปลอดภัยของลูกค้า อัตราการให้บริการขึ้นอยู่กับเวลา หากใช้เวลาครึ่งวันราคา 1,000 บาท ต่อลำ ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ การบอกร่องกันระหว่างลูกค้า จากบ้านพักโอมสเตย์ (ชินดิษฐ์ สุขประเสริฐ, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2552)

ท่ารถโรงเรียนพว ให้บริการจะคลาดแม่กลอง ถึง โรงเรียนพว สามารถรับผู้โดยสารได้ ครั้งละ 20 คนต่อคัน อัตราค่าบริการ คนละ 7 บาท เริ่มให้บริการตั้งแต่เวลา 05.00-18.00 น. ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ ใช้การบอกร่องกันระหว่างลูกค้า (ท่ารถโรงเรียนพว, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2552)

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรชาวโคลง ตำบลคลองเงิน กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ ขั้นตอนการทำนาตามพื้นที่, การทำกล้วยทอดเนย, การทำน้ำวานหางจะระเข้ และการทำนมจากเปิดบริการทุกวัน โดยมีคุณปรีอง นรรคทรัพย์ เป็นประธานกลุ่ม รับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 30 ท่าน อัตราการให้บริการคนละ 20 บาท ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดฯ และการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า การเดินทางมาแหล่งหมายเหตุที่ใช้รถส่วนตัว รถตู้ (ปรีอง นรรคทรัพย์, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2552)

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางจะเกริง ตำบลบางจะเกริง กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำแซมพูสนุนไพร คั่วชาใบขุ่น กุนกะเด ตกปุทะเด และแปรรูปอาหารทะเล เปิดบริการทุกวัน โดยมี คุณ เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องจ่ายล่วงหน้า ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดฯ และการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า การเดินทางมาแหล่งหมายเหตุที่ใช้รถส่วนตัว รถตู้ (ภัคพร ชื่นสงวน, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

กลุ่มบุญเกย์ตระกรบางแก้ว ดำเนินบางแก้ว กิจกรรมจุดขาย ได้แก่ การอนุรักษ์นกทะเล การทำนาเกลือ การทำแปลงเกลือจีด การใช้ประโยชน์จากขี้แคนนาเกลือ เปิดบริการทุกวัน โดยมี คุณบุญปะออด เจริญฤทธิ์ เป็นที่ปรึกษากลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องจ่ายเงินล่วงหน้า สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 50 ท่าน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรฯ จังหวัดสมุทรสงคราม สื่อวิทยุ รายการ โทรทัศน์ เช่น รายการปราษฐ์เดินดิน สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือท่องเที่ยวทริป สื่ออินเทอร์เน็ต และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยนต์ ส่วนตัว รถตู้ และรถบัส (บุญปะออด เจริญฤทธิ์, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

กลุ่มท่องเที่ยวเกย์ตระกรบ้านริมคลอง โภมสเตย์ ดำเนินกิจกรรมจุดขายการ ท่องเที่ยว ได้แก่ โภมสเตย์ การซื้อห้องห้อย จัดแพคเกจการท่องเที่ยว การเคี่ยวน้ำตามมะพร้าว การทำ น้ำส้มนุนไพร โดยมีคุณถิรดา มีศิลป์ เป็นประธานกลุ่ม อัตราการให้บริการคนละ 20 บาท รับ นักท่องเที่ยวทั้งหมด 30-40 ท่าน สามารถซื้อทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรฯ จังหวัดฯ สื่อวิทยุ รายการ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มี ที่จอดรถสำหรับรถยนต์ ส่วนตัว รถตู้ และที่จอดเรือ (ถิรดา มีศิลป์, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2552)

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหาดใหญ่ ดำเนินท้ายหาด กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำ กล้วยทอดเนยการทำสวนส้ม โอลอดสารพิษ และการทำไร่นาสวนผสม โดยมี คุณมนูรี บุญประดิษฐ์ เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องจ่ายเงินล่วงหน้า รับ นักท่องเที่ยวทั้งหมด 30 ท่าน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรฯ จังหวัดฯ สมุทรสงคราม และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยนต์ ส่วนตัว รถตู้ (มนูรี บุญประดิษฐ์, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2552)

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านคลองโภน กิจกรรมจุดขาย การท่องเที่ยว ได้แก่ ชมการเลี้ยงหอยแครงในทะเล พักระ teng ในทะเล ชมการทำกะปิเคลยกذا และ กิจกรรมการปลูกป่าชายเลน โดยมี คุณวิชรพงศ์ ขวัญอ่อนวีระกุล เป็นประธานกลุ่ม อัตราการ ให้บริการคนละ 500-550 บาท (บ้านพัก ปลูกป่า อาหาร และกิจกรรมทางทะเล) รับนักท่องเที่ยวได้ ทั้งหมด 50 ท่าน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรฯ จังหวัดสมุทรสงคราม รายการ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยนต์ ส่วนตัว รถตู้ (วิชรพงศ์ ขวัญอ่อนวีระกุล, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

กลุ่มบ้านหิ่งห้อย ดำเนินบางขันแทก กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ ชมการเคี่ยวน้ำตามมะพร้าว ชมการทำโพงพาง ชมเรือใบราษฎร ชมหิ่งห้อยบนบก และ มีโภมสเตย์ริมน้ำ โดยมี คุณไฟโรมน์ พิมพาดี เป็นประธานกลุ่ม อัตราการให้บริการคนละ 20 บาท รับนักท่องเที่ยวได้ ทั้งหมด 50 ท่าน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรฯ จังหวัดฯ เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์

และการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า มีที่ขอครุตสำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ รถบัส (ไฟฟอร์น พิมพาลี, สัมภาษณ์, 7 เมษายน 2552)

กลุ่มแม่บ้านเกยตรกรเดินทางร่วมใจ ดำเนินการใหม่ ซึ่งเป็นศูนย์เรียนรู้แรกของจังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ.2541 กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำน้ำพริกชนิดต่าง ๆ การทำงานไทย การทำผลไม้เชื่อม และมีโอมสเตย์โดยมี คุณทองห่อ สุดสาท เป็นประธานกลุ่ม ปัจจุบันมีชาวต่างชาติจากหลายประเทศมาท่องเที่ยวทุกเดือน ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องแจ้งล่วงหน้า รับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 30-40 ท่าน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกยตรจังหวัดสมุทรสงคราม และการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า มีที่ขอครุตสำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ (ทองห่อ สุดสาท, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

กลุ่มแม่บ้านเกยตรกรเหมือนใหม่ ดำเนินการใหม่ กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การอนุรักษ์พันธุ์มะพร้าว เช่น มะพร้าว มะพร้าวพวงร้อย มะพร้าวเปลือกนิ่ม และพิชสนุนไฟ โดยมี คุณคนัยยา ยังยิ่น เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องแจ้งล่วงหน้า รับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 20 ท่าน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกยตรจังหวัดสมุทรสงคราม และการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า มีที่ขอครุตสำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ (คนัยยา ยังยิ่น, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2552)

กลุ่มแม่บ้านเกยตรกรทำค้า ดำเนินการทำค้า กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ มีตลาดน้ำ ธรรมชาติในวันข้างหนึ่งหรือข้างเร็ว 2 ค่ำ, 7 ค่ำ และ 12 ค่ำ เวลา 09.00-12.00 น. ชมการเคี่ยวน้ำตาล มะพร้าว การทำงานไทยส่งออก โดยมีนายจรูญ เจือไทย เป็นที่ปรึกษากลุ่ม โอมสเตย์ ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องแจ้งล่วงหน้าสามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 100 คน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกยตรจังหวัดสมุทรสงคราม สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ และการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า มีที่ขอครุตสำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ รถบัส (จรูญ เจือไทย, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

กลุ่ม โอมสเตย์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง ดำเนินปลายโพงพาง กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ บ้านทรงไทย การเคี่ยวน้ำตาลมะพร้าว ชมวิถีชีวิตคนชายน้ำชุมชนห้องห้อยตอนกลางคืนและมีโอมสเตย์บ้านทรงไทย โดยมี คุณศศิวิมล บุญพัด เป็นประธานกลุ่ม ไม่เสียค่าบริการ เข้าชม ต้องแจ้งล่วงหน้า แต่เสียเป็นค่าบริการบ้านพักและกิจกรรมของโอมสเตย์ ราคาที่พัก 250-550 บาทต่อห้องพร้อมอาหารเช้าและอาหารไส่บานาน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกยตรจังหวัดสมุทรสงคราม เว็บไซต์ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และการบอกร่องกันระหว่างลูกค้า มีที่ขอครุตสำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ รถบัส (ศศิวิมล บุญพัด, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2552)

กลุ่มอนุรักษ์แนวไทยโบราณ ดำเนินแควอ้อม กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ ชมเมืองไทยโบราณสายพันธุ์แท้ ชมสวนลินจิ่ว การเลี้ยงไก่ชน และพันธุ์ไก่สายพันธุ์ดั้งเดิม โดยมีนายปรีชา

พุคบุตร เป็นประธานกลุ่ม เปิดบริการทุกวัน ไม่ต้องเสียค่าบริการ ให้ได้รับบริจากเป็นค่าอาหาร แม้ว แต่ต้องแจ้งล่วงหน้า ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม สื่อสิ่งพิมพ์ และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 100 คน ที่จอดรถสำหรับรถยกตัวตัว รถตู้ (ปรีชา พุคบุตร, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2552)

กลุ่มผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ ดำเนินการ กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ป่าชายเลน การเผาถ่าน ไม้โกรก กการทำปลาหม้อเทศแคนเดียวจากตู้อบ พลังงานแสงอาทิตย์ การชนป่าชายเลน ชนพิธีภัณฑ์ชุมชนบ้านเขายี่สาร โดยมีนายธนู พยันต์ยิ่ม เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องแจ้งล่วงหน้า สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 40-50 คน ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม สื่อสิ่งพิมพ์ ผ่านเว็บไซต์ และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า ที่จอดรถสำหรับรถยกตัวตัว รถตู้ (ธนู พยันต์ยิ่ม, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2552)

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรวัสดุประคุ ดำเนินวัสดุประคุ กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การชมการผลิตวุ้นน้ำมะพร้าว ชนเก่งเรือจีนสมัย R.5 ชนพิธีภัณฑ์หุ่นเชือกปั้นวัสดุประคุ โดยมีนางพยุง พนาวัลย์ เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องแจ้งล่วงหน้า รับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 70 คน ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยกตัวตัว รถตู้ รถบัส (พยุง พนาวัลย์, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2552)

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพ ไม้ผล ดำเนินบางพรน กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำสวนส้ม โอพันธุ์ขาวใหญ่ปลดภัยสารพิษ การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ การทำน้ำส้มควัน ไม้ การเพาะถั่วงอกปลดสารพิษ การทำปุ๋ยน้ำจากเศษอาหารเหลือทิ้ง มีโขนเตย และห้องประชุมสำหรับ 80 คน โดยมีนายสมทรง แสงตะวัน เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องแจ้งล่วงหน้า สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 50 คน ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม เว็บไซต์ รายการ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยกตัวตัว รถตู้ รถบัส (สมทรง แสงตะวัน, สัมภาษณ์, 25 มีนาคม 2552)

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางพรน ดำเนินบางพรน กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำขนมไทย การ เช่น น้ำอ้อย ไม้ หรือ เรียกว่า “ผลไม้กัดลับชาติ” โดยมีคุณฉวีวรรณ หัตถกรรม เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องแจ้งล่วงหน้า สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 30-40 ท่าน ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้าลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยกตัวตัว รถตู้ (ฉวีวรรณ หัตถกรรม, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2552)

กลุ่มเลี้ยงปลาทับทิมในกระชัง ดำเนินงานกับเกษตร กิจกรรมดุ才าการท่องเที่ยว ได้แก่ การแปรรูปปลาทับทิม ชิมอาหารจากปลาทับทิม คนละ 20 บาท โดยมี คุณวรชัย แสงวนิช เป็นประธานกลุ่ม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องจ่ายถ่วงหน้า สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 100 คน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ รถบัส (วรชัย แสงวนิช, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2552)

กลุ่มแม่น้ำบ้านเกษตรกรของปลวก ดำเนินงานปลวก กิจกรรมดุ才าการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำน้ำตาลมะพร้าวแท้ การทำไวน์สาวนผสม การล่อลงเรือชมสาวนผลไม้ และบ้านขายคลอง ชนตลาดน้ำค่อนมะโนรา 2 ค้ำ 7 ค้ำ และ 12 ค้ำ โดยมีนางอารีย์ อุดมสวัสดิ์ เป็นประธานกลุ่มนี้ โอมสเตเดียม ไม่ต้องเสียค่าบริการ แต่ต้องจ่ายถ่วงหน้า สามารถรับนักท่องเที่ยวทั้งหมด 20-30 ท่าน ซึ่งทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม ผ่านเว็บไซต์ และการบอกต่อ กันระหว่างลูกค้า มีที่จอดรถสำหรับรถยนต์ส่วนตัว รถตู้ (อารีย์ อุดมสวัสดิ์, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2552)

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสมุทรสงคราม เกิดจากการรวมกลุ่มของแม่น้ำบ้านเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเครือข่ายเกษตร พัฒนาและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อเพิ่มนูลค่าสินค้าเกษตร ให้เป็นที่ยอมรับ ตรงความต้องการของตลาด จากการรวมกลุ่มการผลิต สินค้าการเกษตร ส่งผลให้มีsinค้าเกษตรที่มีมาตรฐาน แต่มีปัญหาด้านการขนส่งและการตลาด สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงครามจึงหาแนวทางการแก้ปัญหาโดยพัฒนาภารกุ่มแม่น้ำบ้านเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเครือข่ายเกษตรเป็นศูนย์เรียนรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจในเรื่องเกษตรและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร มีผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้กับศูนย์เรียนรู้เป็นจำนวนมากและทำให้กลุ่มสามารถจำหน่ายสินค้าเกษตร ให้แก่ผู้ที่เข้ามาศึกษาดูงาน ได้มากขึ้น โดยไม่ต้องนำสินค้าเกษตรออก ไปจำหน่ายภายนอกชุมชน

จากการสำรวจในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้เกษตร ดำเนินงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม ได้มีการพัฒนาศูนย์เรียนรู้เกษตรให้เป็นศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในปี 2541 ได้ทำการจัดตั้งศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวเกษตรจำนวน 1 แห่ง ได้แก่ กลุ่มแม่น้ำบ้านเกษตรกรเกิด ไทรร่วมใจ โดยจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และลงมือทำน้ำพริกชนิดต่าง ๆ ของไทย ผลไม้ เชื่อม และมีการจัดที่พักในลักษณะ โอมสเตเดียม ไว้บริการนักท่องเที่ยว โดยมี คุณทองห่อ สุคลสาร เป็นประธานกลุ่ม

ต่อมาได้มีการพัฒนาและขยายเครือข่ายศูนย์การต้อนรับนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง และในปี 2543 มีการจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อเป็นการ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสมุทรสงคราม ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น โปรแกรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในปี 2543

วันเดียวเที่ยวสานุก

เส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรทางรถ ของจังหวัดสมุทรสงคราม

- 08.00 น. ถึงบริเวณหน้าวัดเพชรสมุทรวิหาร เข้ามัสการหลวงพ่อบ้านแหลม
- 09.00 น. ชมตลาดน้ำท่าคา อำเภออัมพวา (เฉพาะ 2,7,12 ค่ำ) ชมตลาดน้ำธรรมชาติ เลือกซื้อผลผลิตทางการเกษตร
- 10.00 น. ชมการเตี่ยวน้ำตาลมะพร้าวกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรชาวโడง อ้าวaoเมือง รับประทาน อาหารว่างและเครื่องดื่ม ลองหยดน้ำตาลมะพร้าวกับชาสวน เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ กุ่มแม่บ้านเกษตรกร
- 11.00 น. ชมสวนส้ม ไอปอดสารพิษ อ้าวaoบางคนที และรับประทานอาหารกลางวัน ชิม ผลไม้ เช่น ส้ม ไอข้าวใหญ่ หวาน กรอบ อร่อย
- 13.30 น. ชมการเลี้ยงปลาทับทิมในกระชังในแม่น้ำแม่กลอง อ้าวaoบางคนที และชิมอาหาร จากปลาทับทิมหลากหลาย
- 15.00 น. ชมการสาธิตทำขนมไทย และนำพริกชนิดต่าง ๆ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เทิดไหร่วมใจ อ้าวaoอัมพวา
- 16.00 น. เดินทางกลับ

อัตราค่าใช้จ่าย

1. ค่าน้ำคุ้กเทศก์ 1 คน 300 – 500 บาทต่อวัน
2. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม 3 ชุด ชุดละ 20 บาทต่อคน รวมเป็นเงิน 60 บาทต่อคน
3. ค่าอาหารกลางวันคนละ 80 บาท

จากการจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของสำนักงานเกษตรจังหวัด สมุทรสงครามทำให้นักท่องเที่ยวเริ่มให้ความสนใจในการเข้ามายื่นชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสมุทรสงครามเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสมุทรสงคราม มีการขยายเครือข่ายแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่น่าสนใจเพิ่มมากขึ้น ทำให้โปรแกรม การท่องเที่ยวเกษตรที่มีอยู่เดิม ไม่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้จัดจึง

พัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีความเหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

จากการวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่พักแร่นแวนไชนีสตี้ในอำเภอปันพوا จังหวัดสมุทรสงคราม นักท่องเที่ยวที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวกรุงเทพฯ ที่มีอายุ 25-34 ปี เป็นช่วงอายุที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุด เนื่องจากนักท่องเที่ยวช่วงอายุนี้ จะทำงานและมีเงินในการใช้จ่ายได้เอง เพื่อตอบสนองความต้องการท่องเที่ยวของตนเอง จึงจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาจากกรุงเทพมหานครในช่วงอายุ 25-34 ปี จำนวน 84 คน ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

ด้านระยะเวลาเมื่อมีเวลาว่างนักท่องเที่ยวจะใช้เวลาว่างในการเข้ามาพักผ่อนนานที่สุด 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเป็นมากกว่า 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 1 วันคิดเป็นร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 4-24)

ตารางที่ 4-24 ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องการมาพัก

ระยะเวลาที่ต้องการมาพัก	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	1	1.2
2 วัน	26	31.0
3 วัน	29	34.5
มากกว่า 3 วัน	28	1.2
รวม	84	100.0

ลักษณะที่พักที่นักท่องเที่ยวต้องการมากที่สุด บ้านริมน้ำ คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาเป็นบ้านสวน คิดเป็นร้อยละ 29.8 บ้านริมคลอง คิดเป็นร้อยละ 25.0 กระเตาไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 10.7 และ ในตัวเมือง คิดเป็นร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 4-25)

ตารางที่ 4-25 ลักษณะที่พักของนักท่องเที่ยว

ลักษณะที่พักที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
บ้านสวน	25	29.8
ริมคลอง	21	25.0
ริมน้ำ	28	33.3
กลางในทะเล	9	10.7
ในตัวเมือง	1	1.2
รวม	84	100

อาหารที่นักท่องเที่ยวต้องการมากที่สุด เป็นอาหารทะเล คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาเป็น อาหารพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และอาหารเพื่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 21.4 (ตารางที่ 4-26)

ตารางที่ 4-26 อาหารที่นักท่องเที่ยวต้องการ

อาหาร	จำนวน	ร้อยละ
อาหารทะเล	41	48.8
อาหารพื้นบ้าน	25	29.8
อาหารเพื่อสุขภาพ	18	21.4
รวม	84	100

พานะที่นักท่องเที่ยวเลือกมากที่สุดเป็น รถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาเป็น รถจักรยาน คิดเป็นร้อยละ 21.4 รถตู้ คิดเป็นร้อยละ 19.0 เรือหางยาว คิดเป็นร้อยละ 10.7 รถบัสกับเรือพาย คิดเป็นร้อยละ 8.3 และเรือแท๊กซี่ คิดเป็นร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 4-27)

ตารางที่ 4-27 การเดินทางในแหล่งท่องเที่ยว

พาหนะ	จำนวน	ร้อยละ
จักรยาน	18	21.4
รถบัส	7	8.3
รถตู้	16	19.0
รถส่วนตัว	26	31.0

ตารางที่ 4-27 (ต่อ)

พหุนช	จำนวน	ร้อยละ
เรือหางยาว	9	10.7
เรือแท๊กซี่	1	1.2
เรือพาย	7	8.3
รวม	84	100

แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเดี๋อกมากที่สุด ตลาดน้ำ คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาเป็น สวนผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 53.6 อุทยาน ร. 2 คิดเป็นร้อยละ 48.8 วัด คิดเป็นร้อยละ 46.4 คอน洪 หลอด คิดเป็นร้อยละ 32.1 พิพิธภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.7 บ้านแมวไทย คิดเป็นร้อยละ 13.1 และ ฟาร์มเลี้ยงหอย คิดเป็นร้อยละ 10.7 (ตารางที่ 4-28)

ตารางที่ 4-28 แหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
วัด	39	46.4
อุทยาน ร.2	41	48.8
สวนผลไม้	45	53.6
บ้านแมวไทย	11	13.1
ตลาดน้ำ	55	65.5
พิพิธภัณฑ์	14	16.7
คอน洪หลอด	27	32.1
ฟาร์มเลี้ยงหอย	9	10.7

กิจกรรมการท่องเที่ยวในการเข้าเยี่ยมชมกลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชน มากที่สุด การทำชา สมุนไพร/น้ำสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาเป็นการทำน้ำตาลมะพร้าว คิดเป็นร้อยละ 35.7 การทำผ้ามัดย้อม คิดเป็นร้อยละ 35.7 ทำน้ำว่านหางจรเข้ คิดเป็นร้อยละ 28.6 ทำแป้งเกลือจี๊ด คิดเป็นร้อยละ 23.8 การทำขนมไทย คิดเป็นร้อยละ 21.4 และพูสมุนไพรกับกระเบเกยตาดำ คิดเป็นร้อยละ 20.2 ทำรูนน้ำมะพร้าว คิดเป็นร้อยละ 15.5 ทำน้ำพริก คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตู้อบพลังงาน แสงอาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 11.9 ผลไม้แข็ง คิดเป็นร้อยละ 10.7 กล้วยทอดเนย คิดเป็นร้อยละ 6.0 และเบรรูปปลาทับทิม คิดเป็นร้อยละ 4.8 (ตารางที่ 4-29)

ตารางที่ 4-29 กิจกรรมเยี่ยมชมกุ่มวิสาหกิจชุมชน

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การทำน้ำตามประวัติ	30	35.7
การทำน้ำว่านหางจระเข้	24	28.6
การทำชาสมุนไพร/น้ำสมุนไพร	32	38.1
การทำปีงเกลือจีด	20	23.8
การทำน้ำพริก	12	14.3
การทำผ้ามัดข้อมจากเปลือกไม้ป่าชายเลน	30	35.7
การทำปลาหมกเคคเดี่ยว	10	11.9
การทำรุ้วนะพร้าว	13	15.5
การทำกล้วยทอดเนย	5	6.0
การทำแซมพูสมุนไพร	17	20.2
การทำผลไม้กับน้ำชาดี	9	10.7
การทำกะปิเผาตากลิ้น	17	20.2
การทำขนมไทย	18	21.4
การแปรรูปปลาทับทิม	4	4.8

กิจกรรมชมวิถีชีวิตริมน้ำและชาวประมงนักท่องเที่ยวเดือกมากที่สุด ถือเป็นภาระค่าน้ำเสีย คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาเป็นสวนลินจี้ คิดเป็นร้อยละ 35.7 วิถีชีวิตริมน้ำ คิดเป็นร้อยละ 27.4 การทำไร่นาสวนผสม คิดเป็นร้อยละ 26.4 การปลูกพืชสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 25.0 การทำฟ่องฟาง คิดเป็นร้อยละ 23.8 การทำปูยำหมักชีวภาพ คิดเป็นร้อยละ 20.2 การเผาถ่านไม้ไก่ในกับภัย คิดเป็นร้อยละ 16.7 การเลี้ยงหอยแครง คิดเป็นร้อยละ 14.3 การปูยัน้ำจากเศษอาหาร กับ 9 การเลี้ยงปลาทับทิม คิดเป็นร้อยละ 11. การปลูกสันโนปลดสาร คิดเป็นร้อยละ 9.5 และการเพาะถั่วงอก คิดเป็นร้อยละ 8.3 (ตารางที่ 4-30)

ตารางที่ 4-30 วิถีชีวิตริมน้ำและชาวประมง

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การทำไร่นาสวนผสม	22	26.2
การทำสวนลินจี้	30	35.7
การถือภาระค่าน้ำเสีย	34	40.5

ตารางที่ 4-30 (ต่อ)

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การปลูกพืชสมุนไพร	20	25.0
การทำถ่านไม้ไก่กัง	14	16.7
การทำนาส้มครัวไม้	14	16.7
การทำปีญ้ำจากเศษอาหาร	10	11.9
การทำส้มโอปลอดสารพิษ	8	9.5
การเลี้ยงหอยแครง	12	14.3
ชมการทำไฟประดับ(ตักปลา)	20	23.8
วิธีชีวิตคนริมน้ำ	23	27.4
การทำปีญ้ำหมักชีวภาพ	7	20.2
การทำฟาร์ม	17	8.3
การเลี้ยงปลาทับทิม	10	11.9

กิจกรรมเชิงอนุรักษ์ที่นักท่องเที่ยวเลือกมากที่สุด การปลูกป่าชายเลน คิดเป็นร้อยละ 86.9 รองลงมาเป็น การให้อาหารลิง คิดเป็นร้อยละ 53.6 การอนุรักษ์พันธุ์มะพร้าว คิดเป็นร้อยละ 46.4 และ การชนไก่ชน คิดเป็นร้อยละ 41.7 (ตารางที่ 4-31)

ตารางที่ 4-31 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การปลูกป่าชายเลน	73	86.9
การอนุรักษ์พันธุ์มะพร้าว	39	46.4
การให้อาหารลิงแม่น	45	53.6
ชนไก่ชนและไก่สายพันธุ์ดั้งเดิม	35	41.7

กิจกรรมท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่นักท่องเที่ยวเลือกมากที่สุด นั่งเรือชมพิงห้อย คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาเป็นทำบุญไหว้พระ คิดเป็นร้อยละ 78.6 แล่นเรือบนแม่น คิดเป็นร้อยละ 59.5 และชนเรือโบราณ คิดเป็นร้อยละ 38.1 (ตารางที่ 4-32)

ตารางที่ 4-32 กิจกรรมอื่น ๆ

กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ทำบุญไหว้พระ	66	78.6
แล่นเรือบนแม่น้ำ	50	59.5
ล่องเรือชมหิ่งห้อย	68	81.0
ชมเรือโบราณและพิพิธภัณฑ์	32	38.1

โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวสนใจท่องเที่ยวในประเทศไทย 1700 บาท
จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของ
ผู้ประกอบการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์ เรือนจำที่ยว รถโดยสารรับจ้าง และ แหล่งท่องเที่ยวเชิง
เกษตร ผู้ประกอบการสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

จากการวิจัยทั้ง 2 ส่วน ผู้จัดได้นำข้อมูลมาประกอบการพัฒนาโปรแกรมการ
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้

โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ผู้จัดพัฒนา

โปรแกรมที่ 1 สำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร กลุ่มอายุ 25-34 ปี ระยะเวลา 3 วัน 2
คืน จำนวน 8-10 ท่าน เข้าพักแรมที่พักแบบโอมสเตอร์ มีแม่น้ำตามความต้องการนักท่องเที่ยวเลือก
มากที่สุดเพื่อเข้ามาสัมผัสรายการครึ่งแม่น้ำจำนวน 2-3 ห้อง ในด้านผู้ประกอบการเรือนจำที่ยว
สามารถให้บริการเรือนจำที่ยว ให้บริการเป็นเรือหางยาว สามารถนั่งได้ 10-15 ท่าน และจะรับ
นักท่องเที่ยวที่บ้านพักหรือลงที่ตลาดน้ำอัมพวาขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวที่จะเลือก และแหล่งท่องเที่ยว
เชิงเกษตรสามารถเตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวได้อย่างแน่นอน ซึ่งผู้ประกอบการที่
พักโอมสเตอร์ ผู้ประกอบด้านคุณภาพเรือนจำที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สามารถที่จะรองรับ
นักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักและให้บริการได้อย่างสะดวกสบาย

วันที่ 1

- 9.00 น. พร้อมกันที่ วัดเพชรสมุทรวิหาร กราบนมัสการ “หลวงพ่อบ้านแหลม” ซึ่งเป็น
พระคู่บ้านคู่เมืองที่คนสูนตรองค์ไว้ให้ความเคารพเลื่องใส
- 10.00 น. เข้าชมการคีบยาน้ำตาลมะพร้าว ที่กลุ่มแม่น้ำบ้านเกษตรกรชาวโถง คุ้มขันตอน
การทำน้ำตาลและยอดคงน้ำตาลมะพร้าว
- 11.00 น. ชมการทำสวนลีนจี้ และเกษตรปลูกสารพิษ ตำบลบางพรน อำเภอบางคนที
โดยอาจารย์สมทรง แสงตะวัน คุณภูมิปัญญา ไทยรุ่นที่ 2 สาขาวิชาการเกษตร
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน โดยกลุ่มแม่น้ำบ้านเกษตรกร ตำบลบางพรน

- 13.00 น. ชุมการเผ่าถ่านทำน้ำส้มคันไม้ถ่านผลไม้ ของกลุ่มคนอาถรร阐 ตำบลบางพรุน โดยวิทยากรคุณสถาพร ตะวันชื่น
- 14.00 น. ชุมการทำน้ำไทยและผลไม้กลับชาติ โดยคุณจิวรรัตน์ หัตถกรรม
- 15.00 น. เข้าที่พัก โรมสเตย์
- 15.30 น. เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม แบบบ้านทรงไทยและพันธ์ไม้ในวรรณคดี ณ อุทยานพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2
- 16.30 น. ชุมจิตกรรมฝ่าผนังไฟพระหัตถ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายในอุโบสถ วัดอัมพันเจติยาราม สักการะพระปรางค์บรรจุพระอัฐิ พระศรีรังสรรค์ ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2
- 17.00 น. เที่ยวชม ตลาดน้ำยามเย็นอัมพวา ตลาดน้ำเก่าริมคลองอัมพวา ซึ่งในคลองอัมพวา จะมีพ่อค้าแม่ค้าขายเรือขายอาหารและเครื่องคั่น เช่น หอยทอด ก๋วยเตี๋ยว ก้าแฟ ไอเดีย ขนมหวานต่างๆ และมีรถเข็นขายของบนบกด้วย บรรยายศิลปะ นิพัทธ์ จากเสียงตามสายของชาวชุมชน พร้อมรับประทานเย็นตามอัชญาติริมคลอง อัมพวา
- 19.00 น. ล่องเรือชมวิวชีวิตยามค่ำคืนริมแม่น้ำแม่กลอง ชุมความงามของมวลมนุษย์ห้องหอยแมลงมหัศจรรย์ที่กระพริบแสงเพื่อหาคู่รัก และทักษะนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือน
- 20.30 น. กลับเข้าที่พัก พักผ่อนตามอัชญาศัย
วันที่ 2
- 7.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 8.30 น. เดินทางถึงบ้านคลองช่อง ตำบลคลองโคน นั่งเรือชมวิวชีวิตของชาวประมงชายฝั่ง ชุมการเดี่ยงหอยแครงในทะเล วิธีการปักป่องเครยเพื่อนำมาทำกะปิเคยคาด้า ให้อาหารลิงแสน แล่นเรื่อนเล่น และลงดีบกระดานเดน
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน โดยกลุ่มแม่บ้าน ตำบลคลองโคน
- 13.30 น. ชุมการเผ่าถ่านจากไม้ไก่งาน การทำผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ชายเลน โดยคุณธนุ พยนต์ยิ่น
- 14.30 น. กราบบูชาสภาระนอน 9 นิ้ว ชุมพระอุโบสถและวิหารเก่าแก่ของวัดเขาเยี้ยสาร เข้าชนพิธีภัณฑ์พื้นบ้าน และวิถีชีวิตท้องถิ่นของบ้านเยี้ยสาร
- 15.30 น. เดินทางกลับที่พัก
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- 19.00 น. พักผ่อนตามอัชญาศัย

วันที่ 3

7.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.30 น. เดินทางถึงวัดบางกุ้ง ชนโภสต์ที่สร้างตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

ชาวบ้านเรียกว่า “โภสต์หลวงพ่อคำ” หรือ “หลวงพ่อนิลมณี” มีลักษณะพิเศษคือ โภสต์ทึ้งหลังปักคลุมด้วยด้ายตันไม้ถิ่นสีชนิด กือ ตันโพธิ์ ตันไทร ตันไกร ตันคร่าง ชาวบ้านเรียกว่า โภสต์ปุรุษ และไม่ไก่นักเป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์ สมเด็จพระเจ้าตาก สินมหาราช

10.00 น. ชนปฏิบัติธรรมอุโบสถไม่สักแกะสลัก ศิลปะล้ำค่า แห่งอุ่มน้ำเม่กลอง ณ วัดบางแคน้อย ตั้งอยู่ที่อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

11.00 น. เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ค่าใช้จ่าย อัตราการให้บริการ 1,700 บาท ต่อท่าน มีรายละเอียดดังนี้

★ ค่าที่พัก

★ ค่าตอบแทนวิทยากร 6 จุด

★ ค่าเข้าชมอุทยาน รัชกาลที่ 2 และ ค่าเข้าชมพิพิธพัณฑ์สาร

★ ค่าอาหารกลางวัน 2 มื้อ

★ ค่าเรือ

★ ค่าตอบแทนผู้นำชมท่องเที่ยน

หมายเหตุ โปรแกรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

โปรแกรมที่ 2 สำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร กลุ่มอายุ 25-34 ปี ระยะเวลา 2 วัน 1 คืน จำนวน 8-10 ท่าน ที่มีเวลาพักผ่อน ไม่นานนัก เข้าพักในที่พักแบบโรมสเตย์บ้านสวนหรือบ้าน ริมคลอง ตามความต้องการนักท่องเที่ยว เพื่อเข้ามาสัมผัสรรยาศาสตร์บ้านสวน ริมคลองจำนวน 2-3 ห้อง และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสามารถเตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวได้อย่าง แน่นอน ซึ่งผู้ประกอบการที่พักโรมสเตย์ ผู้ประกอบด้านคุณภาพและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สามารถที่จะรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาและให้บริการได้อย่างสะดวกสบาย

วันที่ 1

09.00 น. พร้อมกันที่ วัดเพชรสมุทรรวิหาร กราบนมัสการ “หลวงพ่อบ้านแหลม” ซึ่งเป็น พระคู่บ้านคู่เมืองที่คนสมุทรสงคราม ให้ความเคารพเลื่อมใส

10.00 น. ชนวิถีชีวิตชาวนาเกลือ ดูการทำเปี๊ยะจากเกลือจีด และการใช้ประโยชน์จากขี้เดด

- นาเกลือ อำเภอเมือง โดยคุณบุญป่อง เจริญฤทธิ์
- 11.00 น. ชุมการทำชาและการทำแม่พุสนุนไพร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางจะเกร็ง โดยคุณวัสดุ พรีชื่นสงวน
- 11.30 น. ชุมการทำอาหารทะเลประรูป กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแก้ว 2 อำเภอเมือง โดยคุณพัชรี พันธุเสน
- 12.30 น. รับประทานอาหารตามอัธยาศัย ณ คอนโดอยหลอด และสักการะศาล กรมหลวงชุมพร ชุมพิพิทักษณ์พินบ้าน
- 13.30 น. เยี่ยมโน้บสต็อกไม้สักทองฝังมุก เลือกซื้อกระเบื้องมрамถูกสินค้า OTOP ของ ตำบลบางจะเกร็ง
- 14.30 น. ชุมการเขียนลายเบญจรงค์ที่ พินสุวรรณเบญจรงค์ ชุมพิพิทักษณ์เบญจรงค์ ซึ่งจัดแสดงตัวอย่างลายเบญจรงค์ ที่น่องให้แก่ผู้นำประเทศที่มาประชุม APEC ปี 2546
- 15.00 น. เข้าที่พัก พักผ่อนตามอัธยาศัย
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- 19.00 น. เดินชมห้องห้อง ดูการเคี่ยวน้ำตาลมะพร้าว และยอดคนน้ำตาลมะพร้าวรวมกับ ชาวบ้านโดยคุณไฟ ใจจน ฉินพาลี
- 20.00 น. เดินทางกลับที่พัก พักผ่อนตามอัธยาศัย
- วันที่ 2
- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.30 น. เที่ยวตลาดน้ำท่าคา (2,7 และ 12 ค่ำ) คุณวิชิตเลือกซื้อสินค้าทางการเกษตรจากชาวสวน
- 09.30 น. ชุมอาสาบริหารโน้บสต็อกแม่บังเกิด ซึ่งมีอายุถึง 113 ปี
- 10.30 น. ชุมการเลี้ยงปลาทับทิม โดยคุณวรรษัย แสงวัฒชัย
- 12.00 น. น้ำสกการหลวงพ่อโตวัดเจริญสุขาราม ให้อาหารปลาหน้าวัด ชุมสุกระเบิดสมัย ทรงราม โลกครั้งที่ 2 พร้อมรับประทานอาหารตามอัธยาศัย
- 13.00 น. ชุมโน้บสต็อกที่สร้างตึ้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี วัดนางกุ้ง ชาวบ้านเรียกว่า “โน้บสต็อกหลวงพ่อคำ” หรือ “หลวงพ่อนิลมณี” มีลักษณะพิเศษคือ โน้บสต็อกหลังปัก กลุ่มด้วยด้ายต้นไม้ถึงสี่ชนิด คือ ต้นโพธิ์ ต้นไทร ต้นไก่ ต้นกร่าง ชาวบ้าน เรียกว่า โน้บสต็อกโพธิ์และไม้ไก่นักเป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์สมเด็จ พระเจ้าตาก สินมหาราช
- 14.00 น. ชุมปฏิบัติกรรมอุโน้บสต็อกไม้สักแกะลักษณะคลิป平淡ค่า แห่งกลุ่มแม่น้ำแม่กลอง ณ

วัดบางแคน้อย ตั้งอยู่ที่อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
15.00 น. เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ค่าใช้จ่าย อัตราการให้บริการ 1,000 บาท ต่อท่าน มีรายละเอียดดังนี้

★ ค่าที่พักพร้อมอาหารเช้าอาหารเย็น

★ ค่าตอบแทนวิทยากร 5 ภาค

★ ค่าตอบแทนผู้นำชมท่องถิ่น

หมายเหตุ โปรแกรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุ่งเทพมหานครที่พักรา闪แบบโรมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวกรุ่งเทพมหานคร และความสามารถในการรองรับการให้บริการของที่พักโรมสเตย์ในอำเภออัมพวา แหล่งท่องเที่ยว และการคมนาคม เพื่อพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มนักท่องเที่ยวกรุ่งเทพที่เข้าพัก闪แบบโรมสเตย์ในอำเภออัมพวา จำนวน 250 คน เป็นการวิจัยปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ส่วนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของนักท่องเที่ยวโดยสอดคล้องที่ใช้เป็นความถี่และร้อยละ
2. กลุ่มผู้ประกอบการที่พักโรมสเตย์ แหล่งท่องเที่ยว และการให้บริการคมนาคม จำนวน 28 แห่ง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ประกอบการ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุ่งเทพมหานครที่พักรา闪แบบโรมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในส่วนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวกรุ่งเทพมหานคร จำนวน 250 คน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ผลการวิจัยสรุปว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 อยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.4 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทมากที่สุดถึงร้อยละ 37.6 และอยู่ในสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 55.2

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ผลการวิจัยสรุปว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ไม่เคยท่องเที่ยวเชิงเกษตร คิดเป็นร้อยละ 41.2 และนักท่องเที่ยวที่เคยท่องเที่ยวเชิงเกษตรส่วนใหญ่จะมาท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับ คณะศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ซึ่งหากที่นิยมไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากที่สุดคือ ภาค

กลาง คิดเป็นร้อยละ 27.6 โดยในแต่ละครั้งใช้เวลาเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ซึ่งลักษณะแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวสนใจมากที่สุดคือ การเที่ยวสวนป่าสวนผลไม้ ถึงร้อยละ 36.8 จุดประสงค์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุดมี 2 ประเด็น คือ ศึกษาภัณฑกรรมเพื่อการอนุรักษ์และศึกษาวิถีชีวิตริมแม่น้ำ ต่อไป 2 ประเด็นนี้ นักท่องเที่ยวเลือกมากที่สุดถึงร้อยละ 37.2 และในครั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เวลาในการท่องเที่ยว 2 วัน 1 คืนร้อยละ 49.2 อัตราค่าบริการที่พักเฉลี่ยที่นักท่องเที่ยวจ่ายคือ 1,500 บาท ค่าบริการรถรับจ้างหรือรถให้เช่า เฉลี่ย คือ 500 บาท อัตราค่าบริการเรือน้ำเตี่ยวเฉลี่ย คือ 300 บาท อัตราค่าอาหาร เฉลี่ย คือ 700 บาท อัตราการให้บริการโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย คือ 1,500 บาท

ส่วนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว

ผลการวิจัยสรุปว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เลือก “ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ต้องการ ” ระยะเวลาว่างที่นักท่องเที่ยวมาพักมากที่สุด เป็นระยะเวลามากกว่า 3 วัน ร้อยละ 35.6 ที่พักที่นักท่องเที่ยวต้องการพักมากที่สุด เป็นที่พักแบบบ้านสวน ร้อยละ 33.6 อาหารที่นักท่องเที่ยวเลือกมากที่สุดเมื่อกำหนดท่องเที่ยวในสมุทรสงครามคือ อาหารทะเลถึงร้อยละ 48.8 และ yanpananah ที่นักท่องเที่ยวต้องการใช้ในแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็น รถส่วนตัวถึงร้อยละ 30.4

แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เลือกมากที่สุด 3 ลำดับแรก แหล่งที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการไปมากที่สุด 1. ตลาดน้ำ คิดเป็นร้อยละ 68.8 2. สวนผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 50 3. วัด คิดเป็นร้อยละ 45.2 กิจกรรมการผู้คนกลุ่มอาชีพที่นักท่องเที่ยวเลือกมาที่สุด 1. การทำนาตามพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 40 2. การทำชาสมุนไพร/น้ำสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 30 3. การทำผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ คิดเป็นร้อยละ 28.8 กิจกรรมการชมวิถีชีวิตริมแม่น้ำและชีวประมง ที่นักท่องเที่ยวเลือกให้ความสนใจมากที่สุด 1. คือ การทำไร่นาสวนผสม ถึงร้อยละ 39.2 2. การถือกระดานเล่น ร้อยละ 36.4 3. การทำสวนลินี่ ร้อยละ 34.8 กิจกรรมเพื่อนรู้สึกที่นักท่องเที่ยวเลือกให้ความสนใจมากที่สุด 1. การปลูกป้าขายเล่น ถึงร้อยละ 84 2. การให้อาหารลิง แสน ร้อยละ 59.2 3. การอนุรักษ์พันธุ์numphrawa ร้อยละ 50 กิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆที่นักท่องเที่ยวเลือกให้ความสนใจมากที่สุด 1. การล่องเรือชมหิ่งห้อย ร้อยละ 78.4 2. การทำบุญไหว้พระ ร้อยละ 75.6 3. แล่นเรือบนเล่น ร้อยละ 55.2 และอัตราค่าบริการ โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวจ่าย เฉลี่ย 1,700 บาท

ผลการวิจัยสรุปว่า จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่พัก โอมสเตย์ในอำเภออัมพวา จำนวน 5 แห่ง 3 แห่ง ที่อยู่ในตำแหน่งสวนหลังภายนอกคลองราชบากหิน คือ ร้านสวนนานาพันธุ์ บ้านสวนอัมพวา บ้านดาวลา มีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายโอมสเตย์ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ภายในกลุ่มเครือข่าย ซึ่งอัตราในการให้บริการ 350-400 บาทต่อท่าน พร้อมอาหารเช้า และสามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 50-80 ท่าน บ้านกุ้งแม่น้ำ อญู่บีชเวลลรีมแม่น้ำ รับนักท่องเที่ยวได้ 50 ท่าน ซึ่งอัตราการให้บริการ 400 บาทต่อท่านพร้อมอาหารเช้า ส่วนอีก 1 แห่งคือ กลุ่ม โอมสเตย์คลาด้น้ำท่าคา สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 100 คน อัตราค่าบริการ 200-600 บาทต่อคน

การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการค้าคน小ค 5 แห่ง ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ให้บริการด้านเรือน้ำเที่ยว 4 แห่ง และห้องโถงเข้มพว 1 แห่ง พนักงานผู้ประกอบการเรือน้ำเที่ยวทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ ทำเรือคุณย่า ทำเรือป้าแจ็ค เรือหิงห้อย และเรือสุขประเสริฐ มีอัตราการให้บริการที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ของท่าเรือคุณย่าและทำเรือป้าแจ็ค เป็นท่าเรือที่อยู่ในกลุ่งอันพวะจะรับของนักท่องเที่ยวที่ต้องการลงเรือที่อันพวะ โดยคิดการให้บริการภาคกลางวัน ท่านละ 50 บาทภาคกลางคืนท่านละ 60 บาท หากเหมาลำมีค่าบริการประมาณ 500-600 บาทต่อลำขึ้นอยู่กับขนาดของเรือ เรือหิงห้อยเป็นเรือต่อ ขนาดใหญ่รับนักท่องเที่ยวได้ 30 ท่าน อัตราการให้บริการคิดเป็นชั่วโมง ชั่วโมงแรก 1,500 บาท ชั่วโมงต่อมา 1,000 บาท หากเหมาครึ่งวันราคา 3,500 – 5,000 บาท และเรือสุขประเสริฐ มีเรือให้บริการทั้งหมด 4 ลำ แม่น้ำเป็นเรือยนต์ 1 ลำ และเรือหางยาว 3 ลำ อัตราการให้บริการขึ้นอยู่กับเวลา หากใช้เวลาครึ่งวันราคา 1,000 บาท ต่อลำ ซึ่งเรือหิงห้อยและเรือสุขประเสริฐจะรับนักท่องเที่ยวจากบ้านพักโอมสเตย์ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผู้ประกอบการทั้ง 4 แห่งจะเน้นความปลอดภัยเป็นหลัก และส่วน ห้องโถงเข้มพว 1 แห่ง สามารถรับผู้โดยสารได้ครั้งละ 20 ท่านต่อคัน อัตราค่าบริการ ท่านละ 7 บาท เริ่มให้บริการตั้งแต่เวลา 05.00-18.00 น.

การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้ง 18 แห่ง พนักงานส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแม่น้ำ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเครือข่ายเกษตร ที่ทำการเกษตรและประมงอยู่เดิมแล้วถึง มีการจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จากการส่งเสริมจากสำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่ง อัตราการให้บริการเมื่อเข้าไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้นส่วนใหญ่จะไม่คิดอัตราการให้บริการหรือถ้าคิดอัตราการให้บริการคิดเป็นค่าเยี่ยมชมสถานที่และค่าน้ำ ในอัตรา 25 บาทต่อท่านต่อจุด ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละที่สามารถรับนักท่องเที่ยวได้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานที่ รับนักท่องเที่ยวได้ตั้งแต่ 30-100 ท่าน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรมาจากการอินเทอร์เน็ต สำนักงานเกษตรจังหวัด และการบอกต่อ กันปากต่อปาก

จากการวิจัยทั้ง 2 ส่วน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาประกอบการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เหมาะสมตรงความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาจากกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่อยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี ที่มีจำนวนการเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ผู้วิจัยได้เพิ่มรายละเอียดของสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสถานที่ท่องเที่ยว

สำคัญในจังหวัดสมุทรสงครามและอัตราการให้บริการที่ชัดเจน เพื่อเป็นการดึงดูความสนใจ สร้างความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยว และเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยว

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครที่พัฒนาแบบโฉนดเดียวในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม สามารถสรุป ประเด็นอภิปรายผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

จากศึกษาวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวกรุงเทพที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัด สมุทรสงครามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25-34 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงาน บริษัท รายได้ 10,001 – 20,000 บาท มากกว่า เพศชาย และจากการความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตร นั้น ส่วนใหญ่จะเลือกกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่สมบูรณ์บันมากันซึ่งสอดคล้องกับ กลุ่มพิพิธ ชุประทีป (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิง เกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาที่ยวเชิง เกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง อายุต่ำกว่า 21 ปี ซึ่งนักท่องเที่ยวเพศหญิง มักจะ ไม่ชอบการเดินทางแบบสมบูรณ์บัน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่มา ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะมาพักผ่อน ศึกษาเรียนรู้ชีวิตชาวสวนและศึกษาภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์

การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวที่ฟื้นคืนมาไม่นานนักและมีการดึงให้ ชาวบ้านที่ทำการเกษตรและประมงเข้ามาร่วมกิจกรรมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมี สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงครามและเกษตรอำเภอทุกอำเภอในการให้การสนับสนุน ในด้าน นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวให้การยอมรับในทางที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับธงชัย อินทรพันธุ์ (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย ศึกษาเฉพาะ ตำบลปลา โพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการศึกษาพบว่า การจัดการท่องเที่ยวแบบนี้เพื่อ ร่มมีได้มีน่านนัก ควรดึงให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือประธานาธิบดีคนหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น โดยเฉพาะ อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงานด้วยตัวเอง ซึ่งมีนโยบายในการอนุรักษ์ ทรัพยากรทางด้านน้ำอยู่แล้ว ส่วนทางด้านผู้ที่ใช้บริการให้การยอมรับหรือผลตอบสนองตอบในทาง ที่ดี และมีข้อเสนอแนะ ให้มีการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมรายการท่องเที่ยวใหม่ๆเพื่อความสนุกสนาน แบบธุรกิจนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา

จากการศึกษานี้พบว่า นักท่องเที่ยวที่มายังกรุงเทพมหานครที่สนใจเดินทางท่องเที่ยว เชิงเกษตรในจังหวัดสมุทรสงคราม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุในช่วงอายุ 25-34 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพ พนักงานบริษัท มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาทต่อเดือน และจากการวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ปรากฏผล คือ นักท่องเที่ยวมีความสนใจในโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แต่ นักท่องเที่ยวไม่ต้องการท่องเที่ยวแบบสมบูกสมบันมาก สนใจเรียนรู้เรื่องวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของ ชาวบ้าน และชอบความสบายนในการมาพักผ่อน ซึ่งอัตราค่าใช้จ่ายในโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิง เกษตรไม่แพงมาก นักท่องเที่ยวbinค่าใช้จ่ายในโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย ประมาณ 1,700 บาท

จากการวิจัยเชิงคุณภาพศึกษาความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของที่พักโอนสเตย์ ในอำเภออัมพวา แหล่งท่องเที่ยว และผู้ให้บริการด้านคนนาคน ที่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้ สะดวก ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลห้าง 2 ส่วนมาพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้เหมาะสม สำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่พักแรมแบบโอนสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัด สมุทรสงคราม โดยเน้นการให้ข้อมูลโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่น่าสนใจ และนักท่องเที่ยว สามารถทำความเข้าใจโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้ง่ายขึ้น มีการเพิ่มระยะเวลาในการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และสอดแทรกสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อให้เกิด ความหลากหลายในโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับทั้งความรู้ในเรื่องวิถี ชีวิตความเป็นอยู่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าในการทำวิจัยในครั้งต่อไปควรที่จะเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างใน การเก็บข้อมูล นักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ศึกษาในเรื่องความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในลักษณะ ที่เป็นกลุ่มศึกษาคุ้งงาน เนื่องจากปัจจุบันมีกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทศึกษาคุ้งงานเข้ามาศึกษาคุ้งงาน พร้อมกับเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสงครามเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ได้โปรแกรม ท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่อไป

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการเกษตร (2545). ข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและความหมาย
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร. วันที่ค้นข้อมูล 3 มีนาคม 2552, เข้าถึงได้จาก

<http://agrotourism.doae.go.th/>

กลุ่มพิพิธ ชูประทีป. (2548). ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร
อ. วังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขา
บริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กิตติมิwa ละลี่. (2552, 6 เมษายน). ผู้ประกอบการที่พักโรมสเตย์. สัมภาษณ์.

ชญู เจ้อ ไทย. (2552, 30 มีนาคม). ประธานกลุ่มที่พักโรมสเตย์ตลาดน้ำท่าคา และประธานกลุ่มน
แม่น้ำบ้านเกยตรกรท่าคา. สัมภาษณ์.

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2542). การวางแผนและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉวีวรรณ หัตถกรรม. (2552, 2 เมษายน). ประธานกลุ่มแม่น้ำบ้านเกยตรกรบางพรน. สัมภาษณ์.

ชนิดิษฐ์ ศุภประเสริฐ. (2552, 6 เมษายน). ผู้ประกอบการเรือน้ำที่ยว. สัมภาษณ์.

คนนยา ยังยืน. (2552, 6 เมษายน). ประธานกลุ่มแม่น้ำบ้านเกยตรกรเหมืองใหม่. สัมภาษณ์.

ถิรดา มีศิลป์. (2552, 2 เมษายน). ประธานกลุ่มกุ่มท่องเที่ยวเกษตรบ้านริมคลองโรมสเตย์.
สัมภาษณ์.

ท่ารถโรงเจอันพวา. (2552, 6 เมษายน). ผู้ประกอบการรถโดยสาร. สัมภาษณ์.

ทองห่อ สุคสวาย. (2552, 1 เมษายน). ประธานกลุ่มแม่น้ำบ้านเกยตรกรเดิคไทรร่วมใจ. สัมภาษณ์.

ธงชัย อินทรพันธุ์. (2544). การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย ศึกษาเฉพาะ
ตำบลปลายโพงพาง อำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. ปริญญาพิเศษ
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัย
การบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนูรพา.

ราตรี ลักษพร. (2552, 6 เมษายน). ผู้ประกอบการเรือน้ำที่ยว. สัมภาษณ์.

ธนุ พยนต์ยืน. (2552, 1 เมษายน). ประธานกลุ่มผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้. สัมภาษณ์.

นันทพร กลิ่นมาลี. (2552, 9 เมษายน). ผู้ประกอบการที่พักโรมสเตย์. สัมภาษณ์.

นิตย์ สังฆาพนธ์ และเอ农อร ภารงค์. (2550). แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ ณ จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารรัมพฤกษ์มหาวิทยาลัยกรุง, 25 (2), 145.

นิกา จาธุพัค. (2552, 2 เมษายน). ผู้ประกอบการเรือน้ำที่ยว. สัมภาษณ์.

นุสุประดิษฐ์. (2552, 30 มีนาคม). ที่ปรึกษาคุณกุ้มยุวเกย์ตกรบงแก้ว. สัมภาษณ์.
บรรหาร ธรรมไพรajan. (2552, 30 มีนาคม). ผู้ประกอบการที่พัฒนาสเตย์. สัมภาษณ์.

ประยูร บุญประเสริฐ และคณะ. (2542). แบบการคำนวณชีวิตของชาวกรุงเทพมหานคร (*Consumer Lifestyle in Bangkok*). กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปรีชา พุตะบุตร. (2552, 30 มีนาคม). ประธานกลุ่มอนุรักษ์แม่วาไทยโบราณ. สัมภาษณ์.
เบรื่อง บรรคทรัพย์. (2552, 2 เมษายน). ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรค้าโภค. สัมภาษณ์.

พยุง พนาวัลย์. (2552, 2 เมษายน). ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรวัสดุคู่. สัมภาษณ์.

ไฟโรมัน ฉินพาลี. (2552, 7 เมษายน). ประธานกลุ่มน้ำหนึ่งห้อง. สัมภาษณ์.

ภัคพร ชื่นสงวน. (2552, 7 เมษายน). ประธานกลุ่มกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางจะเกรียง. สัมภาษณ์.

นยุรีย์ บุญประดิษฐ์. (2552, 6 เมษายน). ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหาลา. สัมภาษณ์

วิชรพงศ์ ขวัญอ่อนวีระกุล. (2552, 7 เมษายน). ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอนุรักษ์ป้าขายเล่นบ้าน
คลองช่อง. สัมภาษณ์.

วรรัชย์ แสงวัฒน์. (2552, 9 เมษายน). ประธานกลุ่มเดียงปลาทับทิมในกระชัง. สัมภาษณ์.

วิจัย ณ บางช้าง. (2552, 2 เมษายน). ผู้ประกอบการเรือนนำเที่ยว. สัมภาษณ์.

วุฒิชาติ สุนทรสนธย และคณะ. (2550). การถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพ ความเข้มแข็ง
และความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่พักร
แรมแบบ โถมสเตย์ ก្រឹមីគិកម្មតា ตำบลเกาะช้าง ให้ จังหวัดตราด. คลบuri:

มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศศิวิมล บุญพัด. (2552, 2 เมษายน). สมาชิกกลุ่มโถมสเตย์บ้านทรง ไทยปลายโพงพาง. สัมภาษณ์.

สมทรง แสงตะวัน. (2552, 25 มีนาคม). ประธานกลุ่มปรับปรุงคุณภาพไม้ผล. สัมภาษณ์.

สมศักดิ์ สามัคคีธรรม และคณะ. (2550). การจัดการ โถมสเตย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
กรณีศึกษาอำเภอบางคนที. วารสารรัฐฤทธิ์มหาวิทยาลัยเกริก, 25 (2), 145.

สกุณี กลันอิ่ม野心. (2552, 30 มีนาคม). ผู้ประกอบการที่พัฒนาสเตย์. สัมภาษณ์.

สถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา (2547). ความหมายนักท่องเที่ยว. วันที่ค้นข้อมูล
4 มีนาคม 2552, เข้าถึงได้จาก

<http://srayaisom.dyndns.org/nectec/siamculture/travel/knowledge/travel04.html>

สรณพงษ์ บัวโรย. (2550). การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสมุทรสงคราม.

เอกสารท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสมุทรสงคราม. สมุทรสงคราม: สำนักงานเกษตร
จังหวัดสมุทรสงคราม

สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม. (2550). ข้อมูลจังหวัดสมุทรสงครามและยุทธศาสตร์

จังหวัดสมุทรสงคราม. วันที่ค้นข้อมูล 3 มีนาคม 2552, เข้าถึงได้จาก

<http://www.samutsongkhram.go.th>

ดร.วัต เสน่วัต. (2549). ทำการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของคนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการ

ท่องเที่ยวแบบโismสเตย์. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อารีย์ อุดมสวัสดิ์. (2552, 6 เมษายน). ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรของบัวก. สัมภาษณ์.

ภาคนิเวศ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ที่พักราเมแบบโอมสเตียนอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

มหาวิทยาลัยบูรพา คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
โครงการความอนุเคราะห์ภาคท่ามในการกรอกแบบสอบถามตามความคิดเห็นและความ
เป็นจริงแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน

*****ขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม*****

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยงแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่าง ๆ สถานที่ราชการ ตลาดคน สถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตร ที่ทันสมัยฯลฯ เพื่อชื่น ชมความสวยงามความสำเร็จและเพลิดเพลินในกิจกรรม ทางการเกษตรในลักษณะต่าง ๆ ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกรักการรักษา สภาพแวดล้อม ของสถานที่นั้น

คำชี้แจง : กรุณาถือเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง เพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 1 โครงสร้างทัวร์ไปของนักท่องเที่ยว

1. ข้อมูลทัวร์ไปของนักท่องเที่ยว

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 15-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี
 45-54 ปี 55 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- นัชรยนศึกษา, ปวช. อนุปริญญา, ปวส.
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 พนักงานบริษัท แม่บ้าน นักศึกษา
 อื่นๆ

5. รายได้

- น้อยกว่า 5,000 บาท 5,001–10,000 บาท
 10,001–20,000 บาท 20,001–30,000 บาท
 มากกว่า 30,000 บาท

6. สถานภาพ

- โสด สมรส ม่าย / หย่าร้าง

1.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

7. ท่านเคยเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือไม่

- ไม่เคย 1-2 ครั้ง มากกว่า 3 ครั้ง

8. ท่านเคยเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรกับใครบ่อยที่สุด

- คณะศึกษาดูงาน ครอบครัว เพื่อนฝูง

9. ท่านเคยท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ไหนบ่อยที่สุด

จังหวัด _____

10. ส่วนใหญ่ในแต่ละครั้งท่านเคยเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยใช้เวลา กี่วัน

- 1 วัน 2 วัน 3 วัน มากกว่า 3 วัน

11. ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ท่านสนใจ

- สวนป่าและสวนผลไม้ เรือกสวนไร่นา
 เม่น้ำลำคลอง ทะเลและชายฝั่ง
 โปรดระบุ _____

12. คุณประสงค์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของท่านคือข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ศึกษาถ้วนอาชีพเกษตร ศึกษากิจกรรมเพื่อนรักษา^{*}
 ศึกษาวิถีชีวิตริชาวสวน ศึกษาวิถีชีวิตริชาวประมง
 โปรดระบุ _____

13. ท่านมาท่องเที่ยวในครั้งนี้ใช้ระยะเวลา

- 2 วัน คืน 3 วัน 2 คืน มากกว่า 3 วัน

14. ค่าบริการที่พักที่ท่านจ่าย _____ บาทรวมทั้งหมด

15. ค่าบริการพาหนะนำเที่ยว

- 15.1 ค่าบริการ บริการรถรับจ้างหรือรถให้เช่าที่ท่านจ่าย _____ บาท
15.2 ค่าบริการเรือนำเที่ยวที่ท่านจ่าย _____ บาท

16. ค่าอาหารที่ท่านจ่าย _____ บาท

17. ค่าของฝากของที่ระลึกที่ท่านจ่าย _____ บาท

18. ค่าบริการโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ท่านจ่าย _____ บาทรวมทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง เพื่อให้ท่านเลือก
“โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ท่านต้องการ”

19. ถ้าท่านมีเวลาว่างท่านต้องการมาพักโดยใช้เวลานานที่สุดกี่วัน

1 วัน 2 วัน 3 วัน มากกว่า 3 วัน

20. ที่พักที่ท่านต้องการ

บ้านสวน ริมคลอง ริมน้ำ กลางในทะเล
 ในตัวเมือง อื่นๆ _____

21. อาหารที่ท่านต้องการ

อาหารทะเล อาหารพื้นบ้าน อาหารเพื่อสุขภาพ

22. การเดินทางท่องเที่ยวที่ต้องการภายในแหล่งท่องเที่ยว

จักรยาน รถม้า รถตู้ รถส่วนตัว
 เรือหางยาว เรือแท๊คซี่ เรือพาย

แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม

23. แหล่งท่องเที่ยว (เลือกคำตอบที่ต้องการ 3 คำตอบ)

วัด ตลาดน้ำ

อุทยาน ร.2 พิพิธภัณฑ์
 สวนผลไม้ ตอนหอยหลอด
 บ้านแมวไทย ฟาร์มเลี้ยงหอย

24. เยี่ยมชมกลุ่มอาชีวศึกษาชุมชน (เลือกคำตอบที่ต้องการ 3 คำตอบ)

☐ การทำนาตามพื้นที่	☐ การทำกล้วยทอดเนย
☐ การทำนาวัวว่านหางกระเจี๊ยบ	☐ การทำแซมพูสมุนไพร
☐ การทำชาสมุนไพร / น้ำสมุนไพร	☐ การทำผลไม้ เช่น อิม
☐ การทำแป้งเกลือจีด	☐ การทำกะปีเคียงต้ำ
☐ การทำนาพะริก	☐ การทำขันหมาก
☐ การทำผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ป่าชายเลน	

- การทำป้ายห้องน้ำ
 การทำรากไม้ต้นและรากไม้ต้นที่ต้องการ 3 คำตอบ

25. การชุมนุมวิชีวิตชาวสวนและชาวประมง (เลือกคำตอบที่ต้องการ 3 คำตอบ)

☐ การทำไร่นาสวนผสม	☐ การทำสวนส้ม โคคาโลคิดสารพิน
☐ การทำสวนลินี่จี้	☐ การเลี้ยงหอยแครง
☐ การดีบกระดาษเลน	☐ ชนการทำโพงพาง (ดัดปลา)
☐ การปลูกพืชสมุนไพร	☐ วิถีชีวิตคนริมน้ำ
☐ การเพาะถ่านไม้ไก่กาก	☐ การทำปูยำหมึกชีวภาพ
☐ การทำน้ำส้มคั่วไม้	☐ การเพาะถั่วงอก
☐ การทำปูยำน้ำจากเศษอาหาร	☐ การเลี้ยงปลาทับทิม

26. การทำกิจกรรมเพื่อนรักษ์ (เลือกคำตอบที่ต้องการ 3 คำตอบ)

☐ การปลูกป่าชายเลน	☐ การให้อาหารลิงแสม
☐ การอนุรักษ์พันธุ์น้ำมันพืช	☐ ชนไก่ชนและไก่สายพันธุ์ดั้งเดิม

27. กิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ (เลือกคำตอบที่ต้องการ 3 คำตอบ)

☐ ทำนุญ ให้วัพระ	☐ ล่องเรือชมหิ่งห้อย
☐ แล่นเรือบนเล่น	☐ ชนเรือใบราย และพิพิธภัณฑ์

28. ค่าบริการโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ท่านยินดีจ่าย _____ บาทรวมทั้งหมด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. แหล่งท่องเที่ยว

2. กลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชน

3. วิถีชีวิตชาวสวนและชาวประมง

4. กิจกรรมเพื่อนรักมี

5. กิจกรรมการท่องเที่ยว

ขอขอบคุณ ในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ที่พักราเม่โนมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

มหาวิทยาลัยบูรพา คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ผู้ประกอบการ ที่พักราเม่โนมสเตย์ในอำเภออัมพวา ผู้ประกอบการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสมุทรสงคราม

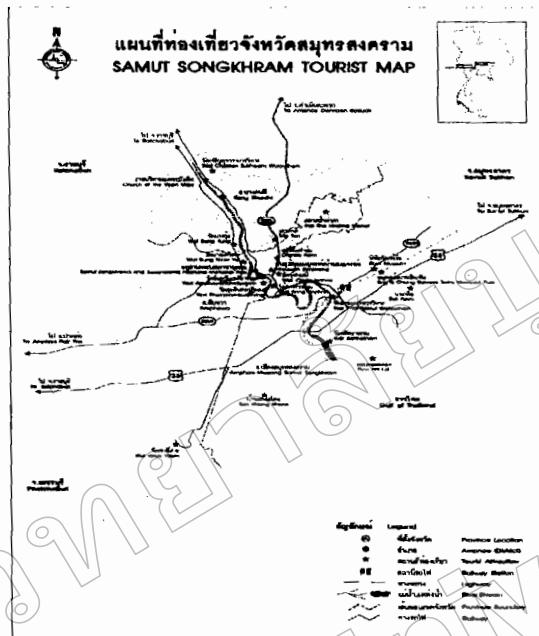
ประเด็นคำถาม

- ประวัติของผู้ประกอบการที่พักราเม่โนมสเตย์ ผู้ประกอบการให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักราเม่โนมสเตย์ในอำเภออัมพวา การให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- ขั้นตอนการให้บริการ
- กิจกรรมที่มีการให้บริการ หรือกิจกรรมการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว
- การส่งเสริมการตลาด ของผู้ประกอบการที่พักราเม่โนมสเตย์ในอำเภออัมพวา การให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- ช่องทางการตลาดของผู้ประกอบการที่พักราเม่โนมสเตย์ในอำเภออัมพวา การให้บริการการคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ภาคผนวก ข
ข้อมูลทั่วไป จังหวัดสมุทรสงคราม

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสมุทรสงคราม

แผนที่จังหวัดสมุทรสงคราม

สภาพทั่วไป

อาณาเขต จังหวัดสมุทรสงครามมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดราชบูรีและจังหวัดสมุทรสาคร โดยมีลำคลองคอนณะ โนรา และrangle ห้าคำลีในเขตท้องที่อำเภอบางคนที และอำเภอเมืองสมุทรสาคร เป็นแนวแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อละอ่าวไทย ตรงปากแม่น้ำแม่กลอง และจังหวัดเพชรบูรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสมุทรสาคร ที่คลองพรหมเดคนท้องที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดเพชรบูรี และจังหวัดราชบูรี โดยมีลำคลองวัดประคู่ เป็นแนวแบ่งเขตในท้องที่อำเภออัมพวา

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มนิมิททะเล โดยตลอด สภาพของดินเป็นดินเหนียวปนทราย ไม่มีภูเขาหรือเขา เดิมเคยมีป่าโกรก ไม้แสลงตามชายฝั่งทะเล และมีป่าจากตานปากแม่น้ำ แต่ปัจจุบันได้มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดังกล่าวในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเกือบทั้งหมด ต่อมาก็เลี้ยงกุ้งไก่เกิดการขาดทุน ทำให้ปล่อยน้ำกุ้งกรรังจำนวนมาก แม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านคือแม่น้ำแม่กลอง ไหลผ่านบริเวณท้องที่อำเภอบางคนที และอำเภออัมพวา ไปออกทะเลอ่าวไทย ที่

บริเวณปากแม่น้ำแม่กลองในเขตอำเภอเมืองสมุทรสงคราม นอกจากนี้มีลำคลองใหญ่ๆ อยู่น้อยมาก many แยกจากแม่น้ำแม่กลอง 338 คลอง ลำประจำ 1,947 ลำประจำ กระจายอยู่ทั่วพื้นที่ ทำให้เกิดความสะดวกในการคมนาคมทางน้ำ และการประกอบอาชีพค้าขายสิกรรม

เขตการปกครอง อำเภอ 3 อ.เมือง 36 ตำบล 284 หมู่บ้าน เทศบาล 5 เทศบาล และ 30 องค์การบริหารส่วนตำบล

การคมนาคม ในอศีดการคมนาคมจังหวัดสมุทรสงคราม โดยทั่วไปอาศัยการคมนาคมทางน้ำ แต่ปัจจุบันมีทางหลวงแผ่นดินตัดผ่านในปี พ.ศ. 2512 ทำให้สามารถเดินทางได้ถึงกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงได้สะดวก ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินทั้งหมด 4 สาย ประกอบด้วย 1. เส้นทางหมายเลข 35 เป็นเส้นทางรถยนต์สายชนบท - ปากท่อ ระยะทางจากกรุงเทพฯ - สมุทรสงคราม ประมาณ 65 กม. 2. เส้นทางหมายเลข 35 เป็นเส้นทางรถยนต์สายสมุทรสงคราม - สมุทรสาคร ระยะทางประมาณ 32.50 กม. 3. เส้นทางหมายเลข 325 เป็นทางหลวงแผ่นดินสายสมุทรสงคราม - ดำเนินสะดวกทางเรือจาก กม.ที่ 28 ของถนนเพชรเกษมผ่าน อ.บางแพ และ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ไปยัง อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม ระยะทาง 42 กม. 4. เส้นทางคมนาคมสายสมุทรสงคราม - ปากท่อ ซึ่งเป็นทางหลวงจังหวัดระยะทางทั้งสิ้น 20 กม.

ทางรถไฟ ปัจจุบันเป็นสายแม่กลอง - วงเวียนใหญ่ ส่วนใหญ่จะใช้สำหรับการสัญจรและขนส่งสินค้าของประชาชน การคมนาคมทางรถไฟ แบ่งเป็น 2 ตอน 1. จากสถานีแม่กลอง อ.เมือง - สถานีบ้านแหลม อ.เมือง ระยะทาง 33.10 กม. แล้วลงเรือข้ามแม่น้ำท่าจีนไปยัง รถไฟ 2. ที่สถานีน้ำชาชัย จ.สมุทรสาคร จากสถานีน้ำชาชัย อ.เมือง - สถานีวงเวียนใหญ่ ระยะทาง 33.80 กม.

การคมนาคมทางน้ำ จังหวัดสมุทรสงครามมีแม่น้ำใหญ่ๆ ให้เล่นพานทั้ง 3 อ.เมือง เป็นระยะทางประมาณ 30 กม. ออกสู่ปากอ่าวแม่กลอง มีคลองเล็กๆ อีกประมาณ 300 คลอง การคมนาคมในจังหวัดจึงใช้เรือเป็นสำคัญ ซึ่งโดยมากได้แก่ เรือยนต์ เรือหางยาว เรือแจว และมีท่าเทียบเรืออีก 7 แห่ง การติดต่อกันระหว่างจังหวัดก็มีทางเรือ คือ

- จังหวัดสมุทรสงคราม - จังหวัดราชบุรี ใช้แม่น้ำแม่กลองเป็นเส้นทางคมนาคม
- จังหวัดสมุทรสงคราม - อ.เมืองบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ใช้เส้นทางทะเล

- การขนส่งระหว่างจังหวัดสนับสนุนการส่งครรภ์กับกรุงเทพฯ นั้น แต่เดิมใช้รถตู้
เช่น รถตู้แม่กลอง รถตู้ภูษีเจริญ ฯลฯ ปัจจุบันนิยมใช้เรือเดินทางแทนส่งสินค้าขึ้น
ตามแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งมีเป็นประจำทุกวัน

เศรษฐกิจ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และการประมง ส่วนอุตสาหกรรมนั้น ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก โดยอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตน้ำปลา อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร และมี โรงงานทั้งสิ้น 270 โรงงาน ทุนจดทะเบียนรวม 5,068,084,947 บาท จำนวนการจ้างงาน 7,099 คน สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสนับสนุนการขยายตัวเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และการประมง เป็นสาขาวิชาการผลิตในภาคเกษตรที่ทำรายได้สูงสุดของจังหวัด รองลงมาคือ กสิกรรม และการ แปรรูปสินค้าเกษตรอย่างง่าย

แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเกษตร

ตลาดน้ำยามเย็นอัมพวา

ในอดีตเมืองอัมพวาถือว่าเป็นศูนย์กลางการค้าขายที่สำคัญของจังหวัด สนับสนุนการค้าขายที่สำคัญ ตลอดจนริมน้ำที่เป็นศูนย์กลางค้าขายพานิชยกรรม และ ผลกระทบของการพัฒนาการค้าขายที่สำคัญ ทำให้ความเป็นศูนย์กลางฯ ของอัมพ瓦ต้องสูญเสีย ไป ตลาดน้ำคือตลาดความสำคัญ และสัญชาตญาณที่สุดที่สุด ที่ไว้แต่รอขายของความเจริญในอดีต ซึ่งยังคงปรากฏให้เห็นชัดเจนในทุกวันนี้

ทางเทศบาลตำบลอัมพวา โดยความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในท้องถิ่น ได้พื้นที่ ตลาดน้ำอัมพวาขึ้นมาอีกรึ่งหนึ่ง เพื่อนำรักษ์ความเป็นอยู่ของชุมชนริมน้ำ ซึ่งในปัจจุบันจะหาดูได้ยาก ให้สืบทอดตลอดไป โดยใช้ชื่อว่า "ตลาดน้ำยามเย็น"

สิ่งที่น่าสนใจ

ตลาดน้ำยามเย็น จะมีทุกวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 15.00 -22.00 น. วันเสาร์ และวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 12.00-22.00 น.

ตลาดน้ำโดยทั่วไปมักจะจัดขึ้นในเวลากลางวัน แต่ตลาดน้ำยามเย็น ที่อัมพวาแห่งนี้ จะ จัดขึ้นในช่วงเวลาเย็นเรื่อยไปจนถึงเวลาพหลบค่ำ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นตลาดน้ำแห่งแรกของ ประเทศไทย ที่จัดในลักษณะเช่นนี้ ในตอนเย็นชาวบ้านจะเริ่มทยอยพายเรือนำสินค้าหลากหลาย นานาชนิด อาทิ อาหาร ผลไม้ พืชผัก ขนม ของกินของใช้ มาขายให้กับนักท่องเที่ยว หรือคนใน ท้องถิ่นที่สัญจรไปมาที่ตลาดอัมพวา ทำให้ได้สัมผัสถันธรรมชาติของชีวิตของชุมชนริมน้ำ

นักท่องเที่ยวสามารถที่จะหาซื้ออาหารนานั้งรับประทาน บริเวณริมคลองอัมพวาติดกับตลาดน้ำ ซึ่งได้มีการจัดสถานที่ไว้ทำให้มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

นอกจากร้านที่ตลาดน้ำอัมพวา ยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจ คือ กิจกรรมการล่องเรือชมห้องหอย หมากระกาฬความงามค่าคืน หรือล่องเรือท่องเที่ยวตามลำน้ำแม่กลอง ค่าบริการคนละ 60-80 บาท

ตลาดน้ำท่าคา

ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าคา เป็นตลาดนัดทางน้ำที่ยังคงความเป็นธรรมชาติของวิถีชีวิตริมน้ำ ซึ่งมีอาชีพทำสวนปลูกพืชชนิดต่าง ๆ ชาวบ้านจะพาเยเรือนนำผลผลิต พืชผักและผลไม้จากสวน เช่น พริกหอม กะรัต เทียน น้ำตาลมะพร้าว ฟรุ้ง มะพร้าว ขนมปู่ ส้ม โอ นาขาย-ແລກເປີຍນັກົນ ເພື່ອໃນວັນຈິນທີ່ແມ່ນ 2 ຄໍາ 7 ຄໍາ 12 ຄໍາ (ທຸກໆ 5 ວັນ) ตั้งแต่เวลาประมาณ 08.00-11.00 ນ. นอกจากนี้ยังสามารถติดต่อเช่าเรือพายเที่ยวชมหมู่บ้าน และเรือกสวนผลไม้ในบริเวณนັ້ນໄດ້ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวันเวลาดังໄດ້ທີ່ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา โทร. 0 3476 6208 หรือ ดູງຈຽງ ໂກຣ. 0 3476 6123

ล่องเรือชมทิวทัศน์สองฝั่งแม่น้ำแม่กลอง

สามารถเช่าเรือล่องชมทิวทัศน์ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ตลอดสองฝั่งแม่น้ำจะเห็นบ้านเรือนผู้คน และเรือนปืนหยาชั่งหาดูได้ยากในปัจจุบัน นอกจากร้านยังมีวัดต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ริมน้ำ เช่น วัดอัมพวัน วัดบางแก้วใหญ่ วัดบางแคน้อย วัดภูมิรินทร์กุฎិทอง หรือ จนง់เรือเข้าไปในลำคลองเด็กๆ ผ่านสวนมะพร้าว สวนลิ้นจี่ บรรยายศาสร์มรื่นและเป็นเส้นทางที่ยังไม่ค่อยมีผู้คนเข้าไปท่องเที่ยวมากก็น่าสนใจไปอีกแบบ

วัดเพชรสมุทรร่วมวิหาร

วัดเพชรสมุทรร่วมวิหาร เดิมชื่อ "วัดครีจำปา" ในปี พ.ศ.2307 ชาวบ้านแห่ลงในเขตเมืองเพชรบุรีอพยพหนีพม่าตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณด้านล亩แม่กลอง ชาวบ้านแห่ลงได้ช่วยกันบูรณะวัดครีจำปาและเรียกวัดนี้ใหม่ว่า "วัดบ้านแหลม" ต่อนาໄไดยกฐานะขึ้นเป็นอารามหลวงชั้นร่วมวิหารได้รับพระราชทานนามว่า "วัดเพชรสมุทรร่วมวิหาร"

หลวงพ่อบ้านแหลม เป็นพระพุทธธูปคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นที่การพเลื่อนไหวของคนทั่วไป เป็นพระพุทธธูปปางยืนบนบัตร ตามตำนานเล่าไว้ว่า ชาวประมงบ้านแหลมออกไปลากอวนในอ่าวแม่กลอง ได้พระพุทธธูปติดมา 2 องค์ องค์หนึ่งเป็นพระพุทธธูปปาง อีกองค์

หนึ่งเป็นพระพุทธรูปปั้น พระพุทธรูปปั้น ได้อัญเชิญไปประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา จังหวัด เพชรบุรี ส่วนพระพุทธรูปปั้นนำมาประดิษฐานไว้ที่วัดบ้านแหลม เรียกกันว่า "หลวงพ่อบ้านแหลม"

หลวงพ่อบ้านแหลม เป็นที่การพูดชาในหมู่พุทธศาสนิกชน โดยทั่วไป ในแต่ละวันจะมีผู้ศรัทธาจากทั่วทุกสารทิศมากราบนมัสการคอกางเนีกงແນ่น มีการเริ่มหาเรื่องว่า หากใครໄาเมืองสมุทรสงคราม ไม่ได้ไปนมัสการหลวงพ่อบ้านแหลมก็เสมื่อนไม่ได้ไปเมืองสมุทรสงคราม โครงการดึงเมืองสมุทรสงคราม ไม่ก่อ大局ถึงนามหลวงพ่อบ้านแหลมก็เสมื่อนไม่รื้อจักสมุทรสงคราม คนสมุทรสงครามคนใดไม่เคยเหินหลวงพ่อบ้านแหลม ก็เปรียบเสมือนลูกกำพร้าไม่เคยเหินหน้าพ่อ

วัดอัมพวันเจติยาราม

เป็นวัดของคระภูราชนิกุลบางซ่าง ลัตนนิยมฐานว่าสร้างในสมัยรัชกาลที่ 1 เป็นสถานที่พระราชสมภพของรัชกาลที่ 2 เชื่อกันว่าบริเวณพระปarginรังค์ของวัดอัมพวันเจติยาราม เดิมเป็นเรือนที่คุณนาคใช้เป็นที่กอดคุณนิมบุตรชาย ซึ่งต่อมาได้เป็น พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

วัดอัมพวันเจติยาราม ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 รัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 จนถึงรัชกาลปัจจุบัน วัดอัมพวันเจติยาราม เป็นพระอาราม หลวงชั้นโท พระอุโบสถตลอดจนถาวรตั้งในวัดนี้ ส่วนใหญ่เป็นศิลปะ สถาปัตยกรรมในสมัย กรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งนับเป็นพระอุโบสถที่มีความงดงาม นอกจากนี้ยังมีพระบรมราชานุสาวริย์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยประดิษฐาน

วัดบางกะห้อม

ตั้งอยู่กิโลเมตรที่ 37-38 ไปตามทางหลวงหมายเลข 325 (สมุทรสงคราม-บางแพ) เป็นวัดเก่าแก่สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ตั้งที่นาสนใจอยู่ภายในวิหารเก่าของวัด ผนังวิหารคianiบนเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังลักษณะแตกต่างจากทั่วไป คือ เป็นปูนปั้นลวดลายมูนแสลงเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธประวัติ ผนังวิหารด้านล่างโดยรอบมีช่องเจาะเป็นชุมประดิษฐานพระพุทธรูป นอกจากนี้กลางวิหารยังประดิษฐานรอยพระพุทธบาทจำลองขนาดใหญ่ซ้อนกันสี่รอยลดหลั่นกันไป สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงธนบุรี เดิมนี้แผ่นเงินหุ้มเต็กลูกชิ้นไปเมื่อครั้งทรงครุฑ พระพุทธบาทอยู่ที่ซ้อนลึกที่สุดนั้นเป็นไม้ประดับมุกยังคงหลงเหลือลวดลายลงมาจากบริเวณลานวัดจะเห็นร้านกาแฟเล็กๆ สำหรับนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

วัดกุณรินทร์กุฎិทอง

ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลอง ตรงปากคลองประปาชื่นฝั่งตะวันตก ตำบลสวนหลวง สิ่งที่น่าสนใจภายในวัดมีมากนาย ได้แก่ กุฎិทอง ทำด้วยไม้สัก ประวัติเล่าว่า เศรษฐีบิดาของคุณนาค (สมเด็จพระกุณรินทร์มาตย์ พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 1) ให้สมการวัดบางลี่ตราชุมูละตามนาค สมการทำนายว่าจะได้เป็นพระราชินี เศรษฐีบิดาคุณนาคจึงให้คำนั่นว่า ถ้าเป็นจริงจะสร้างกุฎិทองถาวรให้วัด วัดบางลี่จึงได้ชื่อว่า วัดบางลี่กุฎិทอง ต่อมาวัดบางลี่กุน้ำเข้าที่ดินพังลง จึงเรียกวัดกุณรินทร์ และอุทิyan การศึกษา เป็นสถานที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุล้ำค่าสมควรแก่การศึกษาและอนุรักษ์ ไว้ เช่น พระพุทธรูป หนังสือไทย โถลายคราม และเครื่องทรงเหลือก พระพุทธรูปแก่แก่ อายุกว่า 300 ปี เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นปิดทอง ปางมารวิชัย พระพุทธรัตนมงคลหรือหลวงพ่อโต

บริเวณใกล้วัดมีจุดลงเรือของคุนย์ห้องเที่ยวทางน้ำ จ.สมุทรสงคราม สามารถติดต่อ ล่องเรือตามโปรแกรมต่างๆ ได้แก่ ล่องเรือตามรอยเสด็จประพาสต้นรัชกาลที่ 5 ต้องเรือเที่ยวตลาดน้ำ ล่องเรือไหว้พระ หรือพักโขมสเตย์

วัดบางแก่น้อย

ตั้งอยู่ที่ตำบลแควอ้อม ริมแม่น้ำแม่กลอง คุณหญิงจุ้ย (น้อย) วงศารожน์ เป็นผู้สร้างเมื่อ พ.ศ. 2411 เดิมคือโบสถของวัดสร้างบนแพไม้ไผ่ผูกไว้กับดัน โพธิริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ปัจจุบันวัดนี้ ได้รับการบูรณะอย่างดี สิ่งที่น่าชมภายในวัด ได้แก่ ผนังภายในพระอุโบสถทำจากไม้สักแกะสลัก เป็นเรื่องราวในพุทธประวัติ การประสูติ ตรัสสูติ ปรินิพพาน และเรื่องพระเจ้าสิบชาติ ลวดลาย สวยงามซักเจน โดยผู้มีช่างแกะสลักจังหวัดเพชรบุรีซึ่งมีชื่อเสียงด้านการแกะสลักไม้ นับเป็น อุโบสถที่มีความงดงามในศิลปะการแกะสลักไม้

วัดฉุพานลี

ตั้งอยู่บนทางหลวงหมายเลข 325 (สมุทรสงคราม-บางแพ) กิโลเมตร 34–35 ตำบลบางช้าง เป็นวัดโบราณริมฝั่งคลองคัมพว่าต่อเนื่องกับคลองผึ้งหลอก วัดนี้สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตอนปลายรัชกาลสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง สันนิษฐานว่า ห้าวแก้วหลึก (น้อย) นายตลาดบางช้าง ต้นวงศ์ราชินินิกุลบ้างช้างเป็นผู้สร้างขึ้น บริเวณหลังวัดเดิมเป็นนิวาสนสถานของคุณนาค (สมเด็จพระ อมรินทร์มาตย์ พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 1) และคุณบุญรอด (สมเด็จพระศรีสุริเยนทร์มาตย์ พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 2) สิ่งที่น่าสนใจที่วัดนี้ คือ หลวงพ่อเนื่อง พระเกจิอาจารย์ดังที่มีรายนาม

ไปด้วยแต่ พ.ศ.2530 ปัจจุบันสังหาร ไม่น่าเมื่อย เก็บอยู่ในโลงแก้ว ให้พุทธศาสนาชื่นไปกราบ นั้นสการบูรณะเรือนไทยริมคลองอัมพวา

วัดประคุ

ตึ้งอยู่ที่ตำบลวัดประคุ อัมพวา เป็นวัดเก่าแก่ สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายรัชกาลที่ 5 เคยเสื่อมสภาพด้านทางชลารามมาที่วัดนี้สมัยที่หลวงปู่แจ้งเป็นเจ้าอาวาส ทรงมีพระราชศรัทธา และได้ถวายสิ่งของให้แก่หลวงปู่มากน้อย เช่น เรือเก่งพระที่นั่ง พระแท่นบรรทม คาดปัตร ปืนโต หลักนาตร ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันทางวัดได้โคลนจัสดรสร้าง พิพิธภัณฑ์พระราชรัฐฯ เก็บรักษาไว้ค่าย่างดี นักโบราณคดีในพิพิธภัณฑ์หงษ์จัดแสดง "หุ่นปั้นดินสักพ Kong" รูปพระเกจิอาจารย์ในจังหวัดสมุทรสงคราม และรูปรัชกาลที่ 5 แกะสลักจากไม้หอม ผู้สนใจเขียนขอสอบถามรายละเอียดที่ โทร. 034-735237 หรือเว็บไซต์ www.watpradoo.com

อุทยานพระบรมราชานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (อุทยาน ร. 2)

เป็นโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ของ บุณนิชิพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อเป็นการสันติ พระมหากรุณาธิคุณที่ได้พระราชทานศิลปวัฒนธรรมอันงดงาม ไว้เป็นมรดกแก่ชาติ จังได้รับยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญของโลกจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) บริเวณที่ก่อสร้างอุทยานพระบรมราชานุสรณ์นี้ พระราชนูทรมี เจ้าอาวาสวัด อัมพวันเจติยารามเป็นผู้นำมุ่งเกล้าฯ ถวาย มีพื้นที่ประมาณ 11 ไร่ พื้นที่บริเวณนี้มีความสำคัญ เพราะเป็นสถานที่พระราชทานกพขของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) ภายในอุทยานพระบรมราชานุสรณ์ มีสิ่งที่น่าสนใจได้แก่

พิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ลักษณะเป็นอาคารทรงไทย หลังแบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ เช่น หอกลาง ภายใต้ประดิษฐานพระบรมรูปรัชกาลที่ 2 และจัดแสดงศิลปะโบราณวัตถุสมัยต้นรัตนโกสินทร์ เช่น เครื่องเบญจรงค์ เครื่องถ้วย หัวโขน ห้องชา จัดให้เห็นลักษณะความเป็นอยู่ของชาวยไทยที่มีความกด้วย รวมทั้งแท่นพระบรรทมซึ่งเชื่อว่าเป็นของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ห้องหญิง แสดงให้เห็นลักษณะความเป็นอยู่ของหญิงไทย โบราณ โดยเครื่องแป้ง คันฉ่อน ชานเรือน จัดแสดงตามแบบบ้านไทยโบราณ ห้องครัวและห้องน้ำ จัดแสดงลักษณะครัวไทยมีเครื่องหุงต้ม ถ้วยชามและห้องน้ำของชนชั้นกลาง

นอกจากนี้ยังมีโรงละครกลางแจ้งและสวนพฤกษชาติเป็นสวนพันธุ์ไม้ในวรรณคดีนานาชนิด อุทยาน ร. 2 เป็นสถานที่ฯ หมายสำหรับเข้าไปเยี่ยมนั้นบรรยายแบบไทยที่ยังคงอนุรักษ์

เอาไว้ อุทยานฯ เปิดให้เข้าชมทุกวัน โดยในวันจันทร์-ศุกร์ เปิดเวลา 08.30-17.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์ เปิดเวลา 08.30-17.30 น. ค่าเข้าชมผู้ใหญ่ 20 บาท เด็ก 5 บาท สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม โทร.034-751666 โทรสาร 034-751376

ค่ายบางกุ้ง

เป็นค่ายทหารเรือไทยที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ สมเด็จพระเจ้าเอกท่าน ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ยกกองทัพเรือมาตั้งค่ายที่ค่ายบางกุ้ง เรียกว่า "ค่ายบางกุ้ง" โดยสร้างกำแพงล้อมวัด บางกุ้งให้อยู่กลางค่าย เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจและเป็นที่การพูดจาของทหาร ภายหลังเดิมกรุงครั้งที่ 2 ค่ายบางกุ้งก็ร้างไปจนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงสถาปนากรุงธนบุรี เป็นราชธานีจึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้ชาวจีนจากยะпон ชลบุรี ราชบุรี และกาญจนบุรีรวมรวมผู้คนมาตั้งกองทหารรักษาค่าย จึงมีชื่อเรียกอีกหนึ่งว่า "ค่ายจีนบางกุ้ง" ในปี พ.ศ. 2311 พระเจ้ากรุงอังวะทรงยกทัพผ่านกาญจนบุรีมาล้อมค่ายจีนบางกุ้ง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงโปรดเกล้าฯ ให้พระมหาನາ (บุญนา) เป็นแม่ทัพยกไปช่วยเหลือทหารจีนขับไล่กองทัพพม่าทำให้ข้าศึกแตกพ่าย หลังจากนั้นค่ายบางกุ้งแห่งนี้ก็ถูกปล่อยให้รกร้างเกือบ 200 ปี จนมาถึง พ.ศ. 2510 กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ตั้งเป็นค่ายลูกเสือขึ้น (ปัจจุบันได้ยกเลิกไปแล้ว) และได้สร้างศาลาพระเจ้าตากสินไว้เป็นอนุสรณ์

แหล่งท่องเที่ยวเกษตร

กลุ่มแม่น้ำน่านเกษตรราโถดง ดำเนินคลองเชิน กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ ชั้นตอนการทำน้ำตาลมะพร้าว, การทำก๊วยทอตแนบ, การทำน้ำว่านหางจระเข้ และการทำนมจากเป็ดบริการทุกวัน โดยมีคุณเบร์ นรรคทรัพย์ เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 034-714900

กลุ่มแม่น้ำน่านเกษตรน่างจะเกริง ดำเนินบางจะเกริง กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำเซนพูสมุนไพร คั่วชาใบขี้ภู, คุนกทะเล ตกปูทะเล และแปรรูปอาหารทะเล เปิดบริการทุกวัน โดยมี คุณภัคพร ชื่นสงวน เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 034-714409

กลุ่มน้ำตกน้ำตกน้ำตกแก้ว ดำเนินน้ำตกแก้ว กิจกรรมจุดขาย "ได้แก่ การอนุรักษ์นกทะเล การทำนาเกลือ การทำแป้งเกลือจืด การใช้ประโยชน์จากขี้แคนนาเกลือ เปิดบริการทุกวัน โดยมี คุณนุญป่อง เจริญฤทธิ์ เป็นที่ปรึกษากลุ่ม โทรศัพท์ 081-8562673

กลุ่มท่องเที่ยวน้ำตกน้ำตกน้ำตกแก้ว ดำเนินน้ำตกแก้ว กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ โขมนสเตย์ การซื้อห้องห้อง จัดแพคเกจการท่องเที่ยว การเดินทางตามน้ำตก การทำน้ำ

สมุนไพร โคลนนิคัลส์ จำกัด เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 089-1702904

www.baanrimklong.com

กลุ่มแม่น้ำนกเงยตระการตา ดำเนินท้ายหาด กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำ ก้าวยothoden การทำสวนส้ม ไอป็อดสารพิษ และการทำไร่นาสวนผสม โคลนนิคัลส์ บุญ ประดิษฐ์ เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 086-8946481

กลุ่มน้ำตกหินน้ำตกป่าชายเล่นน้ำคลองช่อง ดำเนินคลองโคน กิจกรรมจุดขาย การท่องเที่ยว ได้แก่ ชมการเดียงหอยแครงในทะเล พักระเตงในทะเล ชมการทำกระปี้เคียคำ และกิจกรรมการปลูกป่าชายเล่น โคลนนิคัลส์ บุญ อ่อนวะกุล เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 081-9419152

กลุ่มน้ำตกห้องน้ำ ดำเนินงานขันแทก กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ ชมการเดี่ยว น้ำตกห้องน้ำ ชมการทำโพงพาง ชมเรือโบราณ ชมห้องหอยบนบก และน้ำตกห้องน้ำ โคลนนิคัลส์ บุญ ใจดี เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 089-5325024, 034-771375

กลุ่มแม่น้ำนกเงยตระการตากาดใหญ่ ดำเนินเมืองใหม่ ซึ่งเป็นศูนย์เรียนรู้แรกของจังหวัด สมุทรสงคราม ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2541 กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำน้ำพริกชนิด ต่างๆ การทำงานไม้ไทย การทำผลไม้เชื่อม และน้ำตกห้องน้ำ โคลนนิคัลส์ บุญ ใจดี เป็นประธานกลุ่ม ป่าญูบันนีชาวดำชาติจากหลายประเทศมาท่องเที่ยวทุกเดือน โทรศัพท์ 034-735106

กลุ่มแม่น้ำนกเงยตระการเหมืองใหม่ ดำเนินเมืองใหม่ กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การอนุรักษ์พันธุ์นกเพร้าว เช่น มะเพร้าว มะพร้าวพวงร้อย มะพร้าวเปลือกนิ่ม และพืชสมุนไพร โคลนนิคัลส์ บุญ ใจดี เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 034-735206

กลุ่มแม่น้ำนกเงยตระการท่าศาลา ดำเนินท่าศาลา กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ มีตลาดน้ำ ธรรมชาติในวันเข้าขึ้นหรือเข้าแรม 2 ค่ำ, 7 ค่ำ และ 12 ค่ำ เวลา 09.00-12.00 น. ชมการเดี่ยว น้ำตก มะพร้าว การทำงานไม้ไทยส่งออก โคลนนิคัลส์ บุญ ใจดี เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 034-766234, 034-766170

กลุ่มโสมสเตย์บ้านทรงไทยปลายโพงพาง ดำเนินปลายโพงพาง กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ บ้านทรงไทย การเดี่ยว น้ำตก มะพร้าว ชมวิถีชีวิตคนชาญน้ำ ชมห้องห้องนอน กลางคืน และน้ำตกห้องน้ำ โคลนนิคัลส์ บุญ ใจดี เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 081-4037907

กลุ่มอนุรักษ์แม่วิทยาโนรมัน ดำเนินแค้วอ้อม กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ ชมแม่วิทยาโนรมันสายพันธุ์แท้ ชมสวนลินี่จี การเดียงไก่ชน และพันธุ์ไก่สายพันธุ์ดั้งเดิม โคลนนิคัลส์ บุญ ใจดี เป็นประธานกลุ่ม เปิดบริการทุกวัน โทรศัพท์ 034-733284

กสุ่มผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ ดำเนินการ กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ป่าชายเลน การเผาถ่านไม้โกรง กการทำปลาหม้อนเทคโนโลยีเดียวจากศูนย์พัฒนาแสงอาทิตย์ การชนป่าชายเลน ชนพิพิธภัณฑ์ชุมชนบ้านเขายี่สาร โดยมีนายธน พยันต์ยืน เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 089-6967556

กสุ่มแม่น้ำบ้านเกยตระกรัดประดู่ ดำเนินการ กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การชมการผลิตรุ่นน้ำมะพร้าว ชนกenger เรือจีนสมัย r.5 ชนพิพิธภัณฑ์หุ่นเชิดปั้งวัดประดู่ โดยมี นางพยุง พนาวลัย เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 086-0127204

กสุ่มปรับปรุงคุณภาพไม้ผล ดำเนินการพร้อม กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำสวนส้มโอพันธุ์ขาวใหญ่ปีปลอดภัยสารพิษ การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ การทำน้ำส้มควันไม้ การเพาะถั่วงอกปลอดสารพิษ การทำปุ๋ยน้ำจากเศษอาหารเหลือทิ้ง มีโขนสเตย์ และห้องประชุมสำหรับ 80 คน โดยมีนายสมทรง แสงตะวัน เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 034-761985

กสุ่มแม่น้ำบ้านเกยตระกรง ดำเนินการพร้อม กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำขนมน้ำไทย การเชื่อมผลไม้ หรือเรียกว่า “ผลไม้กับน้ำชาติ” โดยมีคุณนวีวรรณ หัตถกรรณ เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 034-761084

กสุ่มเลียงปลาทับทิมในกระชัง ดำเนินการนกแขวก กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การแปรรูปปลาทับทิม ชิมอาหารจากปลาทับทิม คนละ 20 บาท โดยมี คุณวรชัย แสงพิช เป็นประธานกลุ่ม โทรศัพท์ 034-703182-3

กสุ่มแม่น้ำบ้านเกยตระกรงมีปลา ดำเนินการ กิจกรรมจุดขายการท่องเที่ยว ได้แก่ การทำน้ำตาลมะพร้าวแท้ การทำไร์เนาสวนผสม การล่อลงเรือชนสวนผลไม้ และบ้านชาyclong ชนคลานน้ำคองนมะ ในรา 2 คำ 7 คำ และ 12 คำ โดยมีนางอารีย์ อุดมสวัสดิ์ เป็นประธานกลุ่ม มีโขนสเตย์ โทรศัพท์ 034-761110, 081-5864376

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

นางสาวกัญญาพร ศรีสมพร

วัน เดือน ปี เกิด

23 เมษายน 2527

สถานที่เกิด

จังหวัดสมุทรสงคราม

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

19/3 หมู่ 3 ตำบลม้าน้ำตก

อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม 75000

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2549-2550

ผู้ประสานงานพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

โครงการฐานชนเป็นสุขภาคตะวันตก

สำนักงานกองทุนส่งเสริมสุขภาพ (สสส.)

คณะกรรมการพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

โครงการสนับสนุนภาคกลางและโครงการสนับสนุน

คุณธรรมภาคกลาง

คณะกรรมการธรรมาภิบาล

ศูนย์การเรียนรู้น้ำหน้าวิชาลัยภูมิปัญญาท้องถิ่น

สมุทรสงคราม โครงการเครือข่ายประชุมฯวบบ้าน

จังหวัดสมุทรสงคราม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

โครงการพัฒนาชุมชนเชิงตรรกะ

ธนาคารการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ผู้ประสานงานพื้นที่ ของมหาวิชาลัยภูมิปัญญาท้องถิ่น

สมุทรสงคราม

พ.ศ. 2549-ปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540

ศิลปาศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การจัดการมหาบัณฑิต

(การจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2552